

أَعْمَال دَ رَسُولَانُو

دَ خُدَائِي وَعَدَه كَرِي رُوحُ الْقُدُس

۱) ائِي تيو فيلوسه! زما دَ كِتَابِ پِه اوله برخه كينِي ما تُول هغه خُئ و ليكل چِه عيسِي دَ هغِي پِه كولو اُو بَنُولو شروع وكِرِه، (۲) تر هغه وخته چِه عيسِي دَ رُوحُ الْقُدُس پِه وسيله خپلو رَسُولَانُو ته چِه هغه غوره كِرِي وُو، هدايات وركړل اُو هغه آسمان ته پورته كِرِي شو. (۳) هغه دَ خپل مرگ نه پس پِه هغو خَان خِرگند كِرُو اُو دَ دِي پُوره ثبوت ئِي وركړو چِه هغه ژوندِي دِي اُو پُوره خَلو بَسْت وِرْخِي هغه پِه هغوي پيښيدو اُو هغوي ته ئِي دَ خُدَائِي دَ بادشاهِي پِه حقله تعليم وركاوو. (۴) تر خُو چِه هغه دَ هغوي سره ملگرِي وُو نو هغوي ته ئِي حُكْم وركړو چِه دَ بَيْتُ الْمُقَدَس نه مه وزي اُو دا ئِي ووييل چِه تاسو خامخا اِنْتِظَار وكِرِي دَ دِي دَ پاره چِه هغه وعده چِه زما پلار كِرِي ده اُو ما ئِي تاسو ته ذكر كِرِي دِي، پُوره شي. (۵) اُو لكه چِه تاسو ته معلومه ده چِه يحيي به پِه اوبو بېتسمه وركوله خو تاسو ته به پِه رُوحُ الْقُدُس بېتسمه دركِرِي شي اُو دا به لږِي وِرْخِي پس وي.

دَ عيسِي مَسِيحِ آسْمَان ته ختل

۶) نو كله چِه هغوي تُول پِه يو خَائِي جمع وُو هغوي دَ هغه نه تپوس وكِرُو چِه ”مالكه! آيا دا هغه وخت دِي چِه تَه به بيا دَ بِنِي اِسْرَائِيلُو بادشاهي قائمه كِرِي؟“

۷) عيسِي جواب وركړو چِه ”دا ستاسو كار نَه دِي چِه دَ هغه وختونو اُو تاريخونو پِه حقله معلومات حاصل كِرِي كُوم چِه زما پلار پِه خپل اِخْتِيَار كينِي ساتلي دي. (۸) خو تاسو ته به دَ رُوحُ الْقُدُس پِه نازليدو طاقت دركِرِي شي اُو تاسو به پِه بَيْتُ الْمُقَدَس

کښې اُو په ټوله يهوديه اُو سامريه کښې اُو د دې نه اخوا د دنيا تر بله سره زما

شاهدان يئ. “ (٩) کله چه هغه دا ووئيل اُو هغوى لا ورته کتل چه هغه پورته کړې شو اُو يوه وريخ راغله اُو هغه ئې د هغوى د سترگو نه پناه کړو.

(١٠) اُو څنگه چه هغه روان وو اُو هغوى آسمان پلو ځير ځير کتل نو سمدستی دوه سړی په سپينو جامو کښې د هغوى په خوا کښې ودریدل. (١١) اُو وئې وئيل چه ”اُو گليليانو! تاسو دلته څه له آسمان پلو ځير ځير گورئ؟ دغه عيسى څوک چه ستاسو نه آسمان ته بوتلې شو، هم په دغه لار به بيا راځي په کومه چه تاسو د تلو په وخت وليدلو.“

د يهوداه جانشين

(١٢) بيا هغوى د بنونانو د غره نه بيت المقدس ته واپس شول چه بيت المقدس ته نږدې دې اُو د بيت المقدس نه تقريباً يو كيلو ميټر لرې وو. (١٣) ښار ته چه هغوى ورننوتل نو هغه بالا خانې له لارل په کومه کښې چه هغوى ديره و، يعنې پطروس اُو يوحنا اُو يعقوب اُو اندرياس، فيليپوس اُو توما، برتلمائ اُو متي، يعقوب د حلفي زوئې، شمعون ننگيالي اُو يهوداه د يعقوب زوئې. (١٤) هغوى ټول په يوه مخه په دُعا سر و و اُو د هغوى سره د ښځو يوه ډله هم وه چه په کښې مريم د عيسى مور هم وه اُو د هغه وروڼه هم شامل و.

(١٥) يو څو ورځې پس پطروس د وروڼو د غونډې په مينځ کښې ودریدو چه دوى تقريباً ټول په شمار کښې شپږ شلې و، (١٦) اُو وئې وئيل، ”زما ملگرو! په صحيفو کښې هغه پيشن گوئې به خامخا تر سره کيده کومه چه د داود په خُله رُوح القدس د يهوداه په حقله کړې وه چه هغه به د عيسى د گرفتارولو د پاره مځبري کوي. (١٧) ځکه چه په مُونږ کښې حساب وو اُو په دې کار کښې زمونږ ملگري وو.“

﴿١٨﴾ دغه يهوداه د خپلے مځبرئ د قيمت په عوض يو پتے واخستو او هلته سر د لاندے راپريوتو، خيټه ئے وشليده او کلمے ئے راووتے. ﴿١٩﴾ دا خبره په بيت المقدس کښے هر چا ته معلومه شوه او د هغه پتې نوم هغوی په خپله ژبه کښے حقلدا کښودو چه معنى ئے د وينے پتے دے.

﴿٢٠﴾ ”په زبور کښے دا ځکه ليکلی دی چه :

”د هغه کور د وران شی

او داسے څوک د پاتے نه شی چه په هغه کښے اوسى.“

او بيا دا چه :

”د هغه کار د بل څوک واخلى.“

﴿٢١﴾ ځکه يو سرے مونږ سره د عيسى د بيا ژوندی کيدلو شاهد شی. په کار دی چه هغه د د دوی نه يو وی چه زمونږ ملگری وُو چه مالک عيسى مونږ سره وو او تلو راتلو، ﴿٢٢﴾ يعنې د کله نه چه يحيى بپتسمه ورکوله تر هغه ورځے پورے چه هغه له مونږ نه پورته کرے شو.“

﴿٢٣﴾ دوه نومونه تجویز کرے شول، يوسف چه په برسبا مشهور وو او يوستوس هم ورته وئيلے شو او دويم متياہ وو. ﴿٢٤﴾ بيا هغوی دُعا وکړه او وئے وئيل چه ”ائے مالک! ته چه د ټولو بنی آدمو د زړونو په حال خبر يئے، مونږ ته دا وښايه چه په دے دوؤ کښے تا کوم يو غوره کرے دے ﴿٢٥﴾ چه د دے رسالت حقدار شی کوم چه يهوداه پريښے دے او په مخه تللے دے.“ ﴿٢٦﴾ بيا د هغوی خښي د متياہ په نوم راووتو. د هغے نه پس هغه په رسولانو کښے شمار شو.

دَ رُوحُ الْقُدُسِ نَازِلِيدِل

۲

۱) کله چه دَ پنتکُست ورغ راغله اؤ هغوی تُول په یو خائے کبئے راجمع شوی
ؤو، ۲) ناخاپی دَ آسمان نه دَ تیز باد په شان آواز راغے اؤ په هغه تُول کور کبئے چرتہ
چه دوی ناست ؤو، اؤریدلے شو. ۳) اؤ هلته هغوی دَ اور دَ لمبو په شان ژبے
ولیدلے، هغه په هغوی کبئے خورے شوے اؤ هر یو ئے مسح کړلو. ۴) اؤ تُول په
رُوحُ الْقُدُسِ معمور شول اؤ په پردو ژبو ئے خبرے شروع کړے څنگه چه رُوحُ الْقُدُسِ
دَ خبرو طاقت ورکړو.

۵) هغه وخت په بیتُ الْمُقَدَسِ کبئے دَ آسمان دَ لاندے دَ هر قوم نه راغلی پرهیزگار
اوسیدل. ۶) کله چه هغوی دا آواز واؤریدلو نو راجمع شول اؤ حیران شول ځکه چه
هر یو په خپله خپله ژبه وئیلے خبرے اؤریدے. ۷) اؤ په حیرانتیا کبئے ئے وئیل، ”آیا
دا تُول گلیلیان نه دی څه چه خبرے کوی؟“ ۸) نو بیا دا څه خبره ده چه مُونِر تُول دَ
خپل ملک ژبه اؤرؤو چه دوی ئے وائی؟ ۹) یعنی پارتھیان، میدیان اؤ عیلامیان، دَ
میسوپوتامیه اؤسیدونکی، دَ یهودیه، دَ کیدوکیه، دَ پونطوس، اؤ دَ آسیه، ۱۰) دَ فروکیه اؤ
دَ پمفولیه، دَ مصر، دَ لیبیا دَ ضلعو چه دَ کرینی طرف ته ده اؤ هم رومی مسافران، ۱۱)
یهودیان اؤ نوی یهودیان شوی خلق، کریتیان اؤ عرب، خو مُونِر تُول دَ هغوی په خپلو
خپلو ژبو کبئے دَ خدائے دَ لویو لویو کارونو بیان اؤرؤو!“ ۱۲) هغوی تُول حیران اؤ
شکمن ؤو اؤ یو بل ته ئے ووئیل چه ”دا خبره به څه وی؟“

۱۳) خو ځنو په توقو کبئے ووئیل چه ”دوی به دَ شرابو په نشه کبئے وی.“

دَ پطروس وعظ

۱۴) خو پطروس دَ یوولسو تنو سره پاخیدو اؤ په اوجت آواز ئے هغوی ته ووئیل، ”آئے

يهوديانو ملگرو! اؤ هغه كسانو چه په بيت المقدس كېښې اوسئ، په دې پوهه شئ اؤ زما خبره واؤرئ. ﴿١٥﴾ دا سړى د شرابو په نشه كېښې نه دى لكه چه ستاسو خيال دې ځكه چه اوس خو ايله د سحر نهه بجه دى. ﴿١٦﴾ دا هغه څه دى چه يوئيل نبى د هغه په حقله وئيلي وو چه :

﴿١٧﴾ ”خدائے فرمائی چه

په آخرى ورځو كېښې به داسې كېرى چه

زۀ به خپل روح په هر يو كس نازلوم

اؤ ستاسو زامن اؤ لونه به نبوت كوى،

ستاسو ځوانان به رويا په سترگو وېنى

اؤ بډاگان به خوږونه

﴿١٨﴾ اؤ زۀ به عن په هغه ورځو كېښې

په خپلو غلامانو اؤ وينځو باندې هم

خپل روح نازلوم اؤ هغوى به نبوت كوى.

﴿١٩﴾ اؤ زۀ به پاس په آسمان كېښې عجيبه كارونه وكړم

اؤ په مزكه به نڅېښې ښكاره كړم،

وينه اؤ اور اؤ د لوكي دوند.

۲۰) دَ نمر سترگه به تکه توره شی

اُو سپورمئ به دَ وینے په رنگ شی

ورومبے دَ مالک دَ لوئے اُو روبسانه ورخے دَ راتلو نه

۲۱) اُو بیا به هغه څوک خلاصون ومومی

چه دَ مالک په نوم زاری کوی.

۲۲) ائے اسرائیلو! دا خبرے واؤری! چه عیسیٰ ناصری یو سپرے وو چه خُدائے تاسو

ته په مُعجزو، په عجیبه کارونو اُو نخبو بشکاره کرو، څه چه خُدائے دَ هغه په وسیله

ستاسو په وړاندے وکړل اُو تاسو پرے بڼه خبر یی چه خُدائے هغه غوره کړے وو. ۲۳)

اُو کله چه خُدائے دَ خپلے منشا اُو دَ علم په مطابق هغه ستاسو په لاس کبښے درکړو نو

تاسو هغه دَ بے شرعے خلقو په وسیله په سولئ وخیژولو اُو مړ مو کړو. ۲۴) خو

خُدائے هغه بیا راژوندے کړو اُو دَ مرگ دَ تکلیفونو نه ئے خلاص کړو ځکه چه دا

ناممکنه وه چه هغه دَ مرگ په قبضه کبښے پاتے شوے وے. ۲۵) لکه چه داؤد دَ هغه په

حقله وائی چه :

”مالک همیشه ما سره وو

ځکه چه هغه زما بنی لاس ته موجود دے

دَ دے دَ پاره چه زه وارخطا نه شم.

۲۶) دَ دے دَ پاره زما زړه خوشحاله دے

اُو زما په ژبه زما دَ خوشحالی بیان دے،

بلکہ زما بدن به ہم پہ اُمید کبئے اوسی،

۲۷) ځکه ڇه تہ به زما رُوح عالم ارواح ته پرے نۀ ردے

اُو نۀ به تہ خپل وفادار خادم خاوره کیدو ته پرپر دے.

۲۸) تا ما ته د ژوند لارے بنودلی دی

اُو تہ به په خپله موجودگي ما په خوشحالي معمور کړے.

۲۹) زما ملگرو! زۀ به اوس درته صفا خبرے وکړم ڇه نيکۀ داؤد مړ شوے وو اُو بنخ

کړے شوے وو اُو د هغه قبر تر دے ورځے دلته موجود دے. ۳۰) نو بيا دا څرگنده

شوه ڇه داؤد ڇه نبی وو هغه ته پته وه ڇه خدائے هغه ته په سوگند سره وئيلي وو ڇه د

هغه د خپل نسل نه به يو کس د هغه په تخت کبئینی. ۳۱) نو ڇه هغه دا وينا وکړه نو هغه

د مسيح د بيا راژوندی کیدو په راز خبر وو اُو ورته پته وه ڇه

”نۀ خو هغه عالم ارواح ته پرېبنودلے شو

اُو نۀ ئے بدن خاورے کیدو ته پرېبنودلے شو.“

۳۲) دغه عيسى ڇه موبن ئے خبرے کوو، هغه خدائے بيا راژوندے کړے دے اُو موبن

ټول د دے خبرے شاهدان يو. ۳۳) اُو بيا ڇه هغه د خدائے بنی لاس ته وڅيژولے شو،

هغه د پلار نه د وعدے په مطابق رُوح القدس حاصل کړو اُو په موبن ئے نازل کړو اوس

ڇه تاسو وينئ اُو اوري. ۳۴) ځکه ڇه داؤد خو آسمان ته نۀ وو ختلے خو هغه په خپله

وائی ڇه:

”مالک زما مالک ته ووئيل ڇه تر هغه زما بنی لاس ته کبئينه،

٢٥ تر څو چه ستا دُښمنان ستا تر پښو لاندې نه کړم.“

٢٦ نو ائې ټولو اسرائیلو! دا خبره په یقین سره قبوله کړئ چه کوم عیسی چه تاسو په سولئ کړې وو خدائې هغه هم مالک او هم مسیح کړو!“

٢٧ کله چه هغوی دا واؤریدل نو زړونه ئې غوڅ شول او پطروس او رسولانو ته ئې وویل چه ”ائې ملگرو! نو مونږ ته څه کول په کار دی؟“

٢٨ پطروس وویل، ”توبه گار شی او په تاسو کښې هر یو د خپلو گناهونو د معافئ د پاره د عیسی مسیح په نوم بیتسمه واخلئ او تاسو ته به رُوح القدس وپخښلې شی. ٣٩ د خدائې وعده تاسو سره، ستاسو د اولاد او د هغه ټولو سره ده څوک چه لرې دی یعنې د هر چا سره ده چه څوک زمونږ مالک خدائې راوبلی.“

٤٠ او په داسې نورو پیرو خبرو او دایلونو سره هغه هغوی ته نصیحت وکړو. هغه وویل چه ”خپل ځانونه له هغه سزا نه وساتئ چه دې بدو خلقو ته به ملاوېږی!“ ٤١ او بیا چه کومو خلقو دا خبرې قبولې کړې هغوی ته ئې بیتسمه ورکړله او په هغه ورځ تقریباً درې زره کسان د هغوی سره شامل شول. ٤٢ هغوی به د رسولانو تعلیم آؤریدلو ته، د شریک ژوندون، په یو ځائې د پوپئ ماتولو او د دُعا د پاره راغونډیدل.

د ایماندارانو ژوندون تیرول

٤٣ په هر چا ویره وه او د رسولانو پیر عجیبه کارونه او نخبې څرگندې شولې. ٤٤ او ټولو ایماندارانو په یوه رائې ژوند تیرولو او په هر څه کښې شریک وو. ٤٥ او هغوی خپل مال، اسباب خرڅولو او هر چا ته ئې د حاجت په مطابق پیسې ویشلې. ٤٦ هغوی به هره ورځ په یو زړه د خدائې په کور کښې راجمع کیدل او په کورونو کښې به ئې په شریکه پوپئ ماتوله او خپل خوراک به ئې په خوشحالی او په صفا

زړه سره شريكولو. (٤٧) هغوى د خدائې ثنا وئيله، نو ټول خلق ترې راضى وو او هره ورځ څومره خلقو چه خلاصون موندلو نو مالک د هغوى په پله كېښې شاملول.

د خدائې د كور د دروازې سره د يو شل سړى جوړول

٣ (١) يوه ورځ ماسپښين درې بجې د عبادت په وخت پطروس او يوحنا د خدائې كور ته تلل. (٢) نو يو سړى چه د مور نه شل پيدا شوې وو، خلقو به هره ورځ د خدائې د كور د هغه دروازې سره چه ورته ښكلې دروازه وائى د خلقو نه د خير غوښتلو د پاره كښينولو (٣) كله چه هغه پطروس او يوحنا د خدائې كور ته د ننوتو په وخت وليدل نو خير ئې ترې وغوښتو. (٤) نو هغوى ورته ځير ځير وكتل او پطروس ووئيل، ”موبز ته وگوره!“ (٥) هغه سړى چه د دوى نه ئې د خيرات طمع لرله نو ورته ئې ځير وكتل. (٦) خو پطروس ووئيل چه ”ما سره پيسې نښته خو هر څه چه زه لرم هغه به دركړم، د عيسى مسيح ناصرى په نامه وگرزه!“ (٧) بيا هغه هغه د بنى لاس نه ونيولو، پاس ئې راكښلو او سمدستى د هغه په پښو او گيتو كښې طاقت پيدا شو. (٨) هغه ټوپ كړل، په خپلو پښو ودریدو او روان شو. هغه د هغوى سره د خدائې كورته ورننوتو او څنگه چه لارو د خدائې په ثنا صفت لگيا شو. (٩) هر چا چه هغه په تلو او د خدائې په ثنا وئيلو وليدلو (١٠) او وئې پيژندلو چه دا خو هغه سړى دې څوك چه به د خدائې د كور د ښكلې دروازې سره ناست وو او خير به ئې غوښتلو. نو هغوى په دې كار حق حيران شول څه چه د ده په باب كښې شوى وو.

د خدائې په كور كښې د پطروس وعظ

(١١) او چه هغه پطروس او يوحنا نيولى وو نو ټول خلق په حيرانتيا د دوى په طرف هغه ځائې ته راجمع شول چه د سليمان ډيوډى ورته وائى. (١٢) پطروس چه هغوى په راتلو

وليدل نو دا ئے هغوى ته ووئيل چه ”اٺے د اسرائيل خلقو! په دے ولے حيران شوى اؤ تاسو مونږ ته داسے ولے گورئ چه گنى دا سرے مونږ په خټه طاقت يا په خپلے دیندارئ د گرزیدو جوگه کړو؟ (۱۳) د ابراهيم، اسحاق اؤ د يعقوب خدائے، زمونږ د پلارونو خدائے خپل خادم عيسى ته پيره لوئى ورکړے ده. تاسو چه عيسى حاکمانو ته پيش کړو اؤ هر کله چه پيلاطوس د هغه د آزادولو فيصله وکړله نو تاسو د پيلاطوس په مخکښے انکار وکړو. (۱۴) يعنې د هغه پاک اؤ صادق نه مو انکار وکړو اؤ د يو قاتل د خلاصولو د پاره مو زارى وکړه. (۱۵) خو د ژوندون مالک مو ووژلو ليکن خدائے هغه د مرو نه بيا ژوندے کړو اؤ مونږ د دے خبرو شاهدان يو.

(۱۶) دا سرے چه تاسو وينئ اؤ پيژنئ، د عيسى د نوم په قوت ورله مضبوطى ورکړے شوه اؤ د هغه په نوم د ايمان په وسيله جک جوړ شو. (۱۷) اؤ اوس زما وروڼو! چه تاسو اؤ ستاسو حاکمانو دا کار په ناپوهئ کښے وکړو، (۱۸) خو خدائے پاک د ټولو نبیانو په پيشن گويو کښے بشپلى شوى خبرے پوره کړے چه مسيح به تکليف وزغمي. (۱۹) نو توبه وکړئ اؤ خدائے ته راوگرزئ چه گناهونه به مو معاف کړي. (۲۰) بيا به مالک تاسو ته روحانى تازگى درکړي اؤ وړومبے مقرر شوه مسيح چه عيسى دے به درواستوى. (۲۱) هغه به تر هغه په آسمان کښے پاتے وى تر څو چه هر څه بيا نوى نه شى اؤ د څه په باب کښے چه خدائے له شروع نه د پاکو نبیانو په وسيله وئيلي دي. (۲۲) اؤ موسى هم ووئيل چه: ”مالک خدائے به تاسو د پاره ستاسو د امت نه يو نبى زما په شان مقرر کړي. هغه چه هر څه وائى تاسو د هغه خبره واوړئ. (۲۳) اؤ هر هغه څوک چه د هغه نبى خبره وانه وري، هغه به د امت نه خارج کړے شى اؤ مږ به کړے شى.“ (۲۴) اؤ دغه شان سموئيل اؤ ټولو نبیانو چه له هغه نه پس راغلل د دے موجوده وخت پيشن گوئى وکړه. (۲۵) تاسو د نبیانو وارثان يئ. تاسو د هغه وعده پابند يئ چه خدائے ستاسو د پلارونو سره کړے وه کله چه هغه ابراهيم ته ووئيل چه: ”ستا په نسل کښے به په مزکه ټول خلق برکت مومي.“ (۲۶) هر کله چه خدائے خپل خادم غوره کړلو نو اول ئے هغه تاسو ته راوليږلو چه تاسو ته برکت درکړي چه په تاسو کښے هر يو د بدو

د پطروس او یوحنا د جرگې په مخکېنۍ پیش کیدل

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا خلقو ته وعظ کاوو چه په دې کښې پرې د پاسه مشران کاهنان سره د خدائې د کور د محافظانو افسر او صدوقیان راغلل (۲) او په دې خفه شول چه هغوی خلقو ته تعلیم ورکوی او وائی چه عیسی د مرو نه بیا راژوندې شوې دې، نو ځکه ټول مړی به د عیسی په وسیله ژوندی شی. (۳) هغوی پطروس او یوحنا گرفتار کړل او د یوې شپې د پاره په قیدخانه کښې واچولې شول ځکه چه ماښام وو. (۴) خو په هغو کښې پیرو کسانو چه دا وعظ اوريدلې وو، ایمان ئې راوړو او د سپرو شمار تقریباً پنځه زره شو.

(۵) په بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شرعې عالمان په بیت المقدس کښې راجمع شول، (۶) چه مشر کاهن حنا او کیفا، یوحنا او سکندر او ورسره د مشر کاهن د خاندان ټول خلق هم وو. (۷) هغوی رسولان جرگې ته وپراندي کړل او په هغوی ئې جرح شروع کړه. هغوی تپوس وکړو چه ”تاسو په کوم طاقت یا د چا په نوم دا کار کړې دې؟“

(۸) بیا پطروس له رُوح القدس نه معمور شو او جواب ئې ورکړو، ”آئې د خلقو حاکمانو او مشرانو! (۹) که چرې نن زمونږ نه د هغه ناجوره سپری د روغیدو په حقله تپوس کوئ چه هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو د دې دا جواب دې چه تاسو ته او د بنی اسرائیلو ټول امت ته د معلوم وی چه دا سپرې د هغه عیسی مسیح ناصری د نوم په قوت سره روغ جوړ ولاړ دې کوم چه تاسو په سولئ کړې وو او خدائې هغه د مرو نه بیا ژوندې کړو. (۱۱) دا عیسی هم

”هغه کاپے دے چه تاسو گلکارانو رد کړې وو او هغه د گُت سر کاپے شو.“

١٢) د بل هیچا په وسیله خلاصون نشته ځکه چه په ټوله دُنیا کبښے بل نُوم هیچا ته نه دے ورکړے شوے چه په هغه مُونږ خلاصون ومومو.“

١٣) کله چه دوی د پطروس او یوحنا زړه ورتیا ولیده او دا هم ورته معلومه شوه چه دوی خو عام او بے علمه خلق وو، نو هغوی حیران شول او وئے پیژندل چه دا خو د عیسی ملگری وو. ١٤) کله چه هغوی هغه سرے روغ جوړ د دوی سره ولاړ ولیدلو نو د هغوی سره هیڅ جواب نه وو. ١٥) نو هغوی هغو ته حکم ورکړو چه د جرگے نه وزی او بیا ئے په خپله په دے خبره بحث شروع کړو. ١٦) هغوی ووئیل چه ”مونږ ته د دے سرو سره څه کول په کار دی؟ ځکه چه په بیت المقدس کبښے هر چا ته معلومه ده چه یوه نا آشنا مُعجزه د دوی د لاسه څرگنده شوے ده او مُونږ ترے انکار نه شو کولے. ١٧) خو د دے د پاره چه په خلقو کبښے دا خبره نوره خوره نه شی نو غوره به دا وی چه مُونږ هغوی ته خبردارے ورکړو چه د دے نه پس به په دغه نُوم د هیچا سره خبرے نه کوئ.“

١٨) بیا ئے هغوی د ننه راوبلل او په سختی سره ئے حکم ورکړو چه ”د عیسی په نُوم هر قسم تعلیم مه ورکوئ او نه به په عام اولس کبښے خبرے کوئ.“ ١٩) خو پطروس او یوحنا هغوی ته په جواب کبښے ووئیل، ”تاسو په خپله انصاف وکړئ چه آیا د خدائے په نظر کبښے دا خبره دُرسته ده چه مُونږ د هغه په ځائے ستاسو حکم ومنو. ٢٠) مُونږ د هغه څیزونو د خبرولو نه هیڅ کله نه شو منع کیدے کوم چه مُونږ لیدلی او اُوریدلی دی.“ ٢١) جرگے دا خبردارے په سختی سره ورکړو او هغوی ئے پرېښودل او په دے پوهه شول چه دوی له سزا ورکول ناممکنه ده ځکه چه ټول خلق د دے شوی کار په وجه د خدائے په لوی کولو لگیا وو. ٢٢) په کوم سرې چه د روغولو دا مُعجزه څرگنده کړے شوے وه، د هغه عُمر د څلوېښتو کالو نه زیات وو.

د ایماندارانو د زړه ورتیا د پاره دُعا

٢٣) کله چه پطروس اؤ یوحنا پریښی شول نو هغوی خپلو ملگرو ته لاپل اؤ هغه هر څه ئی ورته ووئیل څه چه مشرانو کاهنانو اؤ سردارانو هغوی ته وئیلی وؤ. ٢٤) کله چه هغوی دا واؤریدل نو هغوی په جمع د خدائے نه دُعا وکړه، ”اټے مالک! د مزکے آسمان اؤ سمندر اؤ هر څه چه په دے کښے دی د هغو جوړوونکيه! ٢٥) چا چه د رُوح القدس په وسیله د خپل خادم داؤد په خُله دا وئیلی وؤ چه :

”غیر قومونه ولے په قهر شول

اؤ اُمتونه بے ځایه سازشونه ولے کوی؟

٢٦) د دنیا بادشاهان پورته شول

اؤ حاکمان د مالک اؤ د هغه د مسیح په خلاف

یو ځائے شول.“

٢٧) هیرودیس اؤ یونطوس پیلطوس د غیرو قومونو اؤ اسرائیلیانو سره په دے ښار کښے ستا د پاک خادم عیسی چه تا مسح کړے دے، په خلاف یو ځائے شول، ٢٨) چه هغه هر څه وکړی کوم چه ستا د لاس لاندے اؤ ستا په حکم د مخکښے نه مقرر شوی وؤ. ٢٩) اؤ اوس اټے مالک! د هغوی زورنې ته پام وکړه اؤ خپلو غلامانو ته دا قوت ورکړه چه مونږ ښه په زړه ورتیا سره ستا کلام بیان کړو. ٣٠) خپل لاس راوږد کړه چه ستا د پاک خادم عیسی په نوم د روغولو مُعجزے څرگندولو اؤ عجیبه کارونو عمل جاری پاتے شی.“

٣١) کله چه هغوی خپله دُعا ختمه کړه نو په کوم کور کښے چه هغوی راغونډ شوی

ؤو، هغه وجرقيدلو اؤ ټول په رُوحُ القُدس معمور شول اؤ د خُدائے کلام ئے بنهٔ په زړه ورتيا بيان کړو.

د مال شراکت

٣٢ د عيسى د منونکو ډلے پوره په اخلاص سره يووالے لرلو اؤ په هغوى کښے يو کس هم د يو څيز د پاره دا دعوى نه کوله چه گنى دا د هغه دے بلکه په هر يو شى کښے شريک ؤو.

٣٣ اؤ چه رسولانو پوره په زړه ورتيا سره د عيسى د بيا راژوندى کيدو شهادت کاوو نو په خلقو باندے پير اثر کيدو اؤ د خُدائے فضل پرے وو. ٣٤ په هغوى کښے يو کس هم حاجتمند نه وو ځکه چه د هر چا چه څه مزکه يا کور وو، هغه ئے خرڅ کړل اؤ د هغے قيمت ئے راوړلو، ٣٥ اؤ د رسولانو په پښو کښے به ئے هغه پيسے کښودلے. بيا هغه پيسے هر هغه يو ته ورکړے شوے چا ته چه ئے حاجت وو.

٣٦ اؤ يوسف نومے يو ليوى وو چه رسولانو به ورته برنبا وئيل چه معنې ئے مرسته کوونکے ده اؤ هغه له اصله د قبرص اوسيدونکے وو. ٣٧ اؤ د هغه يو پتے وو کوم چه هغه خرڅ کړو. هغه پيسے ئے راوړے اؤ هغه ئے د رسولانو په پښو کښے کښودلے.

حنياہ اؤ سفيره

٥ خو يو بل سرے وو چه حنياه نوميدو اؤ سفيره نومے بنهٔ ئے وه چا چه جائيداد خرڅ کړو. ٦ اؤ خپلے بنهٔ په مصلحت ئے د قيمت څه حصه د ځان سره وساتله اؤ څه ئے راوړه اؤ د رسولانو په پښو کښے ئے کښودله. ٧ خو

پطروس ووئیل چه ”حننیاہ! دا شیطان درباندهِ خنگه غالب شو چه تہ رُوحُ القُدس تہ دروغ وائے اؤ دَ قیمت خُہ حصہ دِ خُان تہ پریسنوہ؟ (۴) تر خو چه درسره وه دا ستا نہ وه خُہ؟ هر کله چه دا خرخه شوه نو بیا دا ستا نہ وه خُہ؟ نو تا بیا دا فیصله خنگه وکړه؟ تا یواخے بُنیادمو تہ دروغ نہ دی وئیلی بلکه خُدائے تہ!“ (۵) کله چه حننیاہ دا خبرے واؤریدے نو هغه راپریوتو اؤ مړ شو اؤ نورو ټولو چه دا واؤریدل نو ویرے واخستل. (۶) بیا خوانان راپاخیدل دَ هغه لاش ئے په کفن کړو، یوے وړو اؤ بنخ ئے کړو.

(۷) بیا درے گینتے پس دَ هغه بنخه راغله اؤ خُہ چه شوی وُو دَ هغے ورته هیخ پته نہ وه. (۸) پطروس هغے تہ مخ راواړوو اؤ ورته ئے ووئیل چه ”ووايه! تا تہ دَ مزکے دومره دومره قیمت درکړے شوے وو؟“ هغے ووئیل چه ”هو، هم دغه قیمت وو.“

(۹) بیا پطروس ووئیل، ”نو بیا تاسو دواړو دَ رُوحُ القُدس آزمیست خُہ له کولو؟ گوره! په دروازه کبښے هغه خلق ولاړ دی چا چه ستا خاوند بنخ کړو اؤ هغوی به تا هم یوسی!“ (۱۰) اؤ ناخاپی هغه دَ هغه په پښو کبښے راپریوته اؤ مړه شوه. کله چه خوانان دَ ننه راغلل هغوی هغه مړه ومونده نو هغوی هغه یوره اؤ دَ خاوند په خوا کبښے ئے بنخه کړه. (۱۱) اؤ په ټول جماعت اؤ په هغه ټولو خلقو ویره خوره شوه چا چه دا خبرے واؤریدلے.

نخبښے اؤ عجیبه کارونه وشول

(۱۲) نخبښے اؤ عجیبه کارونه دَ خلقو دَ وړاندے دَ رسُولانو دَ لاسه ظاهر شول. هغوی به دَ سلیمان په ډیوډئ کبښے په یوه صلاح راغونډیدل. (۱۳) اؤ دَ بهر نه به دَ دوئ سره هیچا

گڈون نہ کولو سرہ دے چه اکثر و خلقو به دے دوئی تعريف کولو. (۱۴) اُو سیوا لا دا چه پیرو سرو اُو بنحو چه په مالک ئے ایمان راوړو په پله کبښے شامل شول. (۱۵) بلکه دا چه بیماران به ئے کوڅو ته راويستل اُو هلته به ئے په بسترو اُو کتونو کيښودل دے دے د پاره چه د پطروس سورے د تيريدو په وخت په يو يا په بل پريوزی. (۱۶) اُو د بيت المقدس د گير چاپيره بناړونو خلقو به هغه څوک ورته راوستل چه بیماران وُو اُو يا پيريانو نيولی وُو اُو هغوی ټول روغ شول.

رسولانو ته سزا ورکول

(۱۷) بيا مشر کاهن اُو د هغه ملگری صدوقيان د حسد د لاسه را اوچت شول. (۱۸) هغوی رسولان گرفتار کړل اُو په حوالات کبښے ئے بند کړل. (۱۹) خو د مالک يوے فرښتے د شپے د قيد خانے دروازے خلاصے کړلے، هغوی ئے بهر راووستل اُو وئے وئيل، (۲۰) ”خې، د خدائے په کور کبښے ودريرئ اُو خلقو ته د نوي ژوندون ټولے خبرے وښايے.“ (۲۱) دغه شان هغوی د خدائے کور ته سحر مال ننوتل اُو تعليم ئے ورکاوو.

کله چه مشر کاهن د خپلو ملگرو سره راورسيډو نو د اسرائيل د قوم لويه جرگه ئے راوغوښته اُو د قيديانو د راوستلو د پاره ئے څوک قيد خانے ته واستول. (۲۲) خو چه سپاهيان قيد خانے ته ورغلل نو رسولان ئے هلته ونه موندل، نو هغوی واپس راغلل اُو خبر ئے ورکړو (۲۳) چه ”مونږ د قيدخانے هر يو ځائے مکمل بند وليدو اُو محافظان په دروازو کبښے په خپلو ځايونو ولاړ وُو خو چه ورونه مو بيرته کړل نو د ننه په کبښے هيڅوک نه وُو!“ (۲۴) کله چه د خدائے د کور واکدار اُو مشرانو کاهنانو دا واوريډل نو حيران شول چه د دے انجام به څه وي. (۲۵) اُو بيا يو سپری دا خبر راوړو چه ”گورئ! کوم سپری چه تاسو په قيد خانے کبښے اچولی وُو هغوی خو هلته د خدائے په کور کبښے خلقو ته تعليم ورکوي!“ (۲۶) په دے اوريدو د خدائے د کور واکدار سره د

سپاهيانو ورغے اُو راورے نيول خو هيخ زور ئے له دے ويرے استعمال نُه کړو چه خلق مو سنگسار نُه کړی.

٢٧ نو هغوی ئے راورستل اُو د جرگے د وړاندے ئے ودرول اُو مشرانو کاهنانو خپله جرح شروع کړه چه ٢٨ ”مُونږ تاسو په سختی سره منع کړی وئ چه په هغه نوم تعليم مه ورکوی. گوری، تاسو خو دا تعليم په ټول بيت المقدس کبښے خور کړے دے اُو دا کوشش کوی چه د هغه سپری وینه زمونږ په غاړه کړئ!“

٢٩ خو پطروس اُو د هغه نورو رسولانو ملگرو جواب ورکړو چه ”مُونږ به د بني آدمو نه، بلکه د خدائے حکم منو. ٣٠ زمونږ د پلارونو نيکونو خدائے هغه عیسی چه تاسو په سولئ کړے اُو وژلے وو، بیا راژوندے کړو. ٣١ دا هغه دے چه خدائے په خپل ښی لاس کښینولے دے اُو سردار اُو خلاصوونکے ئے گرزولے دے د دے د پاره چه بني اسرائيل توبه گار کړی اُو د گناهونو معافی ورله ورکړی. ٣٢ اُو مونږ اُو رُوح القدس د دے هر څه شاهدان یو، یعنی هغه رُوح القدس چه خدائے هغه چا ته ورکړے دے چه د هغه تابعدار دی.“

٣٣ په دے د هغوی زړه سورے شو اُو دا ئے غوښتل چه هغوی رسولان مره کړی. ٣٤ خو د جرگے یو غړے چه گملی ایل نومے یو فریسی وو راپاڅیدلو چه د شریعت اُستاد اُو په خلقو کښے پیر غزتمند وو. هغه تجویز پیش کړو چه دا سپری د لږے شیبے له بهر کړے شی. ٣٥ بیا هغه ووئیل چه ”ائے اسرائیلیانو! د دے خلقو په فیصله کولو کښے لږ پام کوی. ٣٦ ځکه چه څه موده وړاندے تیوداس هم دا دعوی کړے وه چه زه هم څه یم، اُو خوا اُو شا څلور سوه تنه ورسره ملگری شوی وُو، خو هغه قتل کړے شو اُو د هغه ټول ملگری خواره واره شول. ٣٧ د هغه نه پس د مردم شماری په ورځو کښے د گلیل د صوبے یو یهوداه نومے سپرے پورته شو اُو پیر خلق د هغه په لمس باغیان شول، خو هغه هم هلاک شو اُو ټوله ډله ئے خوره وره شوه. ٣٨ نو اوس دغه شان په

دے سڀو هم خُءَ غرض مه لرئ. زه تاسو ته وايم، دوي پريږدي خُڪه چه كه په دے خبري اُو په عمل كبنسي د بني آدمو لاس وي نو دا به په خپله ختم شي. (٣٩) خو كه چرے دا د خُدائے د طرفه وي نو تاسو ئے هيخ كله هم نه شي ختمولے اُو د خُدائے سره مقابله مه كوي. (٤٠) هغوي د گملي ايل مشوره ومنله اُو رسولان ئے راوبلل اُو په كروږو ئے ووهل، بيا ئے هغوي ته حُكم وركړو چه د عيسي په نوم تعليم مه وركوي، نو بيا ئے رسولان پريښول. (٤١) نو هغه رسولان د جرگے نه په دے خوشحالي راوتل چه هغوي د دے جوگه وگنلے شول چه د هغه په نوم د سپك كړے شي. (٤٢) اُو هره ورخ هغوي د خُدائے په كور كبنسي اُو په كورونو كبنسي تعليم وركول جاري وساتلو اُو دا زيرے ئے وركاوو چه عيسي مسيح دے.

اوه كسان نامزد كيدل

٦ (١) په هغه ورخو كبنسي چه د عيسي د منونكو شمار زياتيدو نو په يوناني ويونكو اُو عبراني ويونكو يهوديانو كبنسي اختلاف پيدا شو. د اولني دلے دا شكاييت وو چه د هغوي كونډو بنخو د روزانه خوراك په ویش كبنسي بے پرواهي كيري. (٢) نو هغه دولسو رسولانو د عيسي منونكو ټوله جرگه راوبلله اُو وئے وئيل چه ”دا زمونږ د پاره مناسب نه دي چه مونږ د خُدائے كلام اُورول پريږدو اُو د خوراك خُښاك بندويست كوو. (٣) نو خُڪه ائے ملگرو! اوه نيك كسان غوره كړئ چه هغه د رُوح القدس نه معمور وي اُو عقل هم په كبنسي وي اُو مونږ به ئے د دے كارونو د پاره مقرر كړو. (٤) خو مونږ به په دُعا اُو كلام اُورولو كبنسي لگيا يو.“

(٥) دا تجويز د هر چا خوښ شو اُو هغوي دا كسان خوښ كړل، يعنې استفانوس چه ايمان ئے پوخ اُو له رُوح القدس نه معمور وو، اُو فيليپوس، پروخوروس، نيكانور، تيمون، پرمناس اُو نيكلاس انطاكي چه خُءَ موده وړاندے يهودي شوي وو. (٦) هغوي

دا کسان رسُولانو ته وړاندې کړل او هغوی دُعا وکړه او په هغوی ئې خپل لاسونه کيښودل.

څنگه چه د خدائې کلام خوریدو نو په بیت المقدس کښې د عیسی د منونکو شمیر په تیزئ سره زیاتیدو، او پیر کاهنان هم دې دین ته راواوړیدل.

د ستفانوس گرفتاریدل

او ستفانوس له فضل او قوت نه معمور وو او د خلقو په مخ کښې ئې پیرې معجزې او لویې لویې کارونه څرگندول. (۷) نو د آزاد شوو یهودیانو د عبادت خانې نه چه ورته د لبرتیان عبادت خانه وائی او د کورینیانو او د اسکندریانو وائی، ځنې خلقو د کلکيه او ایشیا یهودیانو د ستفانوس سره بحث ونبلولو. (۸) خو د هغه د روح د حکمت په وړاندې ټینگ نه شول. (۹) بیا هغوی ځنې نور داسې خلق ولمسول چه دا الزام پرې ولگوی چه هغوی د هغه د ځلې نه د موسی او د خدائې خلاف د کفر خبرې اوړیدلی دی. (۱۰) هغوی خلق او مشران او د شرعې عالمان راوپارول او هغوی ئې ورپسې کړل او ستفانوس ئې ونیولو او جرگې ته ئې پیش کړو. (۱۱) هغوی د دروغو گواهی تیرې کړې او وئې وئیل چه ”دا سرې د شروع راسې د خدائې د دې کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوی. (۱۲) ځکه چه مونږ د ده نه دا خبرې اوړیدلی دی چه هغه عیسی ناصری به دا د خدائې کور وران کړی او موسی چه مونږ ته کوم رسمونه راکړی دی هغه به بدل کړی.“ (۱۳) او په جرگه کښې ناستو خلقو هغه ته ځیر ځیر وکتل او د هغه مخ ورته د فرښتې د مخ په شان ښکاره شو.

د ستفانوس وعظ

نو بیا مشر کاهن د ستفانوس نه تپوس وکړو چه ”دا داسې ده څه؟“

٢) نو ستفانوس جواب ورکړو، ”آئې زما وروڼو او د قوم پلارونو! زما خبره واوړئ! د جلال خاوند خدائې زمونږ بابا ابراهيم ته هغه وخت ښکاره شو چه هغه لا د حاران په ښار کښې نه اوسيدو بلکه د ميسوپوتاميه په ملک کښې اوسيدو. ٣) نو خدائې ورته وويل: ”خپل ملک او خپل خپلوان پرېږده او هغه ملک ته لاړ شه چه زه ئې درته ښيم.“ ٤) په دې هغه د کلدانيانو د ملک نه ووتو او په حاران کښې ديره شو. د ابراهيم د پلار د مرگ نه پس خدائې هغه دې خائې ته راوستو چرته چه اوس تاسو اوسپړئ. ٥) خو خدائې ورته يو گز قدرې خائې هم داسې ورنه کړو چه هغه ئې خپل وبولی، خو دا وعده ئې ورسره وکړه چه دا به د ده او د ده نه پس د ده د اولاد په قبضه کښې ورکړی، سره د دې چه هغه وخت ئې اولاد لانه وو. ٦) خدائې ورته داسې وويل چه: ”د ابراهيم اولاد به په پردی ملک کښې د مسافرو په شان اوسپړی او تر څلورو سوو کالو پورې به ورسره زياتې کيږی او غلامان به وی.“ ٧) او خدائې وويل چه: ”زه به هغه قوم ته چه دوی ئې غلامان وی حکم وکړم او د هغې نه پس به هغوی آزاد شی او په دې خائې کښې به زما عبادت کوی.“ ٨) نو بيا خدائې د ابراهيم سره د سنت وعده وکړله. او چه له ابراهيم نه اسحاق پيدا شو نو هغه په اتمه ورغ سنت کړو او هغه شان اسحاق د خپل زوئې يعقوب، او يعقوب د خپلو زامنو چه وروستو د دولسو قبيلو مشران شول.

٩) خو د يوسف وروڼو د حسد په وجه يوسف خرڅ کړو او دغه شان هغه مصر ته ورسيدو. خو خدائې د هغه مل وو، ١٠) او هغه ئې د خپلو ټولو تکليفونو نه خلاص کړو. او خدائې هغه ته داسې فضل او حکمت ورکړو چه د مصر د فرعون په وړاندې مقبول شو او فرعون د ئې د ټول مصر او خپلې شاهي کورنئ واکدار کړو. ١١) خو په ټول مصر او د کنعان په ملک قحط راغې او سخته تنگسيا راغله او زمونږ د پلارونو سره د خوراک هيڅ شې نه وو. ١٢) خو کله چه يعقوب واوړيدل چه هلته په مصر کښې غله شته نو هغه زمونږ پلارونه په اول ځل هلته واستول. ١٣) په دويم ځل يوسف

خپلو وروڼو ته خپل ځان څرگند کړو او فرعون ته د هغه د خاندان په حقله پته ولگیده. (۱۴) نو یوسف خپل پلار یعقوب او خپلو ټولو رشتته دارانو ته چه شمار کبښی ټول ټال پینځه اويا کسان وو، بلنه ورکړه. (۱۵) او بیا یعقوب مصر ته لاړو او هلته هغه او زموږ پلارونه نیکونه مړه شول. (۱۶) او د هغوی لاشونه بیا شکم ښار ته یووړی شول او هلته په قبرونو کبښی ښخ کړی شول، کوم چه ابراهیم د بنی همور نه په شکم ښار کبښی په بیعه اخستے وو.

(۱۷) کله چه د ابراهیم سره د خدائے هغه کړی وعده د پوره کیدو وخت رانزدی شو نو زموږ قوم په مصر کبښی په شمیر زیات شو. (۱۸) آخر دا چه په مصر کبښی یو بل بادشاه په تخت کبښیناستو چا چه یوسف نه پیژندو. (۱۹) هغه زموږ د قوم سره ټگی وکړله او زموږ مشران ئی په ظلم دی ته مجبور کړل چه خپل بچی بهر وغورزوی چه ژوندی پاتے نه شی. (۲۰) هم په دغه وخت موسی پیدا شو. هغه یو ښکلی ماشوم وو او د خدائے خوښ وو او تر دریو میاشتو پورے هغه د خپل پلار په کور کبښی وساتلے شو. (۲۱) او هر کله چه هغه وغورزولے شو نو د فرعون لور په خپله هغه واخستو او د خپل زوئی په شان ئی وساتلو. (۲۲) نو موسی د مصریانو د ټول حکمت او پوهے تعلیم وموندو او هغه په کارونو او کلام کبښی ښه قابل شو.

(۲۳) مگر چه هغه د څلوېښتو کالو شو، نو د هغه په زړه کبښی دا خیال پیدا شو چه هغه د خپلو وطنیانو اسرائیلیانو سره لیده کاته وکړی. (۲۴) هغه وکتل چه په هغوی کبښی د یو سره بد سلوکی وشوه نو هغه د هغه د مدد د پاره ورغلو او د مظلوم بدل ئی د مصری نه واخستو او مړ ئی کړو. (۲۵) او د هغه خیال وو چه د ده وطنیان به په دی پوهه شی چه د ده په وسیله خدائے ورته خلاصون ورکوی، خو هغوی پوهه نه شول. (۲۶) بله ورځ هغه دوه داسے کسان ولیدل چه سره جنگیدل، او د هغوی د جگرے د ختمولو کوشش ئی وکړو. موسی ورته وویل چه: ”آئی زلمو! تاسو خو وروڼه یی، نو ولے تاسو د یو بل سره بد سلوکی کوئ؟“ (۲۷) خو کوم یو زلمی چه د خپل گاونډی

سرہ ظلم کولو نو دئے ئے دیکہ کپرو اؤ وئے وئیل چہ ”دا تہ لا چا پہ مُونِرِ حاکم اؤ مُنصف جوہ کرے؟ (۲۸) آیا تہ ما ہم د پرونی مصری پہ شان مَرِ کول غوارے خہ؟“
 (۲۹) مُوسیٰ د دے خبرے پہ اؤریدو د ملک نہ وتبتیدو اؤ د میدیانو پہ ملک کبے دیرہ شو. ہلتہ د ہغہ دوہ زامن پیدا شول.

(۳۰) کلہ چہ خلوہبست کالہ پورہ شول نو د سینا د غر پہ صحرا کبے یو د اور لمبے وھونکی بوتی د شُغلو نہ یوہ فرہستہ ورتہ بنکارہ شوہ. (۳۱) مُوسیٰ د ہغے پہ لیدو حیران شو خو چہ ہغہ د بنہ لیدو د پارہ ورنزدے شو نو د رب آواز ئے و اؤریدو چہ: (۳۲) ”زہ ستا د پلارونو نیگونو خدائے یم، د ابراہیم اؤ د اسحاق اؤ د یعقوب خدائے یم.“ اؤ مُوسیٰ د ویرے نہ رپیدو اؤ ورتہ ئے کتلے نہ شول. (۳۳) بیا رب ہغہ تہ وئیل: ”خپل پیزار وباسہ، پہ کوم خائے چہ تہ ولاہ یئے، دا پاکہ مزکہ دہ. (۳۴) ما بے شکہ لیدلی دی چہ زما خلق پہ مصر کبے خومرہ پہ تکلیف کبے دی. د ہغویٰ اسویلی مے اؤریدلی دی اؤ زہ د ہغویٰ د خلاصون د پارہ راگوز شوے یم. نو اوس پاخہ چہ زہ تا مصر تہ ولیبرم.“

(۳۵) دا مُوسیٰ چہ اسرائیلیانو پہ دے تکو رد کرے وو چہ تہ چا زمونرِ حاکم اؤ مُنصف جوہ کرے یئے؟ ہم دغہ سرے خدائے پہ خپلہ حاکم اؤ خلاصونکے مقرر کپرو. د ہغہ فرہستے پہ وسیلہ ئے ولیبرلو چہ ورتہ پہ بوتی کبے بنکارہ شوے وہ. (۳۶) ہم دغہ مُوسیٰ وو چہ ہغویٰ ئے د مصر نہ بھر وویستل اؤ پہ مصر اؤ پہ بحرِ قلزم کبے اؤ تر خلوہبستو کالو پورے ئے پہ صحرا کبے عجیبہ کارونہ اؤ نخبے بنکارہ کولے. (۳۷) دا ہم ہغہ مُوسیٰ دے چہ اسرائیلیانو تہ ئے وئیل: ”خدائے بہ تاسو تہ د خپل قوم نہ ستاسو د پارہ زما پہ شان یو نبی پیدا کری.“ (۳۸) کلہ چہ دویٰ پہ صحرا کبے راغونہ شوی وونو دغہ مُوسیٰ د سینا پہ غرہ د فرہستے سرہ اؤ زمونرِ د پلارونو نیگونو سرہ ئے خبرے وکرے، اؤ د خدائے ہغہ ژوندے کلام ئے وموندو چہ مُونِرِ تہ ئے راورسوی.

٢٩) خو زموڼر پلارونو نيکونو د هغه مشري ونه منله. هغوی هغه رد کړو او هغوی دا غوښتل چه مصر ته بيرته لاړ شي. ٤٠) او هارون ته ئې ووئيل چه: ”موڼر له داسې خدايان جوړ کړه چه زموڼر نه وړاندې ځي. هغه موسیٰ چه موڼر ئې د مصر نه راويستلو، خبر نه يو چه په هغه څه و شول.“ ٤١) نو هغه وخت هغوی د سخی په شکل يو بت جوړ کړو او هغه بت ته ئې قرباني وکړه او د خپلو لاسونو جوړ شوی څيز د پاره ئې خوشحالی وکړله. ٤٢) خو خدائې د هغوی نه مخ واپولو او هغوی ئې پريښودل چه د آسمان د لښکر عبادت وکړي لکه چه د نبیانو په کتاب کښې ليکلی دی:

”ئې اسرائيليانو! آيا تاسو ما ته په صحرا کښې

د هغه څلوښتو کالو قرباني پيش کړې؟

٤٣) نه! تاسو خو د مولک خيمه او د رفان خدائې ستورې ځان ته واخستلو،

هغه بتان چه تاسو د سجدو د پاره جوړ کړي وو.

نو زه به تاسو د بابل نه هغه خوا بوزم.“

٤٤) زموڼر د پلارونو نيکونو سره په صحرا کښې د شهادت خيمه وه، لکه چه موسیٰ ته خدائې حکم کړې وو چه په هغه رنگ ئې جوړه کړه په کومه نمونه چه هغه ليدلې وه.

٤٥) او پلارونو نيکونو د يشوع سره هغه خيمه راوړه، کله چه هغوی د هغه قومونو په ملک قبضه وکړه کوم چه د دوی په وړاندې خدائې وويستل. دا خيمه د داؤد تر ورځو پورې وه. ٤٦) په داؤد د خدائې فضل وو چه دا سوال ئې وکړو چه د يعقوب د خدائې د پاره د ديرې جوړولو اجازت راکړه. ٤٧) خو سليمان د هغه د پاره کور جوړ کړو.

٤٨) سره د دې چه الاعلیٰ د سړو په جوړ کړو کورونو کښې نه اوسې، لکه چه نبی

﴿٤٩﴾ ”آسمان زما تخت دے اُو مزکہ زما د پبنو تکیہ ده

تاسو به زما د پارہ خُہ قِسم کور جوړ کړئ؟

رب وائی چه زما د آرام خائے چرته دے؟

﴿٥٠﴾ آیا دا ټول څیزونه ما نه دی جوړ کړی؟“

﴿٥١﴾ تاسو څومره سرکبن یئ! په زړونو کبنے لا تر اوسه کافر اُو ربتیاؤ ته کاڼه یئ!

تاسو همیشه د رُوح القدس سره جنگیرئ لکه چه ستاسو پلارونو نیکونو کول! ﴿٥٢﴾
داسے یو نبی هم شته چه ستاسو پلارونو نه وی عذابولے؟ هغوی هغه نبیان ووژل چه د
صادق د راتلو پیشن گوئی ئے کړے وه. اُو اوس تاسو په هغه صادق مْخبری وکړه اُو
مړ مو کړو. ﴿٥٣﴾ تاسو ته د خدائے د فربتے په وسیله شریعت درکړے شو خو تاسو
امانت ونه ساتلو!“

د ستفانوس سنگسار کیدل

﴿٥٤﴾ د جرگے د خلقو په دے خبره زړونه سُوری شول اُو په غُصه کبنے ئے غابنونه
چیچل. ﴿٥٥﴾ اُو ستفانوس چه په رُوح القدس معمور وو اُو آسمان ته ئے ځیر وکتل نو
هغه د خدائے جلال ولیدو اُو عیسی د خدائے بنی لاس ته ولاړ وو. ﴿٥٦﴾ هغه ووئیل چه
”گورئ! آسمان پرانسته دے اُو زه ابن آدم د خدائے په بنی لاس ولاړ وینم!“

﴿٥٧﴾ په دے هغوی په زوره چغے کړے اُو خپل غوړونه ئے بند کړل. بیا هغوی په هغه
ورمنډے کړے، ﴿٥٨﴾ اُو هغه ئے د بنار نه بهر وویستو اُو سنگسار ئے کړو. اُو گواهانو
خپلے جامے د ساؤل نومے یو ځوان سړی په پبنو کبنے کینبولے. ﴿٥٩﴾ نو هغوی

ستفانوس سنگسار کړو او چه هغوی داسے وکړل نو هغه چغے کړے چه ”اټے مالکه عیسیٰ! زما رُوح قبول کړه!“ ﴿٦﴾ بیا هغه په زنگونو شو او په زوره ئے چغے کړے، ”مالکه! دوی په دے گناه مه نیسه!“ او دا وئیلو سره ئے ساہ ورکړه.

٨ ﴿١﴾ او ساؤل هم په هغه کسانو کبښے وو چه د هغه په مرگ راضی ؤو.

د ساؤل جماعت رپرول

او هم هغه ورځ د بیت المقدس په جماعت سخت رپرول شروع شول او د رسولانو نه بغیر نور ټول عیسیٰ منونکی د یهودیه او سامریه په ملکونو کبښے خواره واره شوی ؤو. ﴿٢﴾ استفانوس عیسیٰ منونکو بنخ کړو او هغوی پیره ژړا پرے وکړه.

﴿٣﴾ په دے دوارن کبښے ساؤل جماعت تباہ کولو. هغه کور په کور ننوتو او عیسیٰ منونکی سپری او بنخے ئے نیول او قید خانے ته ئے بوتلل.

په سامریه کبښے د زیری وعظ کول

﴿٤﴾ او هغه د عیسیٰ منونکی چه په ملک کبښے خواره واره شوی ؤو هغوی په هر ځائے کبښے د کلام زیرے اورولو. ﴿٥﴾ نو فیلیپوس د سامریه یو ښار له راغے او هغوی ته ئے د مسیح په باب کبښے وعظ وکړو. ﴿٦﴾ او هغه گڼو خلقو چه د فیلیپوس خبرے په غور واوریدلے او د هغه معجزے ئے ولیدلے نو د هغه وعظ ته ئے غور کیشودلو ﴿٧﴾ چه د پیرو پیریانو نیولو نه پیریان په اوچتو چغو راوتل او پیر شل او گوډ خلق روغ شول. ﴿٨﴾ او په هغه ښار کبښے لویه خوشحالی وه.

﴿٩﴾ او په هغه ښار کبښے شمعون نومے یو سرے وو چه د څه مودے نه د جادو په زور ئے سامریان خپل ځان ته را اړولی ؤو او ځان ئے لوائے گڼلو. ﴿١٠﴾ او هغوی ټولو

لویو او وړو د هغه خبرې په غور اوريدلې وې. هغوی وئیل چه ”دا سرې د خدائې هغه قدرت دې چه ورته لوائې وائی.“ (۱۱) هغوی د هغه خبرې ځکه اوريدلې چه تر پیرې مودې ئې د خپل جادو په زور حیران کړی وو. (۱۲) خو چه هغوی د فیلیپوس په هغه زیری ایمان راوړو چه د خدائې په بادشاهې او د عیسی مسیح د نوم په باب کښې ئې اورو نو هغه سرو او بنځو بیتسمه واخستله. (۱۳) تر دې چه شمعون په خپله ایمان راوړو او بیتسمه ئې واخستله او د دې نه پس فیلیپوس سره پاتې شو او هغه د دې زورورو نخبو او عجیبه کارونو په وجه حیران پاتې شو.

(۱۴) بیا په بیت المقدس کښې رسولانو واوړیدل چه سامریانو د خدائې کلام قبول کړو نو هغوی پطروس او یوحنا ورواستول. (۱۵) هغوی هلته لارل او د عیسی منونکو د پاره ئې دُعا وکړله چه په دوی د رُوح القدس نازل شی. (۱۶) ځکه چه تر دې وخته په هیچا رُوح القدس نازل شوې نه وو. هغوی بس د مالک عیسی په نوم بیتسمه اخستې وه. (۱۷) نو پطروس او یوحنا په هغوی لاسونه کیښودل او هغوی له رُوح القدس نه معمور شول.

(۱۸) کله چه شمعون ولیدل چه د رسولانو د لاس په کیښودو رُوح القدس ورکړې کیږی نو هغه هغوی ته پیسې وړاندې کړې، (۱۹) او وئې وئیل چه ”ما ته هم دغه طاقت راکړئ چه زه په چا لاس کیږدم نو چه هغه په رُوح القدس معمور شی.“

(۲۰) نو پطروس جواب ورکړو، ”ستا پیسې د تا سره غرقې شی ځکه چه ستا دا خیال وو چه د خدائې بڅښنه په بیعه خرڅیږی! (۲۱) په دې خبره کښې ستا نه برخه شته نه حصه ځکه چه ته خدائې ته بد نیته یئې. (۲۲) د دې بدئ نه توبه وکړه او د خدائې نه دُعا وغواړه چه د داسې خیال کولو درته معافی وکړی. (۲۳) زه وینم چه ته پیر لالچی یئې او د گناه غلام شوې یئې.“

(۲۴) نو شمعون جواب ورکړو چه ”تاسو د مالک نه زما په حق کښې دُعا وغواړئ چه

دا خه څه تا ووئيل، دا په ما رانه شي.

۲۵ نو هغوى د شهادت او د مالک د کلام د اورولو نه پس بيرته بيت المقدس ته لارل او په لاره کښه ئه د سامريانو پيرو کلو ته د زيرى وعظ اورولو.

فيليبوس او حبشى خواجه

۲۶ بيا د رب فرښته فيليپوس ته ووئيل، ”روان شه! او د بيت المقدس نه غزه ته د سهيل په اړخ چه کوم سړک تلې دې په هغه روان شه، دا د صحرا سړک دې.“ ۲۷ نو هغه روان شو او په لاره کښه يو حبشى خواجه په راتلو وليدلو. دا سړې خسى وو او د حبش د کنډاکي ملکه لويه عهده دار او د هغه د ټولې خزانې واکمن وو. هغه بيت المقدس ته عبادت له راغله وو. ۲۸ او اوس هغه کورته واپس روان وو. هغه په خپل گاډي کښه ناست وو او د يشعياہ نبى صحيفه ئه په زوره لوستله. ۲۹ او روح القدس فيليپوس ته ووئيل چه ”لار شه او هغه گاډي ته نږدې شه.“ ۳۰ نو فيليپوس ورمندې کړې، نو وائې وريدل چه هغه د يشعياہ نبى صحيفه په زوره لوستله او ورته ئه ووئيل چه ”ته چه څه لولې په دې پوهيرې هم څه؟“

۳۱ هغه ووئيل، ”زه پرې څنگه پوهيدې شم تر څو ئه چه څوک راته تشریح ونه کړي؟“ نو فيليپوس ته هغه خواست وکړو چه ”گاډي ته راوخيژه او ما سره کښينه.“ ۳۲ هغه چه کومه صحيفه لوستله هغه دا وه:

”هغه د گډې په شان حالولو له بوتلې شو

او د هغه گډورې په شان چه سکتونکي ته چپ وى

او خپله خله نه پرانزى.

۳۳ هغه سپک کړې شو او ورسره انصاف ونه شو.

او څوک به د هغه د نسل بيان وکړي؟

ځکه چه د هغه ژوند له مزکې نه ختم کړې شو.

۳۴ او خواجه فيليپوس ته ووئيل، ”مهرباني وکړه، دا راته وښايه چه دلته نبی د چا په باب کښې خبرې کوي؟ د خپل ځان په حقله يا د بل چا په حقله؟“ ۳۵ فيليپوس د صحيفې د دې حصې نه خبرې شروع کړې او د عيسی په حق کښې ئې زيرې اورولو. ۳۶ او چه دوی په سرک روان و نو يو داسې ځائې ته ورسيدل چرته چه اوبه وې نو خواجه ووئيل چه ”گوره! دلته اوبه هم شته، نو ما اوس د بپتسمه آخستلو نه څه شې منع کولې شي؟“ ۳۷ فيليپوس ووئيل ”که ته د زړه ايمان لرې نو بيا ئې آخستې شې.“ هغه ځواب ورکړو چه ”زه ايمان لرم چه عيسی مسيح د ځدائې زوئې دې.“

۳۸ او هغه د گاږې د ودرولو حکم ورکړو، بيا فيليپوس او خواجه دواړه لاندې اوبو ته کوز شول او هغه ته ئې بپتسمه ورکړه. ۳۹ کله چه هغوی له اوبو نه راووتل نو د رب روح فيليپوس بوتلو او بيا خواجه هغه ونه ليدو خو په خپله لار په خوشحالي لارو. ۴۰ بيا فيليپوس په اشدود کښې وليدلې شو او قيصریه ته د رسيدو نه وړاندې ئې په ټول ملک کښې سفر وکړو او په ټولو ښارونو کښې ئې زيرې اورولو.

د ساؤل په عيسی ايمان راوړل

۹ ۱ په دې دوران کښې ساؤل لا اوس هم د مالک عيسی منونکو ته د قتل ډرکې کولې. هغه مشر کاهن ته لارو. ۲ او درخواست ئې ورته وکړو او د دمشق د عبادت

خانوپه نوم ئے د دے مضمون او اختیار خطونه وغوبتل چه که خوک د دے دین په لاره وینم که سرے وی او که بنه، ټول به گرفتار کړم او بیت المقدس ته به ئے راولم.

٣ هغه لا په لاره وو او دمشق ته ورنزدے کیدو چه ناخاپی له آسمان نه یوه ریا د هغه گیر چاپیره وځلیدله. ٤ هغه په مزکه راپریوتو او داسے یو آواز ئے واوړیدو چه ”ساؤلہ! ساؤلہ! تہ ما ولے رپوے؟“

٥ هغه ټپوس وکړو، ”مالکه! تہ خوک یئے؟“

جواب راغے چه ”زه عیسی یم چه تہ ئے رپوے. ٦ خو پاخه او بنار ته لار شه او تا ته به وبنایلے شی چه تا ته خه کول په کار دی.“

٧ په دے دوران کبنے کوم سرے چه د هغه ملگری وو، هغوی غلی ولاړ وو. هغوی آواز خو واوړیدو خو هیخوک ئے ونه لیدو. ٨ نو ساؤل له مزکے نه راپورته شو خو خه ئے لیدے نه شو، نو هغوی هغه د لاسه ونيولو او دمشق بنار ته ئے راوستو. ٩ او هغه تر دریو ورځو پورے خه نه لیدل او نه ئے خه خوراک خبناک کولو.

١٠ په دمشق کبنے یو د عیسی منونکے سرے وو چه نوم ئے حننیاه وو. هغه رویا ولیده او د مالک دا آواز ئے واوړیدو چه وئیل ئے، ”آئے حننیاه!“

هغه جواب ورکړو چه ”مالکه! زه حاضر یم.“

١١ مالک هغه ته ووئیل چه ”سمدستی هغه کوڅے ته لار شه چه ورته نیغه وئیلے شی او د یهوداه کره ورشه او د ترسوس نه یو سرے راغلے چه ساؤل ئے نوم دے، ټپوس ئے وکړه. تہ به هغه په دعا وینے. ١٢ هغه رویا ولیده چه د حننیاه نوم سرے د ننه

راڻي اُو ٻه هغه خپل لاس کيردي اُو نظر ئي وشي.“

۱۳) خو حنياه جواب ورکيو ڇه ”مالڪه! ما پير ځله د دے سڙي ٻه حقله اُو ريدلي دي اُو کومے بدئي ڇه ده ستا د منونکو سره ٻه بيت المقدس کبسے کڙي دي، د هغه نه هم خبر يم. ۱۴) اُو هغه له مشر کاھن نه د دے اختيار سره دلته راغلي دے ڇه هغه ٽول خلق گرفتار کڙي څوک ڇه ستا نوم يادوي.“

۱۵) خو مالڪ هغه ته ووييل ڇه ”ته ضرور لار شه ځڪه ڇه دا سڙي مے د خپل خدمت د پاره غوره کڙي دے څوک ڇه به غيرو قومونو اُو د هغو بادشاهانو اُو اسرائيليانو ته زما نوم څرگندوي. ۱۶) زه به ٻه ٻه خپله هغه ته هغه څه وٺايو ڇه هغه ته به زما د خاطره څومره زغمل وي.“

۱۷) نو ٻه دے حنياه روان شو اُو هغه کور ته ورغلو اُو ٻه ساؤل ئي خپل لاسونه کيښول اُو وئي وئي ڇه ”زما وروره ساؤل! مالڪ عيسيٰ ڇه ٻه تا ٻه لاري پيښ شوي وو، هغه زه تا ته ٻه دے عرض را استولي يم ڇه ستا نظر بيا وشي اُو ته ٻه رُو ح القدس معمور شي“ ۱۸) اُو سمدستي هغه ته داسے معلوميدہ لکه ڇه د هغه د سترگو نه پوٽڪي لري شول اُو هغه بيا نظر وموندلو. هغه بيا پاڇيدو اُو بيتسمه ئي واخسته. ۱۹) اُو د هغه نه پس هغه پوپئي وخوره اُو ٻه وجود کبسے ئي طاقت پيدا شو.

ٻه دمشق کبسے د ساؤل وعظ

۲۰) ساؤل يو څو ورځے ٻه دمشق کبسے د عيسيٰ منونکو سره پاتي شو اُو سمدستي ئي ٻه عبادت خانو کبسے د عيسيٰ ٻه حق کبسے وعظ کاوو ڇه دا د خدائے زويے دے.

۲۱) ڇا ڇه دا واوريڊل نو حق حيران شول اُو وئي وئي ڇه ”دا هغه سڙي نه دے څه

چا چه په بیتُ المُقدس کبښے هغه خلق وژل چه د عیسیٰ نُوم به ئے یادولو؟ اُو آیا دئے خاص په دے غرض دلته نه و و راغلے چه دغه خلق گرفتار کړی اُو مشر کاهن له ئے بوزی؟“

ⓂⓂ خو د ساؤل وعظ ورغ په ورغ نور هم اثرناک کیدو اُو د دمشق یهودیان ئے په خپلو مضبوطو دلائلو خاموش کول چه عیسیٰ هم مسیح دے.

ⓂⓂ کله چه پیرے ورغے تیرے شوے نو یهودیان راغونډ شول اُو د ساؤل د مرگ سازش ئے وکړو. ⓂⓂ خو د هغوی سازش هغه ته معلوم شو. هغوی د ورغے اُو د شپے د ښار د دروازو څوکئ شروع کړه، د دے د پاره چه هغه قتل کړی. ⓂⓂ خو د هغه ملگرو هغه د شپے مال د ښار په دیوال په یوه ټوکرئ کبښے ښکته کوز کړو.

ساؤل په بیتُ المُقدس کبښے

ⓂⓂ کله چه ساؤل بیتُ المُقدس ته ورسیدو نو هغه کوشش وکړو چه د عیسیٰ منونکو سره یو ځائے شی اُو په پله کبښے ئے شامل شی خو هغوی ټول د هغه نه ویریدل ځکه چه د هغوی په دے یقین نه راتلو چه گنی هغه ایمان راوړے دے. ⓂⓂ خو برنبا هغه د لاسه ونيولو، رسؤلانو له ئے بوتلو اُو د هغوی سره ئے پیژندگلی وکړه اُو هغوی ته ئے هغه قصه تیره کړه چه ساؤل د سفر په دوران کبښے مالک څنگه لیدلے اُو د هغه آواز ئے اُو ریدلے وو اُو دا چه هغه په دمشق کبښے څرنگ په زړه ورتیا سره د عیسیٰ په باب کبښے وعظ کاوو. ⓂⓂ بیا ساؤل د هغوی سره پاتے شو اُو په بیتُ المُقدس کبښے د هغوی سره آزاد گرزیدو، اُو هغه ښه په زړه ورتیا اُو په ډاگه د مالک په باب کبښے وعظ کاوو. ⓂⓂ اُو د یونانی ژبه ویونکو یهودیانو سره ئے خبرے اُو مناظرے کولے، خو هغوی بیا د هغه د قتل کوشش وکړو. ⓂⓂ اُو کله چه د عیسیٰ منونکی د دے نه خبر شول نو هغوی ورسره تر قیصریه پورے جلب وکړو اُو ترسوس ته ئے رخصت کړو.

۳۱) پہ دے دوران کبئے پہ یھودیہ، گلیل اؤ سامریہ کبئے ہر چرتہ جماعت پہ قلا رہ
 وو اؤ مضبوطیا ئے ومُوندہ اؤ د مالک پہ ویرہ کبئے اؤ د رُوحُ القُدس پہ ملگرتیا
 کبئے ئے ترقی مُوندہ اؤ شمیر ئے زیاتیدو۔

د اینیاس روغول

۳۲) اؤ پطروس پہ ہر خائے گرزیدو۔ یو خُل ہغہ لُدہ نومے خائے تہ د عیسیٰ مُونکو
 لیدو لہ راغے۔ ۳۳) ہلتہ ہغہ اینیاس نومے سرے ولیدو چہ د اتو کالو راسے د فالج د
 لاسہ پہ کت کبئے پروت وو۔ ۳۴) پطروس ہغہ تہ ووئیل چہ ”اینیاسہ! عیسیٰ مسیح د
 جوپروی! پاخہ اؤ بستره د ونغارہ۔“ اؤ ہغہ سمدستی پاخیدو۔ ۳۵) خوک چہ پہ لُدہ اؤ
 شارون کبئے اوسیدل، ہغوی دئے ولیدو اؤ مالک تہ ئے رجوع وکرہ۔

د پور کاس بیا ژوندے کول

۳۶) پہ یافا کبئے تبیتا نومے یوہ عیسیٰ مُونکی وہ چہ پہ یونانی کبئے ورتہ پورکاس
 یعنی ہوسئ وائی، چہ خپلے ورخے ئے پہ نیکی اؤ سخاوت کبئے تیرولیے۔ ۳۷) پہ
 دغہ ورخو کبئے ہغہ ناجورہ شوہ اؤ مرہ شوہ اؤ ہغوی ہغے لہ غُسل ورکرو اؤ پاس
 پہ بالاخانہ کبئے ئے کینبودلہ۔ ۳۸) اؤ لُدہ اؤ یافا دوارہ یو بل تہ نزدے وُو، نو عیسیٰ
 مُونکو تہ چہ دا پتہ لگیدلے وہ چہ پطروس ہلتہ نزدے راغلے دے، ہغوی ورپسے دوہ
 سپری واستول اؤ دا تاکید ئے ورتہ وکرہ چہ ”مہربانی وکرہ اؤ بے دیلہ دلته راشہ۔“ ۳۹)
 اؤ پطروس ورسرہ سمدستی راروان شو۔ کلہ چہ ہغہ راغے نو ہغوی پاس بالاخانے تہ
 بوتلو اؤ وارہ کونڈے بنخے ورتہ راتولے شوے اؤ پہ سرو سترگو ئے ورتہ ژپل اؤ ہغہ
 جامے ئے ورتہ ونبولے کومے چہ تبیتا جوپے کرے وے، کلہ چہ د ہغوی سرہ وہ۔
 ۴۰) خو پطروس ہغوی تولے بھر کرے اؤ پہ زنگنوںو شو اؤ دُعا ئے وغوبستلہ، بیا ئے
 مری تہ مخ راوگرزولو اؤ وئے وئیل چہ ”تبیتا! پورتہ شہ!“ ہغے خپلے سترگے

وغړولې او چه پطروس ئې ولیدلو نو کبښناستله. (۴۱) پطروس هغه له لاس ورکړو او هغه ئې په پښو ودروله، بیا هغه ټول خدائې منونکي او هغه کونډې ښخې هم راوغوښتلې او هغوی ته ئې ژوندی وښودله. (۴۲) دا خبره په ټوله یافا کښې خوره شوه او پیرو خلقو په مالک ایمان راوړو. (۴۳) او پطروس خه موده په یافا کښې د شمعون نومې خمیار سره پاتې شو.

پطروس او کورنیلیوس

۱۰ (۱) په قیصریه کښې کورنیلیوس نومې یو سرې وو چه د اټالوی پلټنې صوبه دار وو. (۲) هغه یو دیندار سرې وو او هغه او د هغه ټول خاندان به د خدائې په عبادت کښې شاملیدل او هغه یهودیانو له پیر په خلاص مټ خیراتونه ورکول او په باقاعده گي سره ئې دعا کوله. (۳) یوه ورغ هغه د ماسپښین مال رویا ولیده چه د خدائې فرښته ورته راخرگنده شوه او د هغه کمرې ته راغله او ورته ئې وویل چه ”آئې کورنیلیوسه!“

(۴) نو هغه په ویره هغه ته خیر وکتل او تپوس ئې وکړو چه ”صاحبه! خه چل دے؟“

فرښتې وویل چه ”ستا دعاگانې او خیراتونه خدائې قبول کړی دی او اوس تاله جواب درکوی. (۵) او اوس ته یافا ته په شمعون پسې چه پطروس ورته وائی څوک ولیږه. (۶) هغه د شمعون خمیار کره دے چه کور ئې د سمندر په غاړه دے.“ (۷) کله چه فرښتې دا وویل، نو رخصت شوه. نو هغه خپل دوه نوکران او یو سپاهی چه دینداره سرې وو، راوبلل. (۸) هغوی ته ئې ټول حال وویل او یافا ته ئې واستول.

(۹) بیا په بله ورغ چه هغوی لا په لارې وو او بشار ته ورنزدې وو نو د غرمې مال پطروس د دعا د پاره پاس کوټې ته وختلو. (۱۰) او چه هغه وږې شو نو خه ئې خوړل غوښتل. کله چه هغوی لا پوډی تیاروله نو هغه رویا ولیده. (۱۱) هغه په آسمان کښې یو

چاؤد ولیدلو اُو خُہ گوری چہ یو شے چہ دَ یو لُوئے خادر پہ شان دے، بنکتہ راکوزیری چہ پہ خُورو گوٹونو راخوړند اُو مزکے تہ رابنکتہ کیری. (۱۲) پہ هغه کبسه دَ هر قسم خُناور اُو چینجی اُو دَ هوا مارغان وُو. (۱۳) بیا یو آواز راغے، ”پاخه، پطروسه! حلال ئے کره اُو وئے خوره!“

(۱۴) خو پطروس ووئیل چہ ”نه مالکه! نه! ما هیخ کله هم حرام اُو ناپاک خیز نه دے خورلے.“

(۱۵) آواز پہ دویم خُل بیا راغے، ”خُہ چہ خُدائے پاک گرزولی دی، تہ هغه تہ ناپاک نه شے وئیلے.“ (۱۶) داسے درے واره وشول اُو بیا هغه خیز دوباره آسمان تہ پورته کرے شو.

(۱۷) پطروس لا دَ دے رویا پہ لیدلو حیران وو چہ دَ دے خُہ مطلب دے، نو گوره! دَ کورنیلیوس آستازو دَ شمعون دَ کور تپوس کولو اُو دروازے تہ را رسیدلی وُو. (۱۸) اُو هغویٰ پہ دے وینا آواز وکړو چہ ”شمعون چہ پطروس ورته وائی، دلته میلمه دے خُہ؟“

(۱۹) خو پطروس لا پہ هغه رویا فکر کولو چہ رُوح القدس هغه تہ ووئیل چہ ”درے سپری دلته ستا پہ لئون دی. (۲۰) نو زر کوه، لاندے راکوز شه. تہ دَ هغویٰ سره بے تپوسه لار شه خُکه چہ دا ما درلیږلی دی.“ (۲۱) نو پطروس هغه سپرو تہ لاندے راغے اُو وئے وئیل چہ ”تاسو ما لټوی، زه دا یم. تاسو په خُہ پسے دلته راغلی؟“

(۲۲) هغویٰ جواب ورکړو چہ ”مُونږ دَ کورنیلیوس صوبه دار سپری یو خوک چہ بڼه اُو دیندار سپرے دے اُو ټول یهودی قوم ئے هم نیک نام گنی. هغه تہ یوے فربسته وینا کرے وه چہ تا خپل کور تہ راوغواری اُو خُہ چہ تہ وائے هغه واوری.“ (۲۳) نو پطروس هغویٰ دَ ننه راوبلل اُو میلمانه ئے کرل.

اَو په بله ورغ هغه د هغوى سره روان شو اَو ورسره د يافا يو څو ملگرى هم ؤو. (٢٤) په بله ورغ هغه قيصر به ته راوړسيدو اَو كورنيليوس د هغوى په طمع وو اَو خپل خپلوان اَو نږدې دوستان ئې راغوښتى ؤو. (٢٥) كله چه پطروس راوړسيدو نو كورنيليوس د هغه مخې له راووتو اَو پير په تعظيم ئې ورته سجده وكړه. (٢٦) خو پطروس هغه راپورته كړو اَو ورته ئې ووئيل، ”پاخه! زه هم د نورو په شان انسان يم.“ (٢٧) اَو د هغه سره په خبرو كولو د ننه لاړو اَو هلته ئې پيره گڼه ومونده. (٢٨) بيا ئې هغوى ته ووئيل چه ”تاسو ته ښه معلومه ده چه د يهودى د پاره دا ناروا دى چه د چا غير قوم سپرى كور ته د لاړ شى يا ورسره څه تعلق ولرى، خو خدائې ما ته صفا ښيلى دى چه زه هيجا ته هم پليت يا ناپاك ونه وايم. (٢٩) ځكه خو چه تاسو راويللم، نو زه بې عذره دلته راغلم. نو اوس زه دا تپوس كولې شم چه زما د راغوښتو حاجت څه وو؟“

(٣٠) كورنيليوس ورته ووئيل چه ”څلور ورځې كېرى چه هم دا وخت وو چه زه دلته په كور كېښې د ماسپېنين په عبادت كېښې مشغول وم چه ناڅاپى يو سړى زما په مخكېښې ودرېدو چه زلقيدونكى جامې ئې آغوستې وې. (٣١) هغه ووئيل، ائې كورنيليوسه! ستا دعاگانې اَو خيراتونه خدائې قبول كړى دى اَو اوس تاله جواب دركوى. (٣٢) اوس څوك يافا ته واستوه اَو هلته شمعون چه پطروس ورته وائى، هغه راوغواړه. هغه د سمندر په غاړه د شمعون خميار په كور كېښې ديره دې. (٣٣) نو ما په هغه ساعت په تا پسې استازى درواستول اَو دا ستا پيره مهربانى ده چه ته دلته راغلى. اوس مونږ ټول دلته د خدائې په وړاندې يو څائې يو چه هر څه چه مالک تا ته حكم كړې دې هغه واوړو.“

د كورنيليوس په كور كېښې د پطروس وعظ

(٣٤) نو پطروس داسې ووئيل چه ”ما ته معلومه شوه چه دا خبره څومره رښتيا ده چه خدائې د هيجا طرف دار نه دې. (٣٥) خو په هر قوم كېښې چه څوك د خدائې نه

ويريرى اَو دَ صداقت کارونه کوى هغه دَ خُدائے خوبى دى. (٣٦) هغه اسرائيليانو ته خپل کلام واستولو اَو دَ عيسى مسيح په وسيله ئے دَ سلامتئ زيرے ورکړو چه دَ ټولو مالک دے (٣٧) تاسو ته معلومه ده چه يحيى ته دَ بپتسمے وعظ کولو نه وروستو دَ گليل نه راواخلئ دَ يهوديانو په ټوله مزکه خه پيښ شول، (٣٨) يعنې دَ عيسى ناصرى په باب کښے چه خُدائے هغه څنگه په رُوح القدس اَو په قدرت مسح کړو. هغه به په هر خدائے گرزيدو اَو هغه ټولو سره ئے ښه کول اَو څوک چه دَ ايليس په قبضه کښے ؤو هغه به ئے جوړول ځکه چه خُدائے دَ هغه سره وو. (٣٩) هر څه چه هغه دَ يهوديانو په کلو کښے اَو په بيت المقدس کښے وکړل، مونږ دَ هغه ټولو کارونو شاهدان يو. نو هغه ئے په سولئ وخيژولو اَو مړ ئے کړو. (٤٠) خو خُدائے هغه په دريمه ورځ بيا راژوندے کړو ښکاره ئے هم کړو. (٤١) يعنې بے له مونږ غوره شوو شاهدانو نه خُدائے هغه بل چا ته ښکاره نه کړو، يعنې مونږ ته چه ورسره مو دَ بيا ژوندى کيدو نه پس خوراک څښاک وکړو. (٤٢) اَو هغه مونږ ته حکم وکړو چه خلقو ته دَ هغه حکم ورسوؤ اَو دَ دے خبرے شهادت وکړو چه هم هغه خُدائے پاک دَ ژوندو اَو مړو دَ منصفئ دَ پاره مقرر کړے دے. (٤٣) دَ هغه په حقله ټولو نبيانو دا شهادت کړے دے چه هر هغه څوک چه په هغه ايمان لري نو دَ هغه په نوم به دَ گناهونو نه معافى بيا مومى.

په غير قومونو رُوح القدس نازلیدل

(٤٤) پطروس چه لا خبرے کولے نو په ټولو اوريدونکو باندے رُوح القدس نازل شو. (٤٥) دَ عيسى منونكى يهوديان چه دَ پطروس سره راغلي ؤو هغوى پير حيران شول چه دَ رُوح القدس نعمت په غيرو قومونو هم نازل شو. (٤٦) ځکه چه هغوى هم په نا آشنا ژبو کښے خبرے کولے اَو دَ خُدائے لوتئ ئے بيانوله. (٤٧) بيا پطروس ووئيل، ”آيا داسے څوک شته چه دا خلق دَ اوبو سره دَ بپتسمه اخستلو نه منع کړى، چه په دوى رُوح القدس داسے نازل شوے دے لکه چه په مونږ.“ (٤٨) بيا هغه حکم وکړو چه دوى ته دَ عيسى مسيح په نوم بپتسمه ورکړلے شى. دَ دے نه پس بيا هغوى هغه ته ووئيل چه دَ

د پطروس د بیت المقدس د جماعت خبرول

۱۱ په یهودیه کښی رسولانو او نورو د عیسیٰ منونکو واوریدل چه غیر یهودیانو هم د خدای کلام قبول کړو. ۱) او کله چه پطروس بیت المقدس ته راغی نو یهودی عیسیٰ منونکو دا اعتراض پورته کړو، ۲) او وئیل ئی چه ”ته د غیر قوم خلقو له تللی یئی څوک چه نا سنت دی او د هغوی سره د په یو ځای پوډی خوړلی ده!“ ۳) پطروس د هغوی په وړاندی هغه ټول حقایق څرگند کړل کوم چه پیس شوی وو. هغه ووئیل چه

۴) ”زه د یافا په ښار کښی وم او دعا مے کوله چه بی هوشه شوم او رویا مے ولیده چه د لوی خادر په شان یو څیز چه په څلورو گوټونو د آسمان نه رابښکته کیدو او ما ته راورسیدو. ۵) او ما ورته څیر څیر وکتل چه په دے کښی څه دی او ما د مزکی څاروی، ځنگلی ځناور، چینجی او د هوا مارغان ولیدل. ۶) بیا ما یو آواز واوریدلو چه پاڅه پطروسه! حلال ئی کره او وئی خوره! ۷) خو ما ووئیل چه نه مالک! زما ځلی ته لا تر اوسه حرام او ناپاک څیز نه دے ننوتی. ۸) له آسمان نه دوباره آواز راغی، کوم څیزونه چه خدای پاک کړی دی، هغو ته حرام وئیل ستا کار نه دے. ۹) داسے درے ځله وشول او بیا هغه ټول دوباره آسمان ته پورته کړی شول. ۱۰) په دغه وخت کښی درے سړی چه د قیصریه نه را استولی شوی وو، هغه کورته راغلل چرته چه زه دیره وم. ۱۱) او روح القدس ما ته ووئیل، زه نازره مه کیږه، د دوی سره لار شه. بیا زما دا شپږ ملگری هم ماسره شول او مونږ د کورنیلیوس کره لارو. ۱۲) هغه مونږ ته ووئیل چه هغه یوه فرېسته ولیده چه د هغه په کور کښی ولاړه وه او ورته ئی ووئیل چه یافا ته شمعون پسے چه پطروس ورته وائی څوک ولیره. ۱۳) هغه به تا ته داسے کلام

واؤروی چه ستا ٲول ٲير به ٲرے خلاصُون بيا مومي. (۱۵) ما لا ايله خبرے شروع کرے وے چه په هغوی رُوحُ الْقُدُس داسے نازل شو لکه چه په مُونر نازل شوے وو. (۱۶) بيا خه چه مالک وئیلی وُو، راياد شول چه يحيیٰ خو په اوبو ٲيتسمه وركوله مگر تاسو به د رُوحُ الْقُدُس ٲيتسمه بيا مومي. (۱۷) خُدائے هغوی ته زمُونر نه چه په مالک عيسى ايمان لرُو خه كم نعمت نه دے وركرے، نو بيا زه خوك يم چه خُدائے منع كولے شم!“

(۱۸) هر كله چه هغوی دا واؤريدل نو د هغوی شكونه لرے شول. هغوی د خُدائے ثنا ووئيله اُو وئے وئيل چه ”د دے دا مطلب شو چه خُدائے غيرو يهوديانو ته هم د تويے موقعه وركره چه ژوند ٲرے حاصليري!“

په اَنطاكيه كښے جماعت

(۱۹) په دے دوران كښے كُوم د عيسى مُونكي چه د هغه تنگسيا په وجه چه ستفانوس مړ كړے شو، خواره واره شوى وُو، هغوی فينيكے، قبرص اُو اَنطاكيه ته رسيدلى وُو اُو تش يهوديانو ته ئے زيرے واؤرولو اُو نورو ته نه. (۲۰) خو د قبرص اُو كرينى خُنے مقامى خلق داسے وُو چه هغوی چه خه وخت اَنطاكيه ته راغلل نو يونانيانو ته ئے هم د مالک عيسى زيرے اؤرول شروع كړو. (۲۱) د مالک طاقت د هغوی سره وو، ٲيرو خلقو ايمان راؤړو اُو مالک ته ئے رجوع وكړه.

(۲۲) دا خبره د بيت المقدس جماعت ته ورسیده اُو هغوی برنبا اَنطاكيه ته واستولو. (۲۳) هر كله چه هغه راورسيدو اُو د خُدائے فضل ئے وليدو نو ٲير خوشحاله شو اُو هغوی ٲولو له ئے تسلى وركره اُو ورته ئے ووئيل چه ”د خُدائے په لار كښے ٲينگ ودريرئ“ (۲۴) برنبا يو بنه سرے وو اُو په رُوحُ الْقُدُس معمور وو اُو ايمان ئے مضبوط وو. نو ٲيرو خلقو په مالک باندے ايمان راوړو.

(۲۵) بيا هغه ترسوس ته لاړو چه ساؤل وليئو. (۲۶) اُو هر كله چه ئے هغه وموندو نو

هغه ئے اَنطاكِيه ته راوستلو اَو پوره يو كال هغوى په يو خائے په جماعت كېسے پاتے شول اَو پيرو خلقو ته ئے تعليم وركړو. اَو هم دلته په اَنطاكِيه كېسے د عيسى منونكى اول خُل مسيحي وبللے شول، يعنے عيسايان.

٢٧ په هغه ورخو كېسے د بيت المقدس نه اَنطاكئے ته خة نبیان راغلل، ٢٨ چه په هغوى كېسے د يو نوم اگابوس وو، هغه د رُوح القدس په وسيله ووئيل چه په ټوله دُنيا كېسے به يو قحط راشي كُوم چه د قيصر كلوديوس په وخت راغے. ٢٩ نو د عيسى منونكو په چنده كولو اِتفاق وكړو. هر يو د خپل توان په مُطابق په يهوديه كېسے د خپلو عيسى منونكو وروڼو د امداد بندوبست وكړو. ٣٠ هغوى چنده وكړه اَو مشرانو ته ئے واستوله چه د برنبا اَو ساؤل په ولقه كېسے وُو.

د يعقوب قتل اَو د پطروس گرفتاری

١٢ ١٦ قريبا هم په هغه وخت هيروديس بادشاه د جماعت په خنو خلقو حمله وكړه. ٢٢ د هغه په حُكم ئے د يوحنا د ورور يعقوب سر پرېكړو. ٣٠ اَو بيا چه په دے پوهه شو چه يهوديان پرے خوشحاله دى نو بيا ئے پطروس هم گرفتار كړو. دا كار د پتيرے ډوپئ د اختر په ورخو كېسے وشو. ٤٠ اَو چه پطروس ئے گرفتار كړو اَو د سپاهيانو د لاندے چه د څلورو څلورو سپرو څلور ټولى وُو، د هغوى په څوكيدارئ كېسے ئے په قيد خانه كېسے وساتلو. خيال ئے دا وو چه د فسح د اختر نه پس به ئے خلقو ته وړاندے كړم. ٥٠ نو پطروس ئے په قيدخانه كېسے د نظر لاندے وساتلو اَو په دے دوران كېسے جماعت د خدائے نه د هغه د پاره په جوش سره دُعا گانے غوښتے.

د پطروس له قيد خانه نه خلاصيدل

٦٠ هم په هغه شپه چه لا هيروديس د پطروس د راوړاندے كولو اِرادہ لرله، خو پطروس

دَ دوؤ سپاهیانو په مینځ کبښے په دوؤ ځنځیرونو تړلے اُودۀ پروت وو اؤ د دروازے نه بهر څوکیدارانو د دروازے څوکئ کوله. (۷) چه نا څاپی د خُدائے یوه فرېسته هلته ودریده اؤ په کوټنئ کبښے رڼا وځلیده. هغے د پطروس اوږه وخوزوله اؤ راویښ ئے کړو اؤ ورته ئے ووئیل، ”زر شه! پاڅه!“ اؤ زنځیرونه د هغۀ د مړوندونو نه پریوتل. (۸) بیا فرېستے هغۀ ته ووئیل چه ”ملا وتره اؤ پیزار په پښو کړه.“ اؤ هغۀ داسے وکړل. بیا هغے ووئیل، ”اوس خپله چوغه واچوه اؤ په ما پسے راڅه.“ (۹) هغه ورپسے ووتو اؤ دا ورته معلومه نۀ وه چه څۀ چه فرېسته کوی، هغه حقیقت دے، خو خیال ئے وو چه گنی رویا وینم. (۱۰) خو دوئ د سپاهیانو اولنئ څوکئ ته ورسیدل، بیا دویمے ته اؤ بیا د اوسپنې هغے دروازے ته ورسیدل چه ښار ته وزی. اؤ دروازه ورته په خپله خلاصه شوه اؤ دغه شان هغوی بهر راووتل اؤ په یوه کوڅه تیر شول اؤ فرېسته د هغۀ نه لاړه.

(۱۱) بیا پطروس په خُود شو اؤ هغۀ ووئیل چه ”اوس دا حقیقت دے چه مالک خپله فرېسته راولیرله اؤ زۀ ئے د هیرودیس د لاسه اؤ د یهودیانو د ټولو ارادو نه خلاص کړلم!“

(۱۲) چه هغه پوهه شو چه دا کار دغسے وشو نو هغه د یوحنا چه ورته مرقوس وائی، د هغۀ د مور مریم کره راغے. هلته گڼو خلقو په یو ځائے دُعا کوله. (۱۳) اؤ چه هغۀ بهر دروازه وټکوله نو روده نومی یوه وینځه سوال جواب ته راغله. (۱۴) هغے د پطروس آواز وپیژندو اؤ دومره خوشحاله شوه چه په ځائے د دے چه ورته دروازه خلاصه کړی هغے د ننه منډے کړے اؤ هغوی ئے خبر کړل چه پطروس بهر ولاړ دے. (۱۵) هغوی هغے ته ووئیل چه ”ته لیونئ یئے!“ خو هغه په دے ټینگه شوه چه هم دغه شان دے. بیا هغوی ووئیل چه ”دا به ضرور د هغۀ فرېسته وی.“

(۱۶) په دے دوران کبښے پطروس هغه شان دروازه ټکوله اؤ هر کله چه هغوی دروازه خلاصه کړه اؤ دئے ئے ولیدو نو اریان دریان شول. (۱۷) خو هغۀ د لاس په اشاره هغوی ته ووئیل چه ”چپ شیء!“ اؤ دا قیصه ئے ورته تیره کړه چه مالک ځنگه هغه د

قیدخانے نہ راوویستو. هغه وئیل چه ”یعقوب اؤ نور ورونه په دے خبر کړئ.“ بیا هغه د کور نه روان شو اؤ بل چرته لاړو.

١٨ چه سحر شو نو سپاهیان په هیبت کښے وؤ چه پطروس خه شو؟ ١٩ هیرودیس ښه ولټوو خو په موندلو کښے ئے پاتے راغے، بیا هغه د سپاهیانو نه تپوس وکړو اؤ د هغوی د مر کولو حکم ئے وکړو.

د هیرودیس مرگ

د دے نه پس هیرودیس د یهودیه نه روان شو اؤ د خه وخت د پاره په قیصریه کښے اوسیدو. ٢٠ هغه د خه وخت راسے د صور اؤ د صیدا خلقو ته په قهر وو نو هغوی په یو آواز د هغه عدالت ته ورغلل. هلته هغوی د بادشاه د خوابگاه بلستوس نومے ناظر د خان سره کړو اؤ صلح ئے وغوښتله خکه چه د هغه ملک د خوراک د څیزونو د پاره د بادشاه د ملک محتاج وو.

٢١ نو په یوه مقرره ورځ هیرودیس شاهی لباس واغوستو، په تخت کښیناستو اؤ هغوی ته ئے تقریر شروع کړو. ٢٢ اؤ گڼو خلقو چغے کړے چه ”دا خو د خدائے آواز دے، نه چه د انسان!“ ٢٣ نو سمدستی د خدائے یوے فرښتے هیرودیس وهلو خکه چه هغه د خدائے تمجید ونه کړو، هغه چینجو وخور اؤ مر شو.

٢٤ خو د خدائے کلام خوریدلو اؤ ترقی ئے کوله.

٢٥ برنبا اؤ ساؤل ته چه کوم یو خدمت سپارلے شوے وو، پوره ئے کړو اؤ د بیت المقدس نه واپس راغلل اؤ د خان سره ئے یوحنا چه ورته مرقس وائی هم بوتلو.

۱۳ ﴿۱﴾ دَ اَنطاكِيه په جماعت كښې ځنې نبيان اؤ اُستازان وُو، برنبا اؤ شمعون چه ورته نيچر يعنې تور وائي، اؤ لوكيوس كرينى اؤ مناھين چه دَ هيروديس حاكم سره يو ځائې لوائې شوى وُو، اؤ ساؤل. ﴿۲﴾ هر كله چه هغوى دَ مالِك عبادت كولو اؤ روژه ئې نيوله نو رُوحُ القُدس ورته ووئيل، ”برنبا اؤ ساؤل زما دَ پاره هغه كار له جُدا كړئ چه دَ څه دَ پاره چه ما هغوى را بللى دى.“

﴿۳﴾ اؤ بيا ئې روژه ونيوله اؤ دُعا ئې وكړله اؤ هغوى ورباندې لاسونه كيښول اؤ رُخصت ئې كړل.

دَ قبرص په جزيره كښې دَ رسولانو وعظ

﴿۴﴾ اؤ دغه دوه كسان چه رُوحُ القُدس په كار استولى وُو، ښكته سلوكيه ته لارل اؤ له هلته نه دَ اوبو په جهاز كښې قبرص ته لارل. ﴿۵﴾ اؤ چه سلميس ته ورسيدل نو هغوى دَ خُدائې كلام دَ يهوديانو په عبادت خانو كښې واوړولو اؤ دَ هغوى سره يوحننا مددگار وو.

﴿۶﴾ هغوى تر پافس پورې په ټوله جزيره كښې وگزریدل اؤ هلته هغوى بريسوع نومې يو يهودى وموندو څوك چه جادوگر وو اؤ له ځان نه ئې نبى جوړ كړې وو. ﴿۷﴾ هغه دَ سركيوس پولوس گورنر ملگرې وو. گورنر يو هوبسيار سړې وو. هغه برنبا اؤ ساؤل رابللى وُو اؤ دَ خُدائې كلام اوړيدل ئې ترې وغوښتل. ﴿۸﴾ خو جادوگر چه په يونانى كښې ورته اليماس وائي، دَ دې مخالفت وكړو اؤ دا كوشش ئې وو چه گورنر په عيسى مسيح ايمان را نه وړى. ﴿۹﴾ خو ساؤل چه ورته پولوس هم وائي په رُوحُ القُدس معمور وو، په هغه ئې سترگې ښځې كړې، ﴿۱۰﴾ اؤ ورته ئې ووئيل چه ”ائې دَ ايليس

زويه! دَ صداقت دُښمنه! ائې ټگه او له شرارت نه ږکه! آيا ته به د خُدائې د نيغو لارو مُخالفت کله هم نه پرېږدې؟ ﴿١١﴾ گوره! مالک به اوس تاله سزا درکړې، ته به ږوند شه او خه وخت پورې به ته د نمر رڼا ونه وينې. “بيا هغه دم د هغه په سترگو دوند او تياره راغله او هغه لاسونه ټپول چه څوک مې د لاسه ونيسي او روان مې کړي. ﴿١٢﴾ کله چه گورنر دا هر خه وليدل نو ايمان ئې راوړلو او د مالک د تعليم زيات اثر پرې وشو.

پولوس او برنبا د پيسيديه په اُنطاكيه كښې

﴿١٣﴾ بيا پولوس او د هغه ملگري د پافوس نه رخصت شول او د اوبو په جهاز كښې پرگې ته لاړل چه په پمفوليه كښې ده. نو يوحنا ترې جدا شو او بيت المقدس ته واپس لاړو. ﴿١٤﴾ د پرگې نه هغوى پيسيديه اُنطاكيه ته خپل سفر جارى وساتلو. د سبت په ورځ هغوى عبادت خانه ته لاړل او كښيناستل. ﴿١٥﴾ بيا چه د شريعت او نبيانو صحيفې ولوستلې شوې نو د عبادت خانه زمه وارو كسانو هغوى ته دا پيغام وليږلو چه “ملگرو! كه ستاسو څخه د خلقو د پاره د تسلى خه كلام وى نو مونږ ته ئې واوړوئ.”

﴿١٦﴾ نو پولوس پاڅيدو، په لاس ئې اشاره وكړه او داسې وئيل ئې شروع كړل: “ئې اسرائيليانو او غير يهوديانو! تاسو چه د خدائې عبادت كوئ، زما خبره واوړئ! ﴿١٧﴾ د بنى اسرائيلو خدائې زمونږ پلارونه نيكونه غوره كړل او د دوى نه ئې لوى قوم جوړ كړو. كله چه هغوى بدستور په مصر كښې لكه مسافران اوسيدل نو دوى ئې د مصر نه په خپل لوى قدرت راوويستل. ﴿١٨﴾ او قريباً تر څلويښتو كالو پورې هغه په صحرا كښې د دوى چال چلن وزغملو. ﴿١٩﴾ بيا هغه د كنعان په ملك كښې چه اووه قومونه برباد كړل نو د هغوى مزكه ئې خپلو خلقو له په ميراث كښې تر څلور نيمو سوو كالو پورې وركړه.

﴿٢٠﴾ او د هغه نه پس ئې د سموئيل نبى تر زمانې پورې قاضيان مقرر كړل. ﴿٢١﴾ بيا

هغوی یو بادشاه و غوښتو، نو خدائے د قیس زوئے ساؤل ورکړو چه د بنیامین د خیل نه وو. هغه تر څلویښتو کالو حکومت وکړو. (۲۲) بیا ئے هغه لرے کړو او داؤد ئے د هغوی بادشاه جوړ کړو او هغه ته ئے په دے ټکو خپله رضا ورکړه: ”ما د یشی زوئے داؤد د خیل زړه په مطابق سرے وموندلو، هغه چه زما ټول مقصدونه پوره کړی.“ (۲۳) دا هغه سرے دے د چا د نسل نه چه خدائے د خیل قول په مطابق د اسرائیلو خلاصونکے عیسی راویلرلو. (۲۴) او یحیی د عیسی د راتلو نه وړاندے د بنی اسرائیلو ټولو خلقو ته وعظ وکړو چه توبه گار شی او بیتسمه واخلي. (۲۵) او کله چه یحیی خپل دور پوره کاوو نو هغه ووئیل چه زه هغه نه یم چه تاسو مے گمان کوئ، خو زما نه پس به هغه څوک راخی چه زه د هغه د پیزار د تسمے پرانستلو جوگه هم نه یم.

(۲۶) زما ورونیو! تاسو چه د ابراهیم اولاد یئ او نور چه زمونږ د خدائے نه ویره کوئ، مونږ هغه خلق یو چه د خلاصون دا پیغام راته رالیرلے شوے دے! (۲۷) د بیت المقدس خلقو او مشرانو عیسی ونه پیژندلو او نه ئے د نبیانو په هغه کلام ځان پوهه کړو کوم چه په هر سبت لوستلے کیري، او بے شکه هغوی د هغه د رد کولو پیشن گوئی پوره کړه. (۲۸) سره د دے چه هغوی د هغه د مرگ د سزا د پاره څه بهانه ونه موندله خو بیا هم هغوی پیلاطوس ته ووئیل چه هغه د قتل کړی. (۲۹) کله چه هغوی هغه هر څه پوره کړل کوم چه د هغه په حقله په صحیفو کښے لیک و و نو هغه ئے د سولئ نه راگوز کړو او په قبر کښے ئے کیښودلو. (۳۰) او خدائے هغه له مرو نه بیا ژوندے کړو. (۳۱) او بیا چه کوم خلق د هغه سره د گلیل نه بیت المقدس ته راغلی و و، هغوی هغه تر پیرو ورځو پورے ولیدلو. هغوی اوس زمونږ د قوم په مخکښے د هغه گواهان دی. (۳۲) او مونږ دلته تاسو ته د زیری د اورولو د پاره راغلی یو چه خدائے زمونږ د پلارونو نیکونو سره وعده کړی وه. (۳۳) خدائے دا وعده زمونږ د پاره چه مونږ د هغوی اولاد یو، د عیسی د مرو نه بیا ژوندی کولو سره پوره کړه لکه چه دا په دویم زبور کښے لیک دی چه:

”ته زما زوئے ئے، ما نن اظهار کړی.“

﴿۳۴﴾ اُو کله چه عیسیٰ ئے له مرو نه بیا راژوندے کړو چه د خاورے کیدو ساعت چرے پرے نه راخی نو خدائے داسے ووئیل چه :

”زۀ به تاسو له د داؤد سره وعده کړی شوی

پاک اُو حقیقی نعمتونه درکړم.“

﴿۳۵﴾ بیا د زبور په بل خائے کبښے داسے لیک دی چه :

”ته به په خپل قدوس د خاورے کیدو ساعت را نه ولے.“

﴿۳۶﴾ نو دا حقیقت دے چه کله چه داؤد په خپله پیرئ کبښے د خدائے مرضی پوره کړه

نو هغه مړ شو اُو د خپلو پلارونو نیکونو سره بنخ شو اُو خاورے شو. ﴿۳۷﴾ مگر کوم

کس چه خدائے بیا ژوندے کړو په هغه د خاورے کیدو ساعت رانه غے. ﴿۳۸﴾ نو بیا

آئے زما وروڼو! تاسو ضرور ځان پوهه کړئ چه دا د عیسیٰ په وسیله د گناهونو د

معافئ بیان درته کیری. ﴿۳۹﴾ اُو هر څوک چه په عیسیٰ ایمان راوړی، د هغه په وسیله به

ئے هره گناه معاف شی چه د موسیٰ په شریعت کبښے معاف کیدے نه شوه. ﴿۴۰﴾ نو بیا

خبردار شی چه په تاسو د نبیانو په صحیفو کبښے لیکلے شوے هغه خبره را نه شی

یعنے چه :

﴿۴۱﴾ ”وگورئ تاسو چه سپک وایئ!

حیران شی اُو خاورے شی!

ځکه چه زۀ ستاسو په ورځو کبښے داسے کار کوم

چه که څوک تاسو ته د هغه بیان وکړی

نو هيڱ ڪله به هم پرے يقين ونه ڪريء!

ڪله ڇه پولوس اُو برنبا له عبادت خانے نه ووتل نو دوي ته ئے ووئيل ڇه ”په راتلونڪي سبت تاسو بيا راشي اُو په دے حقله مونڙ ته ڪلام واڙويء.“ (43) هر ڪله ڇه گنه خوره شوه نو پير يهوديان اُو ديندار نوي يهوديان د پولوس اُو برنبا سره لاپل اُو دوي ورته ووئيل ڇه ”د خدائے په فضل قائم پاتے شيء.“

اُو په بل سبت تقريباً ٽول د بشار خلق د خدائے ڪلام آڙيدو ته راغونڊ شول. (45) هر ڪله ڇه يهوديانو دا گنه وليده نو هغوي د حسد نه وسوزيدل اُو د پولوس د خبرو مخالفت ئے وڪړو اُو وئے ڪنځلو. (46) اُو پولوس اُو برنبا په ڍاگه ووئيل ڇه ”دا ضروري وه ڇه اول د تاسو ته د خدائے ڪلام واڙولے شيء، خو تاسو ئے نه قبلوي اُو دغه شان خپل ځانونه د تل عمري ژوندون لايق نه گنيء، نو اوس مونڙ غير يهودو ته ڇو. (47) ڇڪه ڇه رب مونڙ ته دا حڪم راکڙے دے ڇه :

”ما ته د غيرو قومونو د پاره رڻا مقرر ڪڙے يئے

اُو د مزڪے تر لرے حدونو پورے مے

ته د خلاصون وسيله گرزولے يئے.“

ڪله ڇه غير يهوديانو دا واڙيدل نو پير خوشحاله شول اُو د مالڪ د ڪلام لوئي ئے وڪڙه اُو څوڪ ڇه د تل عمري ژوندون د پاره ٽاڪلي شوي وُو، هغوي ايمان راڙيو.

اُو په هغه ٽول وطن ڪنڀے د رب ڪلام خور شو. (50) خو يهوديانو ديندارے اُو عزتمنے بنڄے اُو د بشار مشران ولمسول، نو د پولوس اُو برنبا خلاف ئے لويه غوغا جوڙه ڪڙه اُو هغوي ئے د علاقه نه بهر وشڙيل. (51) نو هغوي د خپلو پښو نه د هغوي خلاف خاوره وڅنڊله اُو اڪونيوم ته لاپل. (52) اُو د عيسيٰ منونڪي په خوشحالي اُو له

په اِكونيوم كښې پولوس اؤ برنبا

۱۴ (۱) اؤ په اِكونيوم كښې هم پولوس اؤ برنبا د يهوديانو عبادت خانو ته لارل اؤ داسې خبرې ئې وكړلې چه پيرو يهوديانو اؤ غير يهوديانو ايمان راوړو. (۲) خو نه منونكو يهوديانو د غير يهوديانو په زړونو كښې د عيسى د منونكو خلاف نفرت پيدا كړو. (۳) اؤ د پيرې مودې د پاره پولوس اؤ برنبا هلته پاتې شول اؤ د خدائې په توكل ئې په ډاگه اؤ په زړه ورتيا كلام واوړولو، اؤ د مالِك په خپل فضل ئې د پيغام داسې مُظاهره وكړه چه د هغوي د لاسه ئې پيرې مُعجزې اؤ نخښې ښكاره كړلې. (۴) اؤ د ښار خلق دوه ډلې شول، خنې د يهوديانو په طرف شول اؤ خنې د رسولانو.

(۵) خو چه غيرو يهوديانو اؤ يهوديانو په يو خائې د ښار د حاكمانو سره داسې سازباز وكړو چه هغوي بې عزته كړي اؤ سنگسار ئې كړي. (۶) نو هغوي خبر شول اؤ د لوكاونيه ښارونو لستره اؤ درېې ته اؤ گير چاپير وطن ته ئې هجرت وكړو. (۷) اؤ هلته ئې بدستور زيرې اوړولو.

برنبا اؤ پولوس په لستره كښې

(۸) په لستره كښې يو شل سړې وو چه پيدائشي گوډ وو اؤ هيچرې د گرزيدلو جوگه نه وو. (۹) دغه سړي د پولوس خبرې واوړيدلې اؤ چه پولوس ورته خيړ وكتل اؤ پوهه شو چه هغه د جوړيدو د پاره ايمان لري، (۱۰) نو هغه ورته په زوره ووئيل، ”په خپلو پښو نيغ ودرېره!“ نو هغه په ټوپ وهلو سره پاڅيدلو اؤ روان شو. (۱۱) كله چه خلقو د پولوس دا كار وليدلو نو هغوي چغې كړې اؤ په خپله مقامی لوكاونيه ژبه كښې ئې ووئيل چه ”خدایان د انسانانو په شكل كښې مونږ ته راكوز شوي دي!“ (۱۲) اؤ هغوي

برنبا ته زيوس او پولوس ته هر ميس ووئيل حكه چه هغه كلام اورولو. (۱۳) او د زيوس
 كاهن چه مناره ئي د بنار مخامخ وه، هغه دروازي ته غويي او هارونه راوړل او هغه او
 ټول خلق قرباني كولو ته تيار وو.

(۱۴) خو هر كله چه رسولانو يعنې برنبا او پولوس دا خبره واوريده نو خپلې جامې
 ئي خيرې كړلې او خلقو ته ئي ورمندې كړې، (۱۵) او چغې ئي كړې چه ”آئې
 سړو! دا تاسو څه كوي؟ مونږ خو ستاسو په شان بنې آدم يو! كوم زيرې چه مونږ تاسو
 ته اوروو دا تاسو ته وائي چه د دې فضولو څيزونو نه ژوندي خدائې ته راوگرزي چا
 چه آسمان او مزكه او سمندر او هر څه چه په كښې دي، پيدا كړل. (۱۶) يعنې په تيرو
 پيړيو كښې هغه ټول قومونه ئي په خپله لار چلند ته پريښودل. (۱۷) خو بيا هم هغه تاسو
 د خپل ځان په حقله ناخبره نه يئ ساتلي، هغه چه درباندي دا مهرباني كوي چه د
 آسمان نه درباندي باران وروي او د موسم د فصلونو نه خوراك دركوي او ستاسو
 زړونه خوشحالي. (۱۸) په دې خبرو رسولانو پير په مشكله خلق د ځان د پاره د
 قرباني كولو نه منع كړل.

(۱۹) بيا له انطاكيه او اكونيوم نه يهوديان هغه ځائې ته راغلل او خلق ئي ځان ته
 راواړول. هغوي پولوس سنگسار كړو او خيال ئي دا وو چه مړ دې، نو د بنار نه بهر
 ئي راكښلو. (۲۰) خو عيسى منونكي د هغه نه راتاؤ شول، نو هغه پاڅيدو او بنار ته د ننه
 لاړو او په بله ورغ د برنبا سره درې ته لاړو.

د شام انطاكيه ته واپس تلل

(۲۱) په درې كښې ئي چه زيرې واورولو او پيرو خلقو ايمان راوړو نو هغوي لستره
 ته، بيا اكونيوم ته او بيا انطاكيه ته بيرته لاړل. (۲۲) چا چه ايمان راوړې وو، د هغو زړه
 ئي مضبوطولو. زړه ور كول ئي چه په خپل ايمان ټينگ پاتې شي او هغوي ته ئي

خبردارے ورکرو چه دَ خُدائے بادشاهے ته دَ داخليدو دَ پاره به مُونر پير تكليفونه زغمو. (٢٣) هغوى په هر جماعت كښے مشران ورته مُقرر كړل، نو په روژه او دُعا ئے هغوى هغه مالک ته وسپارل په چا چه ئے ايمان راوړے وو.

(٢٤) بيا پولوس او برنبا له پيسيديه نه تير شول او پمفوليه ته راغلل. (٢٥) او چه هغوى په پرگه كښے كلام واؤرولو نو لاندے اِتاليه ته لاړل. (٢٦) او له دے خائے نه انطاكيه ته دَ اوبو په جهاز كښے لاړل چرته چه هغوى دَ خُدائے فضل ته وسپارلے شول چه هغه كار وكړى كُوم چه ئے اوس كړے وو.

(٢٧) كله چه هغوى راورسيدل او جماعت ئے جمع كړلو، نو دَ هغه هر خه نه ئے خبر كړل چه خُدائے دَ دوى په وسيله كړى وُو، او چه څنگه هغه غير يهوديانو ته دَ ايمان دَ راږو دروازے خلاصے كړے وے. (٢٨) او هغوى هلته تر پير وخت پورے دَ عيسى مُونكو سره پاتے شول.

په بيتُ المُقدس كښے غونډه

١٥ (١) بيا ځنے كسان چه له يهوديه نه راغلي وُو او عيسى مُونكو ته ئے دا تعليم شروع كړو چه ”كه تاسو دَ موسى دَ شريعت په مُطابق سنت نه شئ نو خلاصون نه شئ مُوندلے.“ (٢) په دے هغوى سره دَ پولوس او برنبا پير سخت بحث وشو او دا فيصله وشوه چه دوى دوه او ځنے نور دَ انطاكيانو نه دَ بيتُ المُقدس ته لاړ شى چه دا مسئله دَ رسُولانو او نورو مشرانو په وړاندے پيش كړى.

(٣) جماعت په خپله دَ هغوى دَ تلو بندويست وكړو او رُخصت ئے كړل او په فينيكے او سامريه ور تير شول او په لاره ئے دَ غير يهوديانو دَ ايمان راوړو خبرے كولے، نو په دے خبره هلته اوسيدونكى دَ عيسى مُونكى پير خوشحاله شول. (٤) كله چه هغوى

بیتُ المُقدّس ته ورسیدل نو دَ جماعت رسُولانو اَوُ مشرانو ورتہ تود ہرکلے ووے اَوُ بیا
 ئے دَ ہغہ خُہ نہ چہ خُدائے ورسرہ کَری وُو، خبر کَریل. ﴿۵﴾ بیا دَ فرسیانو دَ فرقے خُہ
 کسان چہ ایمان ئے راوِریے وو، وِپاندے راغلل اَوُ وئے وئیل چہ ”ضروری دی چہ
 ہغوی سُنّت شی اَوُ دَ موسی دَ شریعت پابندی وشی.“

﴿۶﴾ رسُولانو اَوُ مشرانو پہ دے خبرہ دَ بحث دَ پارہ غونبہ وکَریہ. ﴿۷﴾ اَوُ دَ یو اُورد بحث
 نہ پس پطروس پاخیدو اَوُ ہغوی ته مخاطب شو اَوُ وئے وئیل چہ ”اُئے زما وروہو!
 تاسو پہ خپلہ خبر یی چہ پہ اولو ورخو کبے خُدائے پہ تاسو کبے زہ دے ته غورہ
 کَرم چہ غیر یہودیان زما پہ خُہ دَ زیری کلام واوری اَوُ ایمان پرے راوِری. ﴿۸﴾ اَوُ
 خُدائے چہ ورتہ دَ خلقو نیت معلوم دے، ہغہ پہ خپلہ مہربانی ہغوی پہ رُوحُ القُدس
 داسے معمور کَریل لکہ چہ مُونِز ئے معمور کَری وُو. ﴿۹﴾ ہغہ پہ ہغوی کبے اَوُ پہ
 مُونِز کبے خُہ فرق ونہ کَرو خُکہ خو خُدائے دَ ہغوی دَ ایمان راوِریو پہ وجہ دَ ہغوی
 زروہ پاک کَریل. ﴿۱۰﴾ نو بیا تاسو اوس خُدائے ولے راپاروی اَوُ دے عیسیٰ مُونکو پہ
 اوِرو داسے جغ ولے ردی چہ نہ خو مُونِز اَوُ نہ زَمونِز پلارونو نیگونو پورته کولے شو؟
 ﴿۱۱﴾ نہ! زَمونِز دا عقیدہ دہ چہ مُونِز دَ مالک عیسیٰ دَ فضل پہ وسیلہ خلاصون مُوندلے
 دے اَوُ دغسے دوئی ہم.“

﴿۱۲﴾ پہ دے ٲولہ غونبہ چپہ شوہ اَوُ برنبا اَوُ پولوس ته ئے غور کینسوو چا چہ ہغہ
 نخبے اَوُ مُعجزے بیان کَریے چہ دَ دوئی پہ وسیلہ خُدائے پہ غیر یہودیانو کبے
 بشکارہ کَریے. ﴿۱۳﴾ ہغوی چہ خبرے بس کَریے نو یعقوب وئیل چہ ”اُئے زما دوستانو!
 ما ته غور کیردی. ﴿۱۴﴾ شمعون وئیلی دی چہ خُدائے خنگہ پہ اول خُل دَ غیر یہودیانو نہ
 داسے خلق خوبش کَریل چہ یو اُمت دَ خپل نوم دَ پارہ ترے نہ جوِری. ﴿۱۵﴾ اَوُ دا دَ
 نیبانو دَ کلام سرہ ہم مُطابقت خوری لکہ چہ صحیفے وائی :

﴿۱۶﴾ ”دَ ہغے نہ پس بہ زہ بیرتہ راوگرزم

أَو دَ دَاوُد نَرِيدَلِي كُور بَه بِيَا آبَاد كِرِم،

دَ هَغَه كَنِدِرُونَه بَه سَاز كِرِم

﴿١٧﴾ دَ دِي دَ پَارَه چَه نُور اِنْسَانَان،

يَعْنِي غَيْر يَهُودِيَان زِمَا لَتُون وَاكِرِي

خُوك چَه مَا بَلَلِي أَو خِيَل كِرِي دِي.

﴿١٨﴾ خُدَائِي دَاسِي وَاثِي، هَغَه چَه دَغَه كَارُونَه كُوي

چَه دَ صَدُو رَاسِي مَعْلُوم دِي.

﴿١٩﴾ دَ دِي دَ پَارَه زِمَا فَيَصْلَه دَا دَه چَه مُونِر بَه پَه غَيْر يَهُودِيَانُو قَوْمُونُو چَه خُدَائِي تَه رَاكِرِي، پَه هَغُوئِي سَخْتِي پَابَنْدِي وَنَه لَكُو، ﴿٢٠﴾ بَلَكَه پَه لِيَكَلُو وَرْتَه هِدَايْت وَاكِرُو چَه بُتَانُو تَه پِيَش كِرِي نَذْرَانِي خِيَزُونَه أَو حَرَامَكَارِي أَو دَ خِيَه شُوِي غُوبَسِي نَه أَو دَ وِينِي نَه خَانَ وَسَاتِي. ﴿٢١﴾ خَكَه چَه دَ پَخَوَانِي زِمَانِي نَه پَه هَر بِنَار كَبَسِي دَاسِي كَسَان شْتَه چَه دَ مُوسَى شَرِيْعَت آوَرِي أَو كُوم چَه پَه هَر سَبْت پَه عِبَادَت خَانُو كَبَسِي لُوسْتَلِي كِيرِي.

دَ غُونِي جَوَاب

﴿٢٢﴾ بِيَا رَسُولَانُو أَو مَشْرَانُو دَ تُول جَمَاعَت پَه مَصْلَحَت دَا فَيَصْلَه وَاكِرَه چَه نَمَائِنْدَه گَان خُوبِن كِرِي أَو هَغُوئِي اَنطَاكِيَه تَه دَ پُولُوس أَو بَرْنِبَا سِرَه وَاسْتُوِي. هَغُوئِي پَه خِيَلُو كَبَسِي يَهُودَاَه چَه بَرَسْبَا وَرْتَه وَاثِي، أَو سِيْلَاس چَه پَه هَغُوئِي كَبَسِي پِير عَزْتَمَن وَو، غُورَه كِرَل. ﴿٢٣﴾ أَو دَا خَطَّي دَ رَسُولُو دَ پَارَه وَرَكِرُو:

۳۰ نو دغه شان دوئ رُخصت کړې شول اَو اَنطاکيے ته لارل. هلته هغوی جماعت يو خائے جمع کړو اَو خط ئے ورله ورکړو. ۳۱ هر کله چه هغه ولوستلے شو نو هغوی ټول د دے تسلئ په وجه خوشحاله شول. ۳۲ اَو يهوداه اَو سيلاس چه په خپله هم نبیان وُو، هغوی ته ئے پير نصيحت وکړو اَو زړونه ئے ورته ټينگ اَو مضبوط کړل. ۳۳ اَو هلته د خه وخت تيرولو نه پس له هغه وروپو نه په خير سره خپلو استوونکو ته واپس لارل. ۳۴ سيلاس هلته د پاتے کيدو فيصله وکړه. ۳۵ خو پولوس اَو برنبا په اَنطاکيه کبسے پاتے شول اَو هلته ئے د پيرو نورو سره د مالک کلام اَورولو اَو تعليم ئے ورکولو.

د پولوس اَو د برنبا جدائی

۳۶ نو خو ورخے پس پولوس برنبا ته ووييل چه ”آيا مونږ ته واپس کيدل نه دی په کار چه په مختلفو بناړونو کبسے خپل هغه وروپه وگورو چه څنگه دی چه مونږ ورته د مالک کلام اورولے وو؟“ ۳۷ د برنبا دا خواهش وو چه يوحنا چه ورته مرقوس وائی د ځان سره بوزی. ۳۸ خو پولوس دا مناسب نه گڼل چه هغه د ځان سره ملگرے کړی ځکه چه يوحنا دوئ په پمفوليه کبسے پريښولی وُو اَو د دوئ سره په کار کبسے ملگرتيا نه وه کړې. ۳۹ بيا د دوئ په مينځ کبسے جگړه دومره سخته شوه چه هغوی د يو بل نه جدا شول اَو برنبا مرقوس د ځان سره کړو اَو د ابو په جهاز کبسے قبرص ته روان شو. ۴۰ خو پولوس سيلاس خوښ کړو اَو هغه په خپل سفر روان شو. د عيسی مونکو هغه د رب فضل ته وسپارلو. ۴۱ اَو په شام اَو کلکيه ورتير شو اَو جماعتونه ئے مضبوط کړل.

د پولوس اَو سيلاس سره د تیموتیوس ملگرتيا

۱۶ پولوس دربے اَو لستره ته ورسيدو. هلته تیموتیوس نومه ایماندار سرے وو

چه مور ئے يهودى وه اؤ د عيسى منونكے وه خو پلار ئے يونانى وو. (۲) هغه د لستره اؤ اكونيوم په عيسى منونكو كبنے پير نيك نام وو. (۳) اؤ پولوس چه د هغه خائے نه روانيدو نو د تيموتیوس بوتل ئے د خان سره خوښ كړل. نو هغه ئے د خان سره كړو اؤ په هغه علاقه كبنے چه كوم يهوديان اوسيدل، د هغوى په وجه ئے سنت كړو خكه چه هغوى ته معلومه وه چه د هغه پلار يونانى وو. (۴) اؤ چه هغوى د يوه ښار ئے نه بلے ښار ئے ته تلل نو هغه فرمانونه چه رسولانو اؤ مشرانو پرے په بيت المقدس كبنے فيصله كړے وه، خلقو ته حواله كول چه عمل پرے وكړی. (۵) اؤ دغه شان ورغ تر ورغ جماعتونه په ايمان مضبوطيدل اؤ په شمار كبنے زياتيدل.

د مكدونى سړى په حقله د پولوس رويا

(۶) اؤ هغوى د فروگيه اؤ گلتيه په علاقه تير شول خكه چه روح القدس هغوى د ايشيا په صوبه كبنے د كلام اورولو نه منع كړى وو. (۷) اؤ كله چه هغوى د موسيه بريد ته ورسيدل نو هغوى كوشش وكړو چه بتونيه ته ننوزى خو د عيسى روح پرے نه ښودل. (۸) نو هغوى په موسيه تير شول اؤ ترواس ته ورسيدل. (۹) اؤ د شپے پولوس رويا وليده چه يو مكدونى سړى ولاړ دے اؤ دا خواست ورته كوى چه ”مكدونيه ته راپورے وزه اؤ زمونږ مدد وكړه!“ (۱۰) اؤ چه دا رويا ئے وليده نو مونږ سمدستی كوشش وكړو چه مكدونيه ته لاړ شو. مونږ ته داسے ښكاريدله لكه چه خدائے راته وئيلي وى چه هغوى ته زيرے واوړوو.

د لدیه په مسیح ایمان راوړل

(۱۱) نو مونږ له ترواس نه د ابو په جهاز كبنے سواره شوو اؤ نيغ ساموتراکے ته لاړلو اؤ په بله ورغ نياپوليس ته، (۱۲) اؤ د هغه خائے نه فيليپي ته چه د مكدونيه په ضلع كبنے لوتے ښار دے اؤ دروميانو چاؤنئې هم ده. دلته مونږ څو ورخے تيرے كړے.

۱۳) اَو دَ سبت په ورغ مُونږ دَ بشار دَ دروازې نه بهر دَ سیند غاږې ته لاړو چرته چه زمونږ خیال وو چه دَ عبادت خائے به وی، اَو کښیناستلو اَو هلته راجمع شوو بښخو سره مو خبرې وکړې. ۱۴) په هغوی کښے دَ یوے نوم لدیه وو چه دَ قیمتی اودی رنگ جامو سوداگره وه اَو دَ تواتیره دَ بشار اوسیدونکے وه چه دَ خدائے عبادت به ئے کاوو. مالک دَ هغے زړه پړانستو اَو هغے دَ پولوس کلام قبول کړو. ۱۵) اَو هغے ته سره دَ هغے دَ خاندان بپتسمه ورکړې شوه. نو بیا هغے مُونږ ته وویل چه ”که تاسو ما دَ مالک ایمانداره گڼئ نو زه درته خواست کوم چه راشئ اَو زما په کور کښے دیره شی.“ اَو هغے مُونږ ته تاکید وکړو.

دَ فیلیپی په قید خانه کښے

۱۶) یوه ورغ چه مُونږ دَ عبادت خائے ته په لاره تلو نو مُونږ یوه وینخه ولیده چه پرې دَ غیبو ویلو روح ناست وو اَو خپلو مالکانو له به ئے په غیب ویلو پیرې پیسے گټلے. ۱۷) هغه په پولوس اَو مُونږ پسے راتله اَو چغے به ئے وهلے، ”دا دَ رب الاعلی غلامان دی اَو تاسو ته دَ خلاصون لار بښئ!“ ۱۸) هغے دغه شان هره ورغ کول تر دے چه دَ پولوس نه نور زغم ونه شو. هغه روح ته مخ ورواړولو اَو وئے وئیل چه ”زه تا ته حکم درکوم چه دَ عیسی مسیح په نوم دَ دے نه بهر راوزه!“ اَو هغه په هغه ساعت هم هلته ترې نه راووتو. ۱۹) هر کله چه دَ جینئ مالکانو وکتل چه دَ دوی دَ گټے امید ختم شو نو هغوی پولوس اَو سیلاس و نیول اَو په راکښلو ئے دَ بازار چوک ته حاکمانو ته راوستل. ۲۰) اَو دوی ئے مُنصفانو ته پیش کړل اَو وئے وئیل چه ”دا سپری زمونږ په بشار کښے گږپر پیدا کوی بلکه دوی یهودیان دی. ۲۱) دوی دَ هغه رسمونو تعلیم ورکوی کوم چه مُونږ رومیانو ته منل اَو پرې عمل کول منع دی.“

۲۲) اَو گڼے پرې حمله وکړه اَو مُنصفانو دَ پولوس اَو سیلاس جامے وشلولے اَو په کروړو وهلو حکم ئے پرې وکړو. ۲۳) چه ښه ئے ووهل نو بیا ئے دوی قید خانے ته

واچول اؤ داروغه ته ئے حکم وکړو چه هغوی د نظر د لاندے ساتی. (۲۴) د دے حکم په مطابق هغه هغوی په قید خانه کښے واچول اؤ د هغوی پښے ئے په کنده کښے ورکړلے.

(۲۵) خو تقریباً په نیمه شپه کښے چه پولوس اؤ سیلاس خپله دُعا کوله اؤ د خدائے ثنا ئے وئیله اؤ نورو قیدیانو ورته غوږ ایښے وو، (۲۶) چه ناخاپی داسے سخته زلزله راغله چه د قید خانے بنیادونه ئے وڅوڅول. ټولے دروازے خلاصے شوے اؤ د ټولو قیدیانو بیرئ پرانستلے شوے. (۲۷) خو چه داروغه له خوب نه راویښ شو اؤ د قید خانے دروازے ئے خلاصے ولیدلے نو دا خیال ئے وکړو چه قیدیان به تبستیدلی وی، اؤ خپله توره ئے راوویستله چه ځان ووژنی. (۲۸) خو پولوس چغے کړلے چه ”ځان ته څه نقصان مه رسوه ولے چه مونږ ټول دلته یو!“

(۲۹) نو داروغه رڼا راوغوښتله، ورمندے ئے کړے اؤ د پولوس اؤ سیلاس په وړاندے په مزکه پریوتو اؤ د ویرے نه رییدلو. (۳۰) بیا هغه هغوی رابهر کړل اؤ وئے وئیل چه ”آئے صاحبانو! زه څه وکړم چه خلاصون حاصل کړم؟“

(۳۱) هغوی ووئیل چه ”په مالک عیسی باندے ایمان راوړه اؤ ته اؤ ستا کورنئ به خلاصون ومومی.“ (۳۲) بیا هغوی د مالک کلام هغه ته اؤ د هغه د کور ټولو خلقو ته واوړولو. (۳۳) نو د شپے په هم هغه ساعت هغه هغوی بوتلل اؤ د هغوی پرهرونه ئے ووینځل، اؤ په هغے پسے سمدستی هغه ته اؤ د هغه د کور ټولو خلقو ته بپتسمه ورکړے شوه. (۳۴) هغه هغوی خپل کور ته راوستل اؤ خوراک ئے ورته کیښودو اؤ سره د ټولے کورنئ ئے ډیره ښادی وکړله ځکه چه هغوی په خدائے ایمان راوړے وو.

(۳۵) کله چه ورځ شوه نو مُنصفانو حاکمانو ته هدایت وکړو چه ”ورشئ اؤ هغه سپری پریږدئ چه لار شی.“ (۳۶) نو داروغه پولوس ته دا خبره وررسوله چه ”مُنصفانو دا

خبر را استولے دے چه تاسو اؤ سیلاس به خلاصولے شیء، نو اوس تاسو په آزادی
تله شیء اؤ په خیر لاپر شیء.

۳۷ خو پولوس حاکمانو ته ووئیل چه ”هغوی مؤنر د خلقو په وړاندے په کروړو ووھلو
سره د دے چه مؤنر رومیان یو اؤ هیخ قصور مؤنه دے کرے. هغوی مؤنر قید خانے
ته واچولو اؤ اوس مو دوی په پته وباسی خه؟ نه! په کار دی چه دوی د په خپله راشی اؤ
مؤنر د بهر وباسی.“

۳۸ حاکمانو د دوی دا خبره مُنصفانو ته ورسوله. مُنصفانو چه واؤریدل چه پولوس اؤ
سیلاس رومیان دی نو وویریدل ۳۹ اؤ راغلل اؤ د هغوی نه ئے معافی وغوښتله، بیا
هغوی ورسره تر بهره جلب وکړو اؤ منت ئے ورته وکړو چه د ښار نه لاپر شیء. ۴۰ اؤ
چه د قید خانے نه راووتل نو هغوی د لدیه کور ته لاپر اؤ هلته ئے د عیسی مؤنکو
ملگرو سره ولیدل اؤ د تسلی خبرے ئے ورته وکړلے اؤ بیا ترے روان شول.

په تسالونیکه کښے شور زوړ

۱۷ بیا پولوس اؤ سیلاس په امفیپولیس اؤ په اپولونیه ورتیر شول اؤ تسالونیکه
ته ورغلل چرته چه د یهودیانو عبادت خانه وه. ۲ اؤ پولوس د خپل عادت په مطابق د
هغوی غونډے ته ورغے اؤ تر دریو سبتونو پورے ئے د هغوی سره بحثونه وکړل. ۳
د صحیفو د لیک مثالونه ئے بیان کړل اؤ تشریح ئے ورته وکړه چه مسیح به تکلیفونه
خامخا وزغمی اؤ د مرو نه به بیا ژوندے راپاخی. اؤ هغه ووئیل چه ”کوم عیسی چه زه
تاسو ته بیانوم، هم هغه مسیح دے.“ ۴ په هغوی کښے ځنې قائل شول اؤ د پولوس
اؤ سیلاس سره ملگری شول اؤ دغه شان د دیندارو یونانیانو کافی تعداد اؤ پیرے
عزتمنې ښځے هم قائلے شوے.

٥) خو يهوديانو د حسد له کبله څه بازاری بدمعاشان د ځان سره کړل، گڼه ئې جوړه کړه او په ښار کېنې په شور زوږ لگيا شول. هغوی د ياسون کور راگير کړو چه پولوس او سيلاس د ښار ئې عامو خلقو ته راوباسي. ٦) خو چه هغوی ئې ونه موندل نو ياسون او ځنې نور د جماعت ممبران ئې مُنصفانو ته په راکښلو راوپراندې کړل او چغې ئې کړې چه ”کومو کسانو چه په ټوله دُنيا کېنې تکليف راخور کړې دې اوس دلته راغلي دي، ٧) او ياسون هغوی د ځان سره ميلمانه کړي دي. هغوی ټول د قيصر قانون ماتوي او وائي چه يو بادشاه بل دې يعنې عيسی. ٨) په دې خبرو په گڼه کېنې غوزغوزئ جوړ شو او په مُنصفانو هم اثر وشو. ٩) نو هغوی د ياسون او نورو نه ضمانت واخستلو او پرې ئې ښودل.

رسولان په بيريه کېنې

١٠) نو څه وخت چه تياره شوه نو ديني ورونيو پولوس او سيلاس بيريه ته واستول. هلته چه ورسيدل نو د يهوديانو يوې عبادت خانې ته لاړل. ١١) د دې ځائې يهوديان د تسالونيكيه د يهوديانو نه اشراف و، ولې چه هغوی کلام پير په اخلاص قبول کړو او هره ورځ به ئې صحيفې لوستلې چه وگوري چه دا هم دغسې دي لکه چه دوی وائي. ١٢) نو ځکه په هغوی کېنې پيرو ايمان راوړو او دغه شان پيرو يونانيانو عزتمنو ښځو او سرو هم ايمان راوړو. ١٣) خو چه د تسالونيكيه يهوديانو ته دا معلومه شوه چه پولوس په بيريه کېنې د خدائې کلام بيانوي نو هغوی هلته راغلل چه پير خلق راوپاروي او پریشانې ئې کړي. ١٤) نو ديني ورونيو پولوس سمدستی د ساحل غاړې ته لاندې وليږلو. په دې دوران کېنې سيلاس او تیموتیوس دواړه وروستو پاتې شول. ١٥) نو د پولوس بدرگې هغه اتينيه ته راواستول او په واپسې کېنې ئې سيلاس او تیموتیوس ته دا حکم راوړو چه څومره زر چه کيدې شي ما له د ځان راوړسوي.

پولوس په اتینیه کبسه

١٦) بیا چه پولوس په اتینیه کبسه د هغوی په انتظار وو نو زړه ئه په دے خبره پیر غمژن شو چه بنار ئه له بتانو نه پک ولیدلو. (١٧) نو هغه به په عبادت خانو کبسه د یهودیانو او یونانیانو سره بحثونه کول او دغسه به ئه د بنار په چوکونو کبسه هره ورځ د تلونکو راتلونکو سره کول. (١٨) او ځنې اپیکوری او ستوئیکی فلسفیانو ورسره بحث کولو او ځنو ووئیل چه ”دا دروغژن باتور څه وئیل غواړی؟“ او نورو ووئیل چه ”معلومپیری داسه چه د غیر خدایانو بحث کوی.“ او دا ئه ځکه ووئیل چه هغه د عیسی او د قیامت زیره اورو. (١٩) نو هغوی ونيولو او د اریوپاگوس عدالت ته ئه راوړاندے کړو او ورته ئه ووئیل چه ”دا کوم نوے تعلیم چه ته ورکوی، مونږ په دے پوهولے شے څه؟“ (٢٠) او ته داسه خبره راوړاندے کوی چه هغه مونږ ته نا آشنا معلومپیری او مونږ په دے ځانونه خبرول غواړو.“ (٢١) او اتینیانو او د هغه ځانے غیرو خلقو سره د وخت تیرولو نه سیوا د نورو تازه واقعاتو د اوردو نه نور څه بل کار نه وو.

٢٢) نو بیا پولوس د اریوپاگوس د عدالت د وړاندے ودریدو او وئے وئیل چه ”آئے اتینیانو! زه وینم چه هر هغه څیز چه د مذهب سره تعلق لری نو تاسو د حد نه زیات سر گرم یئ. (٢٣) ځکه هر کله چه ما ستاسو د عبادت د څیزونو ننداره کوله نو ما د نورو څیزونو سره یوه قربانگاه ولیده چه دا پرے د پاسه لیک و و چه، د یو نامعلوم خدائے د پاره. تاسو چه د کوم څیز عبادت کوی د هغه درته پته نشته، هم دغه څیز زه درته بیانوم. (٢٤) هغه خدائے چه دنیا ئه پیدا کړه او په کبسه ئه هر څیز هم پیدا کړو، هم هغه د آسمان او د مزکے مالک دے او هغه د بنی آدمو د لاسه جوړ شوو ځایونو کبسه نه اوسیری. (٢٥) هغه د بنی آدم د څه څیز محتاج نه دے چه د بنی آدم د لاسه خدمت آخی، بلکه هغه په خپله ټول کائنات له ژوند او ساه او نور څیزونه ورکوی. (٢٦) هغه د دنیا ټول قومونه د یو نسل نه پیدا کړل چه د ټولے دنیا په مخ اوسیری. هغه د هغوی

میعادُونه اَو دَ استوگنِے حدُونه مُقرر کړل، (۲۷) د دے د پاره چه د خُدائے لُتون وکړی اَو شاید چه په لُتولو ئے بیا مُومی. بے شکه چه هغه له مُونږ هیچا نه لرے نه دے. (۲۸) ولے چه ز مُونږ د ژوندون حرکت اَو شته والے په هغه کبښے دے. لکه چه ستاسو خپلو خنو شاعرانو وئیلی دی، مُونږ هم د هغه د نسل نه یو.

(۲۹) که مُونږ د خُدائے د نسل نه یو نو بیا مُونږ ته دا گمان کول مناسب نه دی چه گنی د خُدائے ذات داسے دے لکه سره زر، سپین زر یا کانپے چه بنی آدم ئے په خپله پوهه اَو هنر سره تراشی. (۳۰) تر څو چه د ناپوهی د وخت تعلق وو نو خُدائے ځان پرے نا غرض کړے وو خو اوس هغه هر چرته ټولو بنی آدمو له حُکم ورکوی چه توبه گار شی. (۳۱) ځکه چه هغه یوه ورغ مُقرره کړے ده چه هغه به د دُنیا عدالت په صحیح صداقت سره د یو داسے سپری په وسیله وکړی چه هغه غوره کړے دے اَو دغه شان ئے هر چا ته ثابته کړه چه هغه ئے له مرو نه بیا راژوندے کړو!

(۳۲) کله چه هغوی د مرو نه د راژوندی کولو خبرے واؤریدلے نو ځنو ورپورے ټوقے وکړے اَو ځنو ووئیل چه ”په دے حقله به مُونږ له تا نه بیا خبرے واؤرو.“ (۳۳) اَو دغه شان پولوس د گنپے د مینځ نه ووتو. (۳۴) خو یو څو کسان ورسره شول اَو ایمان ئے راؤړو چه په هغو کبښے یو دیونیسیوس د اریوپاگوس د عدالت غږے هم وو اَو ورسره د مریس نومے یوه بنځه اَو ځنې نور کسان هم وؤو.

په کورنتوس ښار کبښے پولوس

۱۸ (۱) د دے نه پولوس له اتینیة نه روان شو اَو کورنتوس ته لاړو. (۲) هلته هغه په اکوله نومے یهودی پښښ شو چه د اصل نه د پونطوس وو اَو د بنځے نوم ئے پرسکله وو. هغه تازه تازه له اټلی نه راغلے وو ځکه چه هلته قیصر کلودیوس دا حُکم کړے وو چه ټول یهودیان د له روم نه ووزی. پولوس هغو ته ورغے، (۳) اَو د هغو سره ځکه دیره

شو چه د هغه کسب هم هغه وو. نو هغه دواړو په شریکه کار شروع کړو او هغوی تمبوان جوړول. (۴) هغه به د یهودیانو په عبادت خانې کېښې هم د هر سبت په ورځ بحث کولو او دا کوشش ئې کولو چه یهودیان او یونانیان قائل کړی.

(۵) بیا سیلاس او تیموتیوس له مکدونیو نه راغلل او پولوس یهودیانو ته په گواهی ور کولو کېښې بیخی بوخت وو او وئیل ئې چه عیسی هم مسیح دے. (۶) خو کله چه هغوی مخالفت وکړو او بد رد ئې ورته وئیل نو هغه خپلې جامې وڅنډلې او هغوی ته ئې وئیل چه ”ستاسو خون ستاسو په غاړه، زه ترې پاک یم. نو زه اوس غیر یهودیانو ته ځم.“ (۷) د دے وئیلو سره هغه روان شو او د تیطیوس یوستوس نومے یو غیر یهودی سړی کورته ورغے چا چه د خدائے عبادت کولو او د عبادت خانې سره جُخت اوسیدلو. (۸) او د عبادت خانې سردار کرسپوس د خپل ټول کور سره په مالک ایمان راوړو او پیرو کورنټیانو هم واوړیدل، ایمان ئې راوړو او بپتسمه ورکړے شوه.

(۹) او یوه شپه پولوس ته مالک په رويا کېښې وئیل چه ”ویربره مه، خپل تبلیغ جاری ساته او خاموشه کپړه مه، (۱۰) ځکه چه زه درسره یم. هیڅوک به درباندي د نقصان رسولو د پاره حمله ونه کړی ځکه چه په دے ښار کېښې پیر داسے خلق شته چه زما دی.“ (۱۱) نو هغه اتلس میاشتے هلته پاتے شو او هغه خلقو ته به ئې د خدائے د کلام تعلیم ور کاوو.

(۱۲) خو کله چه گلیو د اخیه حاکم وو نو یهودیان په یو زړه په پولوس راټول شول او عدالت ته ئې بوتلو. (۱۳) او هغوی وئیل چه ”دا سړے د شریعت نه خلاف خلق د خدائے عبادت ته را اړوی!“

(۱۴) خو چه پولوس جواب ورکولو نو په دے کېښې گلیو هغوی ته وئیل چه ”که چرے دا خبره د جرم یا د شرارت وی نو یهودیانو! ستاسو خبره به مے په سره سینه اوړیدلے

۱۵) خو که دا ستاسو یهودیانو د لفظونو، نومونو او د شریعت خبرے دی نو بیا تاسو په خپله ورسره پوهه شی، زه په داسے خبرو کبښے د مُنصف جوړیدلو خواهش نه لرم.“ ۱۶) او بیا هغه هغوی له عدالت نه وشړل. ۱۷) بیا عامو خلقو سوستینس راونیولو څوک چه د عبادت خانے سردار وو او هغه ئے د عدالت په وړاندے بنه وهلو. او په دے ټولو خبرو کبښے گلیو هیخ غم غرض ونه لرلو.

د پولوس انطاکیه ته واپس تلل

۱۸) پولوس د څه وخت د پاره هلته پاتے شو او بیا ئے د هغه ځائے د دینی وړونیو نه رخصت واخستو او د اوبو په جهاز کبښے شام ته روان شو او ورسره پرسکله او اکوله هم وو. نو په کنخریه کبښے هغه خپل سر وخریلو ځکه چه هغه منښته کړے وه. ۱۹) هر کله چه هغوی افسوس ته ورسیدل نو پولوس له پرسله او اکوله نه جدا شو او یوه ورځے عبادت خانے ته لاړو او هلته ئے د یهودیانو سره بحث وکړو. ۲۰) هغوی ورته د څه وخت د پاره د پاتے کیدو ووئیل خو هغه انکار وکړو. ۲۱) او د افسوس د خلقو نه ئے په دے وینا رخصت واخستلو چه ”که د ځدائے رضا وی نو زه به بیا بیرته راشم“ او د افسوس نه راوان شو.

۲۲) بیا چه په قیصریه کبښے د جهاز نه کوز شو نو هغه بیت المقدس ته لاړو د جماعت د خلقو د سلام د پاره او بیا انطاکیه ته لاړو. ۲۳) او چه هلته د څه وخت تیرولو نه پس هغه بیا په سفر روان شو او د گلتيه او فروگيه په وطن کبښے وگرزیدو او د ټولو نوو مريدانو زړونه ئے مضبوط کړل.

په افسوس کبښے د پولوس وعظ

۲۴) بیا پولوس نومے یو یهودی چه د اصله د اسکندریه وو، افسوس ته راغے. هغه یو

بښه مُقرر او د کتابِ مُقدس د کلام بښه عالم وو. (٢٥) هغه د مالک د لارې تعليم حاصل کړې وو او په رُوحاني جوش سره ئې خبرې کولې او د عيسی په حقله ئې صفا صفا تعليم ورکولو. سره د دې هغه ته تش د يحيی بپتسمه معلومه وه. (٢٦) هغه په عبادت خانې کښې په زړه ورتيا سره خبرې شروع کړې. چرته چه پرسکله او اکوله د هغه خبرې واوړيدلې نو هغوی هغه د خان سره کړو او د خدائې لار ئې ورته په پوره تفصيل سره بيان کړه. (٢٧) او کله چه اپولوس وغوښتل چه اخيه ته پورې ووزی نو دینی ورونيو ئې مدد وکړو او مُريدانو ته ئې وليکل چه هغه قبول کړی. هر کله چه هغه راورسيدو نو د خدائې په فضل د نوو ايمان راوړونکو د پاره پير فائده مند ثابت شو. (٢٨) ځکه چه هغه په پير زور سره يهوديان ښکاره بې ځوابه کړل او په ډاگه ئې د کتابِ مُقدس نه دا ثابته کړه چه عيسی هم مسيح دے.

پولوس په افسوس کښې

١٩ (١) څه وخت چه اپولوس په کورنتوس کښې وو نو پولوس په دننئ علاقه کښې وگرزیدلو او افسوس ته راغې. هلته هغه يو څو مُريدان وموندل، (٢) او هغو ته ئې ووييل چه ”څه وخت چه تاسو ايمان راوړې وو نو رُوحُ القدس درباندي نازل شوې وو څه؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”نه، مونږ خو د سره د رُوحُ القدس نه خبر قدرې هم نه يو.“

(٣) بيا پولوس ووييل چه ”تاسو ته د څه بپتسمه درکړې شوې وه؟“ هغوی جواب ورکړو چه ”د يحيی بپتسمه.“

(٤) پولوس بيا ووييل چه ”کومه بپتسمه چه يحيی ورکړې وه هغه د توبه گارې بپتسمه وه. هغه خلقو ته ويلي وو چه په هغه ايمان راوړئ څوک چه د هغه نه پس راتلونکې

دے، اُو هغه عيسى دے۔“

٥) د دے په اوږيدو هغوى ته د مالک عيسى په نوم بپتسمه ورکړې شوه. ٦) اُو کله چه پولوس خپل لاسونه په هغوى کيښول نو په هغوى رُوهُ القدس نازل شو اُو هغوى په مُختلفو ژبو خبرې کولې اُو د نبى په شان گويا شول. ٧) اُو هغوى قريباُ دولس کسان وُو.

٨) تر دريو مياشتو پورې به پولوس عبادت خانې ته تلو اُو د خلقو سره ئې په زړه ورتيا بحث کولو اُو قائلول به ئې اُو د خُدائې د بادشاهي خبرې به ئې کولې. ٩) خو حنى پير خيلناک وُو اُو وئې نه منل اُو د خلقو په وړاندې ئې مسيحي عقيدې ته بد وئيل. نو پولوس ترې نه لارو اُو خپل مُريدان ئې جدا کړل اُو هره ورځ به ئې د تورنوس په مدرسه کېښې بحث کاوو. ١٠) دا کار ئې تر دوو کالو پورې وکړو اُو نتيجه ئې دا شوه چه د ايشيا د صوبې ټولې آبادي يهوديانو اُو يونانيانو د خُدائې کلام واوږيدو.

د سكيوا زامن

١١) اُو خُدائې د پولوس په وسيله لوتې معجزې ښکاره کولې. ١٢) هر کله چه به د پولوس د وجود سره لگيدلى رومالونه يا پيش بندونه خلقو بيمارانو ته يووړل نو هغوى به د رنخونو نه روغ شول اُو ناپاک رُوخونه به ترې نه پاڅيدل. ١٣) خو حنى دم آچوونکى يهوديان چه سيلانيان وُو نو هغوى به د ناپاکو رُوخونو په رنخونو د مالک عيسى نوم استعمالولو. هغوى به وئيل چه ”د هغه عيسى په نوم قسم درکوو چه پولوس ئې بيانوى.“ ١٤) د سكيوا نومې يهودى سردار کاهن اووه زامن وُو چه ئې دا طريقه استعمالوله.

١٥) خو کله چه ناپاک رُوخ جواب ورکړو اُو وئې وئيل چه ”زه عيسى منم اُو پولوس هم پيژنم، خو تاسو څوک يئ؟“

١٦ نو هغه ناپاک رُوح نيولى سږى په هغوى ورتپوپ کړل او ټول ئے رالاندے کړل او داسے ئے وټکول چه د هغه د کور نه بريند او ژوبل شوى وتبتيدل. ١٧ او په افسوس کبسے دا خبره ټولو يهوديانو او يونانيانو ته معلومه شوه او په هغوى ټولو ويره راغله او د مالک عيسى د نوم لوى ئے وموندله. ١٨ او نور پير هغه کسان چه ايمان ئے راوړے وو، راغلل او دا اقرار ئے وکړو چه هغوى جادوگرى کوله. ١٩ او پيرو جادوگرو خلقو چه پخوا به ئے جادوگرى کوله، خپل کتابونه راجمع کړل او د خلقو د وړاندے ئے وسوزول او د ټول قيمت حساب ئے ولگولے شو، نو پينځه لکه د سپينو زرو سکے وختلو. ٢٠ دغه شان د مالک کلام مضبوطيدو او زيات نه زيات په اثرناکه طريقه خوريدلو.

په افسوس بناړ کبسے بلوه

٢١ پس له دغه خبرو نه پولوس فيصله وکړه چه مکدونيه او اخيه ته لار شى او بيا بيت المقدس ته ځان ورسوى او هغه ووييل چه ”هر کله چه زه هلته ورشم نو په کار دى چه د روم بناړ خامخا وگورم.“ ٢٢ نو هغه دوه ملگرى تيموتيوس او اراستوس مکدونيه ته وليږل او په دے دوران کبسے په خپله څه زياته موده د ايشيا په صوبه کبسے پاتے شو.

٢٣ په دے دوران کبسے د مسيحي عقيدے په وجه سخت تکليف جوړ شو. ٢٤ هلته ديميتريوس نومے يو زرگر وو چه د ارتيميسے د مندر د سپينو زرو نمونے به ئے جوړولے او د پيرو کسب روزگار پرے روان وو. ٢٥ هغه د هغوى او د داسے نورو کسب گرو يوه غونډه راوغوښته او هغوى ته ئے خبرے وکړلے. هغه ووييل چه ”آئے سږو! تاسو خبر يئ چه زمونږ د ژوندون دارو مدار په دے کسب دے. ٢٦ خو تاسو گورئ او اوړئ چه دے پولوس نومے سږى په خپلو خبرو څومره گڼ خلق، نه صرف په افسوس کبسے بلکه تقريباً په ټوله ايشيا کبسے وغلول. هغه وائى چه د بنى آدم د لاسه جوړ خدايان هيو خدايان دى نه. ٢٧ دا خطر ده چه نه تش دا چه زمونږ کاروبار به

بے قدره شی بلکه دَ اَرتِمیسه مندر به ناخیزه وگنلی شی اُو په ایشیا اُو په ټوله دُنیا کبسه چه دَ هغه عبادت کبیری نو دا شان و شوکت به ئه ختم شی!

۲۸ هغوی چه دا خبره واوریدلے نو په غصه شول اُو چغه ئه کرے چه ”دَ اِفسیانو اَرتِمیسه لویه ده!“ ۲۹ نو ټول ښار گډ وپ شو اُو هغوی دَ پولوس دَ سفر ملگری، یعنی دَ مکدونیہ اوسیدونکی گایوس اُو اریسترخوس و نیول اُو دَ تماشے خائے ته راغونډ شول. ۳۰ پولوس هغه گنې ته تلل غوښتل خو نورو عیسایانو پرے نه بنودو. ۳۱ اُو دَ خائے دَ صویه مشرانو چه دَ پولوس دوستان وُو، جواب ورو لیرلو چه ”دَ تماشے خائے ته لاړ نه شه.“ ۳۲ په دے دوران کبسه غونډه گډه وډه شوه اُو خنو خه چغه وهلے اُو خنو خه، حکه چه په هغوی کبسه پیر په دے خبر هم نه وُو چه دَ خه مقصد دَ پاره دلته راجمع شوی دی. ۳۳ خو په غونډه کبسه دَ خنو کسانو دا خیال وو چه سکندر قصور وار دے چه یهودیانو مخکبسه قطار ته دیکه کرے وو. هغه خلقو ته دَ خاموشی اشاره وکړه اُو گنې ته ئه دَ جواب ورکولو کوشش وکړو. ۳۴ خو چه هغوی وپیژندو چه دا خو یهودی دے نو هغوی ټولو یوه چغه وویسته چه ”دَ اِفسیانو اَرتِمیسه لویه ده!“ تر دوو گینتو پورے هغوی دا چغه وهلے.

۳۵ خو دَ ښار سیکتر گنه چپ کړه. هغه وویل چه ”ائے دَ اِفسوس خلقو! هر چا ته معلومه ده چه زمونږ دَ اِفسوس ښار دَ لوی اَرتِمیسه مندر اُو دَ هغه پاک کاپه چه له آسمان نه راپریوتو، منجوره دے. ۳۶ چونکه په دے هیخ مخالفت نسته، نو تاسو له په کار دی چه خاموشه شی اُو په تادی کبسه خه قدم اُوچت نه کړئ. ۳۷ دا کسان چه تاسو دلته راوستی دی، نه خو دَ مندر غله دی اُو نه ئه زمونږ دیوی ته کفر غرولے دے. ۳۸ حکه که چرے دیمتریوس اُو دَ هغه کسب گر دَ چا خلاف مقدمه لری نو دَ عدالت ورخه شته اُو مُنصفان هم، نو دواړه پلے دِ په یو بل شکایت وکړی. ۳۹ خو که ستاسو خه نور سوال وی نو دَ هغه فیصله به په قانونی مجلس کبسه وشي. ۴۰ مونږ دَ نئی بلوے په حق کبسه دَ شکایت خطر په ځان آخسته ده ولے چه دَ دے هیخ وجه

نشته اَو مُونږ د بلے د بلے په حقله هيڅ جواب نه شو ورکولے. (٤١) په دے خبرو ئے هغه گڼه رخصت کړه.

مکدونيہ اَو يونان ته د پولوس سفر

٢٠ (١) هر کله چه تکليف ختم شو نو پولوس په مُريدانو پسے خبر واستولو اَو د تسلي د لاسے نه پس ئے بيا رخصت واخستو اَو مکدونيہ ته لاړو. (٢) هغه د وطن په هغه علاقه کښے سفر وکړو اَو خلقو له به ئے تسلي ورکوله اَو دغه شان هغه يونان ته ورسيدلو، (٣) اَو هغه درے مياشتے هلته تيرے کړے. اَو شام ته د اوبو په جهاز کښے تلو خو چه يهوديانو د هغه په خلاف يو سازش کړے وو نو هغه دا فيصله وکړه چه د مکدونيہ په لارے بيرته ستون شی. (٤) اَو د پرحوس زوئے سوپترس له بيريه نه، اريسترخوس اَو سکندسله تسالونيكه نه، گايوس له دريے نه اَو هم تيموتیوس، اَو تخيکوس اَو تروفيموس له ايشيا نه د هغه ملگری وو. (٥) هغوی مخکښے لاړل اَو په تروآس کښے ئے زمونږ انتظار کاوو. (٦) بيا چه د پتيرے پوډی د اختر ورځے تيرے شوے نو مونږ د فيليپی نه د اوبو په جهاز کښے روان شوو اَو په پنځو ورځو کښے هغوی ته په تروآس کښے ورسيدلو اَو هلته مو يوه هفته تيره کړه.

په تروآس کښے د پولوس آخري ملاقات

(٧) د اتوار په ماښام مونږ د پوډی ماتولو د پارہ راغونډ شوی وو اَو پولوس چه په بله ورځ رخصتيدونکے وو، هغوی ته ئے خطاب وکړو اَو تر نييمے شپے پورے ئے خبرے کولے. (٨) اَو پاس په بالا خانه کښے چرته چه مونږ راجمع وو پير مشعلونه بل وو. (٩) اَو يوتخوس نومے يو زلمے وو چه د کرکي په چوکاټ ناست وو. د پولوس د خبرو په دوران کښے پير خوب وزنگولو اَو آخر چه خوب پرے غالب شو نو د دريم

چت نه بنسکته مزکے ته پريوتو اؤ چه هغوى را اوجت کړو نو مړ شوے وو. (۱۰) پولوس بنسکته ور کوز شو اؤ په خپله په هغه ورپريوتو اؤ بيا ئے هغه په غير کبنے راونيولو اؤ هغوى ته ئے ووئيل، ”مه ويريږئ، په ده کبنے خو لا ساه شته!“ (۱۱) هغه بيا بالاخانه ته وخوتو، پوپئ ئے ما ته کړه اؤ وئے خوږه اؤ د هغوى سره ئے تر سحره پورے خبرے کولے اؤ بيا هغه روان شو. (۱۲) اؤ هغوى هغه زلمے ژوندے بوتلو اؤ بنه په آرام وو.

د پولوس د تروآس نه ميليتوس پورے سفر

(۱۳) نو مونږ وړاندے د اوبو په جهاز کبنے سواره شوو اؤ اسوس ته روان شوو په کوم ځائے کبنے چه پولوس هم دغه جهاز ته راختونکے وو. هغه دا بندوبست کړے وو ځکه چه هغه په خپله د وچے په لاره تلو. (۱۴) هر کله چه هغه مونږ سره په اسوس کبنے يو ځائے شو نو مونږ په جهاز کبنے سور کړو اؤ په اولنئ ورځ ميتيلينے ته لارلو. (۱۵) اؤ په دويمه ورځ مونږ د هغه ځايه روان شوو اؤ د خيوس بلے غارے ته ورسيدلو. په دريمه ورځ مونږ ساموس ته لارلو اؤ په څلورمه ورځ ميليتوس ته ورسيدلو. (۱۶) ځکه چه پولوس دا فيصله کړے وه چه له افسوس نه تير شي چه دغه شان د ايشيا په علاقه کبنے د وخت ضائع کولو نه بچ شي، د هغه بيت المقدس ته د رسيدو ځکه تلوار وو چه د پنتکست ورځے ته هلته ورسى.

د پولوس د افسوس مشرانو سره ملاقات

(۱۷) نو پولوس د ميليتوس نه افسوس ته خبر واستولو اؤ د جماعت مشران ئے راوبلل. (۱۸) اؤ کله چه هغوى ورته راورسيدل نو داسے خبرے ئے ورته وکړلے، ”تاسو ته پته ده چه ما تاسو سره څنگه ژوند تير کړو، د هغه ورځے نه چه ما اول د ايشيا په مزکه قدم کيښودو اؤ څومره موده چه زه تاسو سره وم. (۱۹) يعنې ما پوره په عاجزئ اؤ ژړا

سره د مالک غلامی کوله سره د يهوديانو د سازشونو او آزميزتونو چه په ما راغلل. (٢٠)
 او تاسو ته دا معلومه ده چه ما يو داسې څيز هم چه ستاسو د بشپړې د پاره وو، پت
 ونه ساتلو. ما تاسو ته کلام رسوله دې او په بنکاره او په کور کور کيسې مې درله
 تعليم در کړې دې. (٢١) او يهوديانو او يونانيانو ته مې د خدائې په وړاندې د توبې
 ويستلو او په مالک عيسی مسيح د ايمان راوړلو شاهدي کړې ده. (٢٢) او اوس لکه چه
 تاسو وينئ، زه د روح د لاسه مجبور بيت المقدس ته روان يم، او هلته چه څه ما تا
 پېښيری د هغې نه هيڅ خبر نه يم. (٢٣) بې له دې نه چه په هر ښار کيسې ما ته روح
 القدس دا خبر راکوی چه قيد او تکليفونه زما په انتظار کيسې دي. (٢٤) خپله ځانی خو
 زه د ژوند هيڅ پرواه دار نه يم، خو زه دا غواړم چه منډه تر سره کړم او هغه کار پوره
 کړم چه مالک عيسی ما ته سپارلې دې چه د خدائې د فضل د زيری په باب کيسې
 شهادت وکړم.

(٢٥) يوه بله خبره واوري، ما چه ستاسو ټولو په مينغ کيسې د خدائې د بادشاهت وعظ
 کاوو، خو اوس ما ته دا ښکاری چه په تاسو کيسې به يو کس هم زما مخ بيا ونه وينی.
 (٢٦) نو زه اوس په دې ځائې دا اعلان کوم چه زما په غاړه د هيچا د خون پور نسته.
 (٢٧) ځکه چه ما هيڅ درنه پت ساتلی نه دی او ما تاسو ته د خدائې ټول امرونه څرگند
 کړی دي. (٢٨) د خپل ځان او د هغه ټول کنډک خيال ساتئ کوم چه روح القدس ستاسو
 په حواله کړې دې او تاسو د مالک د هغې جماعت شپونکی يئ کوم چه هغه د خپلې
 وينې په قيمت آخستې دې. (٢٩) ما ته معلومه ده چه هر کله چه زه ستاسو نه لار شم
 نو دارونکی شرمخان به په تاسو کيسې راشی او کنډک به په امان پرې نه ږدی. (٣٠) او
 هم په تاسو کيسې به ځنی خلق داسې راپورته شی چه رښتيا به وړانوی او مريدان به
 دې ته راپاروی چه د حق نه ئې واپروی او د دوی ملگری شی. (٣١) نو خبردار اوسئ!
 او ياد لرئ چه تر دريو کالو پورې مې څنگه شپه او ورغ په تاسو کيسې هر يو ته په ژړا
 تعليم درکړو.

﴿۳۲﴾ اَوْ اوس زه تاسو د مالک اَوْ د هغه د فضل کلام ته سپارم چه ستاسو د مطبوظولو
 اَوْ په هغه ټولو کبښه چه ځانونه ئه ورته سپارلی دی خپل میراث درکولې شی. ﴿۳۳﴾ ما
 د هیچا سپین زر اَوْ سره زر یا جامو ته د ځان د پاره نه دی کتلی. ﴿۳۴﴾ اَوْ تاسو ټول خبر
 یئ چه ما په خپلو دے لاسونو خپل اَوْ د خپلو ملگرو حاجتونو پوره کړی دی. ﴿۳۵﴾ ما
 تاسو ته ښکاره کړه چه په مشقت سره د کمزورو مدد په دے شان وکړئ اَوْ د مالک
 عیسیٰ خبرے درته یاد ساتل په کار دی چه په خپله ئه وئیلی دی چه د آخستلو نه
 ورکړه غوره ده.

﴿۳۶﴾ کله چه پولوس خبرے ختمے کړے نو هغه د هغوی سره په سجده پریوتو اَوْ دُعا
 ئه وغوښتله. ﴿۳۷﴾ بیا هغوی ټولو وژړل اَوْ پولوس سره تر غاړه وتل اَوْ کښل ئه کړو.
 ﴿۳۸﴾ هغوی په دے زیات خفه وُو چه هغه ووئیل چه دوی به بیا د هغه مخ کله هم ونه
 وینی. اَوْ هغوی دغه شان تر جهاز پورے ورسره جلب وکړو.

د پولوس بیت المقدس ته تلل

۲۱ ﴿۱﴾ کله چه مونږ د هغوی نه رخصت شولو اَوْ جهاز روان شو، نو مونږ نیغ قوس
 ته ورسیدلو اَوْ په بله ورځ رودوس ته اَوْ د هغه ځایه پاترے ته. ﴿۲﴾ هلته یو جهاز ولاړ وو
 چه فینکیه ته تیار وو. مونږ وروختلو اَوْ په هغه کبښه مو سفر وکړو. ﴿۳﴾ مونږ په لاره
 کبښه قبرص ښار ولیدلو اَوْ ترے نه په گس لاس تیر شوو اَوْ شام ته مو سفر جاری
 وساتلو اَوْ په صور کبښه کوز شوو ځکه چه هلته ئه د جهاز نه څه سامان کوزولو.
 ﴿۴﴾ زمونږ مریدان مو وموندل اَوْ یوه هفته هلته ایسار شوو. اَوْ هغوی د رُوح القدس په
 هدایت پولوس ته ووئیل چه ”گوره! بیت المقدس ته مه ځه!“ ﴿۵﴾ خو هر کله چه یوه
 هفته پوره شوه نو مونږ له هغه ځایه نه روان شوو. اَوْ هغوی ټول اَوْ د هغوی ښځے اَوْ
 بچی زمونږ په جلب کبښه د ښار نه بهر راووتل اَوْ هلته مونږ د سمندر په غاړه په سجده
 شوو اَوْ دُعا مو وغوښتله. ﴿۶﴾ بیا مو یو بل ته په مخه ښه ووئیل اَوْ بیا مونږ جهاز ته

وختلو او هغوى كور ته واپس لارل.

٧) مونږ د صور نه پتوليمس ته ورسيدلو او هلته د اوبو جهاز سفر ختم كړو. او هلته مو دينى وروڼو ته سلام ووييلو او د هغوى سره مو يوه ورځ تيره كړه، (٨) او په بله ورځ روان شوو او قيصرپه ته راغلو. او مونږ د فيليپوس كور ته لارلو چه هغه يو زيرى اورونكى وو او په هغه اوو كسانو كښى وو چه په بيت المقدس كښى انتخاب شوى وو او هغه سره پاتى شوو. (٩) د هغه څلور پيغلى لونه وى چه نبوت به ئى كاوو. (١٠) مونږ چه هلته يو څو ورځى ايسار وو نو د يهوديه نه اگابوس نومى يو نبى راغى. (١١) هغه مونږ ته راغى، د پولوس ملاتړ ئى واخيستو او په هغه ئى خپل لاس پښى وتړل او وئى وييل چه ”دا د روح القدس كلام دى چه په بيت المقدس كښى به يهوديان د دى ملاتړ خاوند هم دغه شان وتړى او هغه به غير يهوديانو ته په حواله كړى.“

١٢) مونږ چه دا خبرى واوريدلى نو مونږ او نورو مقامى خلقو پولوس ته نصيحت وكړو چه بيت المقدس ته د تلو خيال پرېږدى. (١٣) خو پولوس جواب وركړو، ”دا دومره اوښكى ولئ؟ تاسو زما د زړه د ماتولو كوشش ولئ كوى؟ تر څو چه زما خبره ده زه نه يواځى تړلو ته، بلكه دى ته هم تيار يم چه د مالك عيسى په نوم په بيت المقدس كښى مړ شم.“

١٤) بيا چه هغه قائل نه شو نو مونږ دا خبره پرېښوده او ومو وييل چه ”د مالك مرضى د وشى.“

١٥) د دى نه پس مونږ خپل سامان وتړلو او د بيت المقدس په لار روان شوو. (١٦) د قيصرپه نه ځنى مريدان مونږ سره روان شول او مناسون نومى سرى چه د قبرص اوسيدونكى وو او د پخوا د مريدانو نه وو، هغه ته ئى راوستلو د چا په كور كښى چه مونږ ميلمانه كيدونكى وو.

دَ پولوس يعقوب سره ملاقات

١٧ دغه شان مُونږ بيتُ المُقدس ته راورسيدلو اُو هلته راته ديني وروڻو په خوشحالي سره هر کلي ووي. ١٨ په بله ورځ پولوس يعقوب ته ورغی اُو مُونږ هم ورسره وُو اُو مشران حاضر وُو. ١٩ پولوس ورته سلام وکړو اُو بيا ئي هغه هر څه په تفصيل سره ورته بيان کړل چه د خدائي په فضل سره په غير يهود قومونو کښي د ده د خدمت په وسيله شوي وُو. ٢٠ کله چه هغوي دا واوريدل نو هغوي د خدائي ثنا ووييله. بيا هغوي پولوس ته ووييل، ”گوره وروره! په يهوديانو کښي څومره په زرگونو کسانو ايمان راوړي دي اُو هغوي ټول د شريعت په حقله ښه سرگرم دي. ٢١ اوس هغوي ستا په باب کښي خبر شوي دي چه ته هغه ټولو يهوديانو ته چه په غيرو قومونو کښي اوسي، دا تعليم ورکوي چه د موسي نه راواوړي، يعنې هغو ته وائي چه خپل بچي مه سنتوي اُو زمونږ په لار راځي. ٢٢ هغوي به يقيناً ستا د راتلو نه خبر شي نو اوس څه وکړو؟ ٢٣ نو ته هغه څه کوه چه مونږ درته وايو. نو دلته مونږ سره څلور سړي دي چه نذر ئي منلي دي. ٢٤ ته دوي د ځان سره کړه اُو ورسره خپل ځان پاک کړه، د هغوي د سرکلي پيسې ته ورکړه، بيا به هغوي خپل سرونه وخرئ. نو بيا به هر څوک پوهه شي چه ستا په باب کښي وئيلي شوي قصي رښتيا نه دي، بلکه ته يو سرگرم يهودي يئي اُو په شريعت په خپله هم عمل کوي. ٢٥ اُو تر څو چه د نوي ايمان راوړونکو تعلق دي نو مونږ هغوي ته دا هدايت ورکوو چه دوي د هغه غوښي نه ځان وساتي کومه چه د بتانو په نوم قرباني شوي وي، اُو د وينې نه، د هغه څيز د غوښي نه چه خپه کړي شوي وي اُو د حرام کاري نه د ځان وساتي.“

٢٦ نو پولوس په بله ورځ هغه څلور سړي د ځان سره کړل اُو د هغوي سره د ځان پاکولو د دستورې نه پس هغه د خدائي کور ته لاړو چه د هغه تاريخ اظهار وکړي په کوم چه د پاکيدو وخت پوره کيږي اُو په هغوي کښي د هر يو د پاره به منښته ورکړي شي.

دَ خُدائے پہ کور کبیسے دَ پولوس گرفتاری

﴿۲۷﴾ خو دَ اوو ورخو دَ پوره کیدو نه لږ وړاندے دَ ایشیا دَ صوبے یهودیانو پولوس دَ خُدائے پہ کور کبیسے ولیدلو. هغوی توله گڼه ولمسوله او هغه ئے ونيولو، ﴿۲۸﴾ او چغے ئے کرلے، ”ائے اسرائیلیانو! رامد شئی! رامد شئی! دا هغه سرے دے چه په توله دُنیا کبیسے خپله عقیده خوروی او زُمونږ په خلقو او په شریعت او زُمونږ دَ خُدائے پہ کور گواښونه کوی. او دَ تولو نه لویه خبره په کبیسے دا ده چه هغه یونانیان هم دَ خُدائے کور ته راوستی دی او دا پاک خائے ئے پرے پلپت کرے دے.“ ﴿۲۹﴾ حُکَ چه هغوی په ښار کبیسے اول دَ دَه سره تروفیموس دَ افسوس لیدلے وو او دا ئے گمان وو چه گنی دا ئے دَ خان سره دَ خُدائے کور ته ننه ایستے دے.

﴿۳۰﴾ ټول ښار ناقلاړه شو او دَ هر طرف نه خلق په دَو راغلل. هغوی پولوس ونيولو او دَ خُدائے دَ کور نه ئے بهر راکښو او سمدستی دَ خُدائے دَ کور ټولے دروازے بندے کرے شولے. ﴿۳۱﴾ هغوی لا دَ هغه دَ مرگ کوشش کولو چه دَ پلپتے کمان افسر ته خبر ورسیدو چه په ټول بیت المقدس کبیسے غوغا ده. ﴿۳۲﴾ هغه سمدستی سپاهیان او دَ هغوی صوبه داران دَ خان سره کرل او په منډه ئے دَ آری گری خائے ته خان ورسولو. او خه وخت چه هغوی کمان افسر او سپاهیان ولیدل نو دَ پولوس دَ وهلو نه ئے لاس راکښو. ﴿۳۳﴾ کمان افسر وړاندے ورغے، هغه ئے گرفتار کړو او حُکم ئے ورکړو چه ”دوه زولنی ورته واچوئ.“ بیا هغه تپوس وکړو چه ”دا سرے خوک دے او کړی ئے خه دی؟“ ﴿۳۴﴾ په گڼه کبیسے چا یوه چغه وهله او چا بله. کله چه هغه دَ غوغا په وجه اصل حقیقت معلوم نه کړے شو نو حُکم ئے ورکړو چه ”دے قلعه ته دَ ننه کړئ.“ ﴿۳۵﴾ کله چه پولوس دَ قلعه پورو ته ورسیدو نو دَ خلقو دَ ببر کیدو له کبله هغه سپاهیانو اوچت یورو، ﴿۳۶﴾ حُکَ چه ټول خلق ورپسے وو او دغه چغے ئے وهلے چه ”مړ ئے کړئ!“

دَ پولوس دَ خپل ځان په حقله صفائی پیش کول

﴿۳۷﴾ کوم وخت چه ئے پولوس قلعه ته بوتلو نو هغه کمان افسر ته وویل چه ”زَه تا ته یوه خبره کولے شم؟“ کمان افسر ورته وویل چه ”بنه، نو تاله یونانی هم درځی؟“ ﴿۳۸﴾ مطلب دا چه ته بیا هغه مصری نه یئے چا چه څه موده مخکښے بغاوت کړے وو او څلور زره فسادیان ئے دَ ځان سره بیابان ته بوتلی وُو؟“

﴿۳۹﴾ پولوس جواب ورکړو چه ”زَه یهودی یم او دَ کلکيه دَ ترسوس اوسیدونکے یم، څه دَ معمولی ښار اوسیدونکے نه یم. زَه ستا نه اجازت غواړم چه دے خلقو ته څه خبرے وکړم.“

﴿۴۰﴾ او چه اجازت ورله ورکړے شو نو پولوس په پورو ودریدو او خلقو ته ئے دَ چپ کیدو اشاره وکړه. او کله چه خلق غلی شول نو هغه ورته په عبرانی ژبه کښے تقریر وکړو او وئے وئیل چه :

۲۲ ﴿۱﴾ ”آئے ورؤنیو او مشرانو! واؤری چه زَه درته خپله صفائی بیان کړم!“ ﴿۲﴾ هر کله چه هغوی په عبرانی ژبه کښے په خبرو واؤریدلو نو هغوی ورته بنه په خاموشی غوږ ونيولو. هغه وئیل :

﴿۳﴾ ”زَه سوچه یهودی یم، دکلکيه په ښار ترسوس کښے پیدا شولم، زَه په دغه ښار کښے وپائیدلم او دَ گملی ایل په شاگردی کښے مے دَ خپلو پلارونو نیکونو دَ شریعت ټول تعلیم تر سره کړو، او زَه همیشه دَ خدائے په خدمت کښے سرگرم وم لکه څنگه چه نن تاسو ټول یے. ﴿۴﴾ او دغه شان ما دَ دے لارے خلق تر مرگه پورے رپړول او گرفتارول او په ځولنو کښے به مے قیدخانو ته وراچول. ﴿۵﴾ او په دے باب کښے زَه مشر کاهن او ټول اولسی مشران گواهان لرم. هغوی ما ته په دمشق کښے دَ یهودی

وَرُونُو دَ پارِه خطُونِه راکړی وُو اَو زَه دَمَشَق تِه پِه دے سَفَر وتلے وِم چِه هغه خَلق پِه
زَخِيرُونو کَبسے تَرلی دَ سَزَا دَ پارِه بِيْتُ الْمُقَدَس تِه رَاوَلِم.

دَ پُولوس پِه عيسی دَ ايمان رَاوَرَلو بِيان

٦ اَو داسے وشول چِه زَه دَ دَمَشَق پِه لاره تَلِم اَو دَ غَرْمے وخت وِو چِه ناخاپی له
آسَمان نِه يوه لويه شُغَله له ما نِه گير چا پيرِه وِخَلِيدِه ٧ اَو زَه پِه مَزَكه رَا پَرِيوَتَلِم. بيا ما
يو آواز واوَرِيدو چِه ما تِه ئے وئيل چِه ساؤله! ساؤله! تَه ما ولے عذابوے؟ ٨ ما
جواب وِرکړو چِه مالِکِه! دا راتِه ووايه چِه تَه ئے خوک؟ هغه جواب راکړو چِه زَه عيسی
ناصری يم چِه تَه ئے عذابوے. ٩ زما ملگرو هغه رِنا خو وليده ولے آواز ئے وانه
وَرِيدو چِه ما سره ئے خبرے کولے. ١٠ نو ما ورته وئيل چِه مالِکِه! زَه خَه وِکَرِم؟ اَو
مالِک جواب راکړو چِه پاخه! اَو دَمَشَق تِه خپل سَفَر جاري وساته اَو هلته به تا تِه ټول
کارونه بِنکاره کړے شی، کوم چِه تا دَ پارِه مُقَرر شوی دی. ١١ هر کله چِه زَه دَ رِنا
شُغَلے رُوند کړلَم نو زما ملگرو زَه دَ لاسه ونيولَم اَو راروان ئے کړم اَو دغه شان دَمَشَق
تِه رَاوَرَسِيدَلِم.

١٢ هلته حننياه نومے يو سرے وِو چِه پِه شَرِيْعَت تِينِگ ولاړ وِو اَو دَ هغه خَائے پِه
ټولو يهوديانو کَبسے بِنه نِيک نام وِو. ١٣ هغه راغے، ما سره ودریدلو اَو راتِه ئے وئيل
چِه ساؤله! زما وروره! سترگے وغړوه! اَو زَه سَمَدَسْتی بِيان شولَم اَو هغه مے وليدلو.
١٤ هغه بيا وئيل چِه زَمُونر دَ پَلارُونو خُدائے تَه پِه دے مُقَرر کړے يئے چِه دَ هغه
مَرَضی وِپِيژنې اَو هغه صَادِقِ خَادِم ووينے اَو دَ هغه آواز واوَرے. ١٥ حَکِه چِه پِه دُنیا
کَبسے به تَه دَ هغه شَاهَدی کوے چِه خَه دے لِيدلی اَو اوَرِيدلی دی. ١٦ نو اوس تَه ډيل
ولے کوے؟ سَمَدَسْتی بِيْتَسْمِه واخله اَو دَ هغه دَ نُوْم پِه يادولو له گُناهُونو نِه پاک شه.

دَ پولوس غير قومونو ته استول

١٧) كله چه زه بيت المقدس ته واپس راغلم او ما د خدائے په كور كېنې دُعا كوله چه زه بے خوده شولم. ١٨) او مالک مے وليدو چه ما ته وائی چه تادی كوه او سمدستی له بيت المقدس نه وزه، حكه چه دوی به زما په حق كېنې ستا شاهدی قبوله نه كړی. ١٩) ما ورته ووئیل چه مالکه! هغوی ته دا معلومه ده چه ما به هغه خلق قیدول او په هره عبادت خانے كېنې به مے په كروړو وهل د چا به چه په تا ایمان وو. ٢٠) او كله چه ستا په نوم د شهید ستفانوس وینه توی شوله نو زه هلته موجود وم او پرے راضی وم او د هغه د قاتلانو د جامو خوكی مے كوله. ٢١) خو هغه ما ته ووئیل، لار شه، حكه چه زه تا لرے لرے غير يهودی قومونو ته استوم.

پولوس او رومی كمان افسر

٢٢) تر دے خو هغوی د پولوس واؤریدل، خو بیا هغوی چغے شروع كړلے، ”برباد د شی داسے سرے! د ده خو مرگ روا دے!“ ٢٣) او چه هغوی لا چغے ویستلے، خپلے چوغے ئے خوځولے او دُوره ئے الوزوله، ٢٤) نو كمان افسر حُكم وكړو چه ”پولوس قلعه ته بوزی او هدایت ئے وكړو چه په كروړو وهلو ئے بیان واخلي او دا ترے معلومه كړی چه د هغه خلاف دا دومره هنگامه ولے پورته شوی ده.“ ٢٥) خو كله چه هغوی پولوس په كروړو د وهلو د پاره وتړلو نو هغه هلته ولاړ صوبه دار ته ووئیل چه ”آیا ته داسے سرے په كروړو وهلے شے خوك چه رومی وی؟ او بله دا چه په هغه باندے هیخ جرم نه وی ثابت شوے؟“

٢٦) كله چه صوبه دار دا واؤریدل نو هغه لارو او كمان افسر ته ئے دا خبره وكړه. هغه ووئیل چه ”ته خه كول غواړے؟ دا سرے خو رومی دے!“

﴿٢٧﴾ کمان افسر پولوس ته راغے اؤ تپوس ئے ترے وکړو، ”ووايه چه ته رښتيا رومی يئے څه؟“ هغه ووئيل چه ”هو!“

﴿٢٨﴾ کمان افسر ورته ووئيل چه ”ما خو په لوءے قيمت دا حق آخستے دے.“ پولوس ورته ووئيل چه ”زما خو دا پيدائشي حق دے.“

﴿٢٩﴾ نو هغه څوک چه په تفشيش مقرر ؤو، هغه ترے سمدستي لرے شول اؤ کمان افسر په خپله هم چه دا واؤريدل چه هغه رومی دے اؤ ما ترلے دے نو هغه ويريدلو.

پولوس د جرگے په وړاندے

﴿٣٠﴾ په بله ورغ د دے معلومولو د پاره چه يهوديان په پولوس څه الزام لگوي، کمان افسر دئے آزاد کړو اؤ مشرانو کاھنانو اؤ ټولے اولسي جرگے ته ئے حکم ورکړو چه ”راټول شے،“ بيا هغه پولوس ښکته بوتلو اؤ د هغوي په وړاندے ئے ودرولو.

٢٣ ﴿٣١﴾ پولوس جرگے ته ځير ځير وکتل اؤ وئے وئيل چه ”ائے زما ورؤنيو! زه په ټول ژوندون کښے تر نني ورځے پورے د خدائے په حضور کښے بيخي صفا ضمير لرم.“ ﴿٣٢﴾ خو مشر کاھن حننياه د دے خبرے په اؤريدو خپل خدمتگار ته حکم ورکړو چه ”په ځله ئے په څيپره ووهه.“ ﴿٣٣﴾ نو پولوس هغه ته ووئيل چه ”خدائے به تا ووهي، ائے چونه کړبه ديواله! ته ناست ئے اؤ زما په باب کښے د شريعت فيصلے کوے، اؤ بيا د شريعت برخلاف زما د وهلو حکم ورکوے څه؟“ ﴿٣٤﴾ خدمتگار ووئيل چه ”ته د خدائے د مشر کاھن بے عزتي کوے څه؟“ ﴿٣٥﴾ بيا پولوس ووئيل چه ”زما ورؤنيو! ما ته دا معلومه نه وه چه هغه مشر کاھن دے. ما ته معلومه ده چه صحيفے وائي: ”تاسو د خپل قوم حاکم ته بدرد مه وايے.“

٦) بيا چه پولوس ته بنه معلومه شوه چه په دوى كبنس يوه پله د صدوقيانو ده او بله د فريسيانو نو هغه په جرگه كبنس چغه كړلې چه ”ائى زما وروڼو! زه يو فريسى يم او د فريسى اولاد يم. زما اميد دى چه مړى به بيا راژوندى كيرى، نو خكه په ما مقدمه ده او په دى باب كبنس زما فيصله كيرى.“

٧) په دى اوريدو د فريسيانو او صدوقيانو په مينځ كبنس بلوه شوه او پله دوه خايه شوله. ٨) خكه چه صدوقيان د قيامت او فرېستو او د روح نه منكر دى، خو فريسان ئى منى. ٩) او د فريسيانو د فرقې خنې د شرعې عالمان راپاخيدل او په پاگه ئى د هغه په حق كبنس دا اعلان وكړو چه ”مونږ په دى سړى كبنس هيڅ غلطى نه وينو. شايد چه يوى فرېستى يا روح ورسره خبرې كړى وي!“

١٠) او چه بلوه زياتيدله نو كمان افسر ويرى واخستو چه هسه نه چه پولوس ټوټې كړى، نو هغه عسكرو ته حكم وكړو چه ”لاندې لار شى او هغه د گنې نه راکارې او قلعه ته ئى بوزى.“

١١) هغه شپه مالک پولوس ته راغى او ورته ئى ووئيل چه ”زړه ټينگ كړه! لکه چه تا په بيت المقدس كبنس زما په حق كبنس شاهدى وكړله، هم دغه شان ئى په روم كبنس هم وكړه.“

د پولوس خلاف د قتل سازش

١٢) او چه ورځ شوه نو يهوديان سره راغونډ شول او دا قسم ئى وخوړلو چه تر څو چه پولوس وژلې شوې نه وي، تر هغه به نه خو څه خوړو او نه څه څښو! ١٣) دا سازش د څلويښتو كسانو نه زياتو وكړو. ١٤) هغوى مشرانو كاهنانو او د جرگې مشرانو له راغلل او وئى وئيل چه ”مونږ په سوگند ځانونه دى ته تړلى دى چه تر هغه به نه څه

خورو اُو نَه خَه خَبْنُو تر خُو چه پولوس مِر نَه كِرُو. (۱۵) اوس دا ستاسو دَ جرگے كار دے چه كمان افسر ته درخواست وكړئ چه هغه تاسو ته لاندے راوولی اُو دا بهانه وكړئ چه دَ هغه دَ مُقدمے پوره پوره تحقیقات كُونكے دے. مُونږ دا بندوبست كړے دے چه دَ رارسیدو نه وړاندے به هغه قتل كِرُو.

(۱۶) خو دَ پولوس خورپے دَ هغوی دَ سازش خبره واؤریده. هغه لارو اُو قلعه ته ننوتو اُو پولوس ئے په دے خبره خبر كړو. (۱۷) بیا پولوس یو صوبه دار راوغوښتو اُو وئے وئیل چه ”دا خُوَان كمان افسر ته بوزه، دئے ورته خَه خبره كول غواړی.“ (۱۸) صوبه دار هغه دَ خَان سره كړو اُو كمان افسر ته ئے بوتلو. هغه وئیل چه ”قیدی پولوس زَه راوبللم اُو راته ئے وئیل چه دا خُوَان تا ته راوالم چه دئے تا ته خَه خبره كول غواړی.“

(۱۹) كمان افسر هغه دَ لاسه ونيولو، یو طرف ته ئے راکښو اُو تپوس ئے ترے وكړو چه ”تَه خَه خبره كول غواړے؟“

(۲۰) هغه وئیل چه ”یهودیانو په خپل مینخ كښے یو سازش جوړ كړے دے اُو تا ته به یو عرض كوی چه صبا تَه پولوس دَ جرگے په وړاندے كړے اُو په دے بهانه چه دَ هغه دَ مُقدمے پوره پوره تحقیقات كُو. (۲۱) نو تَه دَ هغوی مه اوره خُكه چه دَ خلوښتو كسانو نه زیات یو مظبُوط ټولی دَ هغه خلاف سازش كړے دے، اُو هغوی دا سوگند كړے دے چه تر خُو ئے هغه مِر كړے نَه وی، تر هغے به نَه خَه خوری اُو نَه خَه خَبْنی. اوس هغوی تیار دی خو بس ستا دَ منظورئ انتظار دے.“

(۲۲) نو كمان افسر هغه خُوَان په دے وینا رُخصت كړو چه ”گوره، په دے خبرو خوك درنه خبر نَه شی چه تا ما ته دا اِطلاع راکړے ده.“

دَ پولوس فلیکس حاکم ته لیږل

۲۳) بیا کمان افسر خپل دوه صوبه داران راوغوښتل او دا حکمونه ئې ورله ورکړل چه ”دوه سوه پیاده عسکر قیصریه ته د تلو د پاره تیار کړئ او هم ورسره اويا سواره او دوه سوه نیزه بازان کړئ چه د نمر پریوتو نه درې گنټې پس روان شی. ۲۴) او پولوس ته هم د سورلئ بندویست وکړئ چه هغه پرې سور شی او صحیح سلامت ئې فلیکس حاکم ته ورسوی.“ ۲۵) او هغه یو خط هم ورته داسې ولیکلو چه :

۳۱) نو د حکم په مطابق عسکرو پولوس شپه په شپه انتیپتس ته بوتلو. ۳۲) او په بله ورځ هغوی قلعه ته راوایس شول او سواره ئې د هغه سره په باقی سفر د حفاظت د پاره پریښودل. ۳۳) او چه سواره قیصریه ته ورسیدل نو خط او پولوس ئې گورنر ته په حواله کړل. ۳۴) خط ئې ولوستو او د پولوس نه ئې تپوس وکړو چه هغه د کومه صوبې اوسیدونکې دے. او چه په دے خبر شو چه هغه د کلکیه اوسیدونکې دے، ۳۵) هغه ووئیل چه ”زه به ستا مقدمه هله اورم چه مدعیان راورسی.“ او بیا هغه حکم وکړو چه هغه د هیرودیس په قلعه کښې وساتلے شی.

د پولوس خلاف مقدمه

۲۴) ۱) پینځه ورځې پس مشر کاھن حننیاہ سره د مشرانو او ترطولوس نومے وکیل راغے او هغوی د حاکم په وړاندے د پولوس خلاف مقدمه پیشه کړه. ۲) هر کله چه پولوس راوغوښتے شو نو ترطولوس استغاثه داسے شروع کړه، وئیل ئې چه :

”صاحبه! ستا په وجه مونږ په پوره امن ژوند تیروو او ستا د خیال کولو په سبب په دے صوبه کښې د ترقی کارونه روان دی. ۳) صاحبه! مونږ دا خبره په هر ځائے او هر چرته په پوره شکر گذارئ سره منو. ۴) زه ستاسو زیات وخت آخستل نه غواړم، زه

درته منت کوم چه زما یو خو خبرے واؤری. ﴿٥﴾ دا سرے زمونږ د پاره یو مُصیبت جوړ شوی دے چه په ټوله دنیا کښے په یهودیانو کښے فتنه خوروی. دئے د ناصریانو د فرقے مشر دے. ﴿٦﴾ دۀ یو ځلے دا کوشش هم وکړو چه د خدائے د کور بے ادبی وکړی، او بیا مونږ ونيوو. ﴿٧﴾ خو لسیاس کمان افسر په منیخ کښے راغے او دا سرے ئے په زور زمونږ د لاسه وویستو. ﴿٨﴾ که تۀ په خپله د هغه نه پوښتنه وکړے نو زمونږ د الزامونو تصدیق به ترے وشي. ﴿٩﴾ او یهودیانو هم ورسره ځلۀ یوه کره او وئیل ئے چه ”حقیقت هم دغه شان دے.“

د پولوس فلیکس حاکم په مخ کښے دفاع کول

﴿١٠﴾ بیا حاکم پولوس ته د جواب ورکولو اشاره وکړه، نو پولوس جواب ورکړو چه :

”زه د دے نه خبر یم چه د پیرو کالو راسے تۀ په دے صوبه کښے انصاف کوی لگیا یئے، نو ځکه زه خپل بیان پوره په پاڼه زړه درکوم. ﴿١١﴾ تۀ د دے خبرے په خپله تصدیق کولے شے چه قریباً دولس ورځے کپری چه زه بیت المقدس ته عبادت له تلے وم. ﴿١٢﴾ دوی زه د هیچا سره په بحث مباحثه نه یم لیدلے او نه مے چرته د خدائے په کور کښے یا په عبادت خانے کښے یا په ښار کښے چرته کوزه بره خلق جمع کړی دی، او نه مے بلوه جوړه کړے ده، ﴿١٣﴾ او نه دوی په ما د مقدمے ثبوت پیش کولے شي. ﴿١٤﴾ خو دومره قدرے به ومنم چه زه د نوے لارے پیروکار یم چه دوی ورته فرقه وائی او زه دغه شان د پلارونو د نیکونو د خدائے عبادت کوم. زه په هغه هر څه ایمان لرم چه په شریعت کښے او په صحیفو کښے لیکلی دی او نبیانو وئیلی دی. ﴿١٥﴾ او زه په خدائے امید لرم لکه چه زما مدعیان هم منی یعنی ښه او بد دواړه به بیا له مړو نه ژوندی کپری. ﴿١٦﴾ دغه شان زه د خدائے او د بنی آدمو په وړاندے خپل زړه صفا ساتل غواړم.

١٧) د پيرو كلونو د غير حاضرئ نه پس زه د خپل قام د پاره خيرات او نذرؤنه او
 قُرْباني وركولو له راغلي وم. ١٨) او دوي زه د خدائې په كور كښې بوخت او ښه
 پاك شوې وليدلې. ما سره نه خو څه گڼه وه او نه څه اړې گړې وو. خو د ايشيا د
 صوبې څه يهوديان هلته وو. ١٩) او كه هغوي زما په خلاف څه شكايه لري نو بيا په
 كار دي چه په عدالت كښې د بيان د پاره هغوي موجود وي. ٢٠) او كه داسې نه وي
 نو دا كسان د وواي چه جرگې ته د پيش كولو نه وړاندې هغوي په ما كښې څه قصور
 ليدلې وو، ٢١) سوا د دې نه چه ما هلته د دوي په وړاندې په ډاگه ووييل چه نن
 ستاسو په وړاندې د مرو د بيا ژوندې كيدلو په بابت زما فيصله كيږي.

٢٢) بيا فليڪس چه د مسيحي عقيدې نه ښه خبر وو په دې وينا مقدمه ملتوي كړه چه
 ”كله چه لسياس حاكم دلته راشي نو زه به دا مقدمه بيا واخلم.“ ٢٣) بيا هغه صوبه دار
 ته حكم وركړو چه ”پولوس نظر بند وساته او د ده په دوستانو كښې هيڅوك هم د ده د
 خدمت نه مه منع كوه.“

د پولوس نظر بند كيدل

٢٤) خو څو ورځې پس فليڪس د خپلې ښځې دروسيله سره راغې چه يهودنه وه. نو
 پولوس ئې راوغوښتو او په مسيح عيسى د ايمان راوړلو خبرې ئې ترې نه واوړيدلې.
 ٢٥) خو هر كله چه خبره د صداقت، ضبط نفس او راتلونكي عدالت ته راغله نو فليڪس
 ويريدو او وئې وييل چه ”اوس لاړ شه. كله چه زه وزگار شم نو بيا به د راغواړم.“ ٢٦)
 خو په دې دوران كښې د هغه د پولوس نه د بډيو طمع وه، ځكه خو به ئې بيا بيا
 ورپسې خبر ليرلو او خبرې به ئې ورسره كولې.

٢٧) كله چه دوه كاله تير شول نو د فليڪس په ځائې پروكيوس فستوس مقرر شو.
 فليڪس د يهوديانو د خوشحالولو د پاره پولوس په قيد كښې پريښودلو.

۲۵

۱) فستوس دَ مقررولو نه درے ورخے پس دَ قیصریه نه بیتُ المُقدس ته لارو.

۲) هلته ورته مشرانو کاهنانو اُو دَ یهودیانو غتانو دَ پولوس په خلاف مُقدمه پیش کره اُو

زاری ئے ورته وکرله. ۳) اُو دَ پولوس خلاف ئے دا مهربانی ترے وغوښتله چه هغه

بیتُ المُقدس ته راوغواره، خو هغوی ئے په لاره کښے دَ وژلو سازش کرے وو. ۴)

فستوس په جواب کښے ووئیل چه ”پولوس په قیصریه کښے په قیدخانه کښے دے، اُو

زَه هغه خوا ته په خپله زر روان یم. ۵) نو ستاسو خَه مشران دِ راسره شی اُو که دَ هغه

په خلاف خَه غلطی ثابته شی نو دعوی دِ پرے وکړی.“

۶) هغه زیات نه زیات اته یا لس ورخے په بیتُ المُقدس کښے دَ تیرولو نه پس

قیصریه ته لارو اُو په بله ورخ چه په عدالت کښے کښیناستو نو دَ پولوس دَ حاضرولو

حُکم ئے وکړو. ۷) کله چه هغه حاضر شو نو دَ بیتُ المُقدس نه راغلی یهودیان گیر

چاپیره ولاړ وُو اُو په هغه ئے سخت الزامونه ولگول، خو هغه ئے ثابت نه کړے شول.

۸) خو پولوس په جواب کښے ووی چه ”ما دَ یهودیانو دَ شریعت، دَ خُدائے دَ کور اُو

دَ قیصر په خلاف هیخ جُرم نه دے کړے.“

۹) فستوس چه یهودیان دَ خانه خوشحالول غوښتل نو هغه پولوس ته مخ راواړولو اُو

وئے وئیل چه ”آیا ته دے ته تیار یئے چه بیتُ المُقدس ته لار شے اُو هلته په دے مُقدمه

کښے زما په وړاندے پیش شے؟“ ۱۰) خو پولوس ووئیل چه ”زَه اوس دَ قیصر په

عدالت کښے پیش یم اُو دا هم هغه خائے دے چه زما مُقدمه دِ په کښے وچلیږی. ته

ښه خبر یئے چه ما دَ یهودیانو خلاف هیخ جُرم نه دے کړے. ۱۱) که چرے ما خَه غت

جُرم کړے وی نو زَه دَ مرگ دَ سزا نه دَ خلاصیدو سوال نه کوم. خو که په دے مُقدمه

کښے کومه چه دے سړو په ما جوړه کړے ده، خَه حقیقت نه وی نو ما هیخوک هم دَ

دوئ دَ خوشحالولو دَ پاره دوئ ته نه شی سپارلے. زَه قیصر ته اپیل کوم!“

۱۲) بیا فستوس د خپلو مشرانو سره د مشورې نه پس پولوس ته جواب ورکړو چه ”تا قیصر ته اپیل کړې دے، نو ته قیصر ته لار شه.“

د اگریا بادشاه او برنیکي په مخ کبښې د پولوس پیشی

۱۳) بیا چه یو څو ورځې تیرې شوې نو اگریا بادشاه او برنیکي د فستوس ملاقات ته قیصریه ته راغلل. ۱۴) هغوی هلته پیرې ورځې پاتې شول او په دې دوران کبښې فستوس د پولوس مقدمه بادشاه ته وړاندې کړه او وئې وئیل چه ”مونږ سره یو سرې دے چه فلیکس په قیدخانه کبښې پرېښودلې دے. ۱۵) او کله چه زه په بیت المقدس کبښې وم نو مشرانو کاہنانو او د یهودیانو مشرانو د هغه برخلاف ما ته اطلاع راکړه او په هغه ئې د سزا حکم کولو سوال وکړو. ۱۶) خو ما هغوی ته جواب ورکړو چه دا د رومیانو دستور نه دے چه مجرم د هغه مدعیانو ته وسپاری تر څو چه مجرم ته د مدعیانو په مخامخ د صفائی پیش کولو موقعه ورنه کړی. ۱۷) نو کله چه هغوی ما سره دلته راغلل نو ما هیڅ وخت ضایع نه کړو او په بله ورځ په عدالت کبښې کبښیناستلم او په عدالت کبښې مے د هغه سپری د حاضریدو حکم وکړو. ۱۸) خو کله چه د هغه مدعیان خبرو ته پاڅیدل نو زما د خیال په مطابق هغوی یو الزام هم ثابت نه کړې شولو. ۱۹) د هغوی د خپل مذهب په حق کبښې د هغه سره څه بے اتفاقی وه او ځنې کسانو عیسیٰ ته مړ وئیل او پولوس وائی چه هغه ژوندې دے. ۲۰) خو زه چه د دې مسئلے ژوروالی ته ونه رسیدلم نو ما ورته ووئیل چه که هغه غواړی چه بیت المقدس ته ولیرلے شی او هلته په دې باب کبښې مقدمه پرې وچلیری. ۲۱) خو پولوس اپیل وکړو چه هغه د قیصر د فیصلے د پاره دلته وساتلے شی، نو ما حکم وکړو چه تر هغے د دلته وساتلے شی تر څو چه ئې زه قیصر ته ونه لیرم.“

۲۲) بیا اگریا فستوس ته ووئیل چه ”زه د دے سپری خبرې په خپله اوریدل غواړم،“

هغه جواب ورکيو ڇه ”صبا به ئے واورے.“

۲۳ نو په بله ورځ اگريپا او برنيکي په شان او شوکت سره عام دربار ته راننه وتل ڇه ورسره لوتے لوتے افسران او د بنار مشهور کسان وو. او د فستوس په حکم پولوس راوستے شو. ۲۴ بيا فستوس ووتل ڇه ”ائے اگريپا بادشاه او حاضرينو! تاسو دا سرے وينئ ڇه يهوديانو په جمع دلته او په بيت المقدس کبے په چغو ووتل ڇه دا سرے د ژوندی پاتے کيدو لايق نه دے. ۲۵ خو ما ته بنکاره وه ڇه ده داسے څه نه دی کړی ڇه ورته د مرگ سزا ورکړے شی. او کله ڇه هغه قيصر اعظم ته اپيل وکړو نو ما دهغه د ليرلو فيصله وکړله. ۲۶ خو ما څخه ده خلاف څه داسے پوخ ثبوت نشته ڇه زه ئے قيصر ته ليکلے پيش کړم، نو ځکه ما په دے شان دئے ستاسو په وړاندے او خاص د بادشاه اگريپا په وړاندے پيش کړو، يعنے مطلب دا ڇه د دے تفتيش نه پس به زه د څه ليکلو جوگه شم. ۲۷ زما په خيال کبے دا بے ځايه خبره ده ڇه يو قیدی د بغير د څه ليکلی جرم نه وليرلے شی.“

د پولوس د اگريپا بادشاه په مخ کبے صفائی پيش کول

۲۶ اگريپا بيا پولوس ته ووتل ڇه ”تا ته مونږ د خبرو کولو اجازت درکوو.“

نو بيا پولوس خپل لاس اوچت کړو او خپله صفائی ئے داسے پيش کړه ڇه ۲ ”ائے اگريپا بادشاه! زه خپل ځان خوش قسمته گنم ڇه ستا په وړاندے ولاړ يم او د خپل ځان خلاف دهغه ټولو الزامونو صفائی پيش کوم ڇه يهوديانو راباندے لگولی دی. ۳ او خاص ته د يهوديانو په رواجونو پير بنه پوهيرے نو ځکه تا ته خواست کوم ڇه زما خبرے په صبر سره واوره.

۴ زما د ځوانئ نه زما ژوندون ټولو يهوديانو ته معلوم دے ڇه زه په بيت المقدس

کبڻسے له شروع نه د خپلو خلقو سره پاتے کيدلم. (۵) بے شکه چه دوى مے د پير وخت نه پيژنى او که غواړى نو دا شاهدى ورکولے شى چه زمونږ په مذهب کبڻسے د ټولو نه سختے فرقے د فريسيانو په مطابق زه فريسى وم. (۶) او زه د هغه وعده په اُميد دلته د فيصلے د پاره ولاړ يم کومه چه زمونږ دپلارونو نيکونو سره خدائے کرې وه. (۷) بلکه زمونږ دولس قبيلے د هغے وعده د تر سره کيدو په اُميد کبڻسے شپه او ورځ پوره په جوش سره عبادت کوى. ائے بادشاه سلامتہ! د دے اُميد په سبب په ما يهوديان هم الزامونه لگوى! (۸) تاسو دا خبره ولے نه منئ چه خدائے مرى بيا ژوندى کوى؟

(۹) مخکبڻسے ما هم دا خپله زمه وارى گڼله چه د عيسى ناصرى د نوم خلاف پير خه کار وکړم. (۱۰) او ما په بيت المقدس کبڻسے هم دغسے وکړل، يعنې دا زه وم چه د مشرانو کاهنانو په حکم مے پير پاکان قيدخانو ته واچول او کله چه به ئے په هغوى د مرگ فتوى لگوله نو زما رائے به هم ورسره وه. (۱۱) او ما په ټولو عبادت خانو کبڻسے پرله پسے هغوى ته سزا ورکوله چه هغوى د خپلے عقيدے نه انکار وکړى. او بے شکه زما غصه دے حد ته ورسیده چه د نورو ملگونو په بنارونو کبڻسے مے هم وعذابول.

د پولوس په عيسى مسيح د ايمان راوړلو بيان

(۱۲) دغسے په يو کار پسے د مشرانو کاهنانو په اختيار او حکم زه د دمشق په سفر روان وم. (۱۳) بادشاه سلامتہ! زه په لاره کبڻسے وم چه په غرمه کبڻسے مے د آسمان نه يوه رڼا وليده چه د نمر نه هم زياته روښانه وه چه زما او زما د سفر د ملگرو چاپيره زلقيدله. (۱۴) او مونږ ټول په مزکه پريوتلو او بيا ما په عبرائى ژبه کبڻسے يو غبر واوړيدلو چه ما ته ئے ووئيل چه ساؤله! ساؤله! تہ ما ولے عذابوے؟ دا ستا د پاره گرانه ده چه د چوکے په ستن لته ووہے. (۱۵) خو ما ووئيل چه مالکه! ما ته ووايه، تہ څوک يئے؟ نو مالک جواب راکړو چه زه عيسى يم چه تہ مے عذابوے. (۱۶) خو اوس پاڅه، په خپلو

پسو نیغ ودریبره. زه تا ته د یو مقصد د پاره بشاره شوم چه تا خپل غلام او شاهد مقرر کرم او د دے خبرو شاهی ورکړے څه چه تا ولیدل او څه به چه زما په باب کبښے مخکښے گورے. (۱۷) زه به تا د دے خلقو نه او د غیرو یهودیانو نه بچ کرم. زه تا لیبرم چه د هغوی سترگے پرانزے، (۱۸) او د تیارے نه ئے ریا ته او د شیطان د اختیار نه ئے خدائے ته راوړوے، د دے د پاره چه په ما د ایمان په وسیله د گناهونو نه معافی ومومی او د هغه خلقو سره ځائے بیا مومی چه خدائے پاک گرزولی دی.

د پولوس د یهودیانو او د غیرو یهودیانو په مخکښے شاهی

(۱۹) نو ځکه آئے اگریپا بادشاه! زه د دے آسمانی رویا نه نافرمانه نه شوم. (۲۰) او زه اول د دمشق اوسیدونکو ته راغلم او بیا بیت المقدس ته او د یهودیه ټولے علاقے ته او هم غیرو یهودیانو ته مے دا غبر وکړو چه تویه گار شی او خدائے ته راوگرزی او په خپل عمل خپله تویه بشاره کړی. (۲۱) دغه وجه ده چه یهودیانو زه د خدائے په کور کبښے ونيولم او زما د مړ کولو کوشش ئے وکړو. (۲۲) خو خدائے زما په لور وو او تر نن ورځے پورے زه لویو او وړو ته یو شان د شاهی د پاره ولاړیم. زه د هغے نه زیات هیڅ نه وایم څه چه نبیانو او موسی وئیلی وو، (۲۳) یعنی دا چه مسیح به ضرور سختے وزغمی او له مړو نه به اول ژوندے شی او اسرائیلو او غیر یهودیانو ته به د ریا اعلان وکړی.

د پولوس اگریپا ته د ایمان راوړلو اپیل

(۲۴) لا پولوس په خپله صفائی کبښے خبرے کولے چه فستوس په اوچت آواز ووئیل چه ”پولوسه! ته لیونے یئے! ستا پیر علم ته لیونے کړے یئے!“

(۲۵) خو پولوس ووئیل چه ”آئے صاحبه! زه لیونے نه یم، څه چه زه وایم هغه بلکل

رښتيا دى. (۲۶) اُو بادشاه په دغه خبرو ښه پوهيږي اُو هغه ته زه په زړه ورتيا خبرې كولى شم. زه دا يقين كوم چه دا حقيقتونه به له هغه نه پټ نه وي، ځكه چه دا كار چرته په يو گوت كېښه نه دى شوى. (۲۷) نو ائى اگريپا بادشاه! آيا ته په نبيانو ايمان لرې؟ زه پوهيږم چه ته ايمان لرې.

(۲۸) اگريپا پولوس ته ووئيل چه ”په لږ وخت كېښه به مې قائل كړې چه عيسائى شم؟“

(۲۹) نو پولوس ووئيل چه ”لږ يا زيات، زه د خدایه غواړم چه نه يواځې ته بلکه هغه ټول چه دلته ولاړ دى اُو زما خبرې اوري، هغه څه شى چه زه يم، بغير د دې زولنو نه.“

(۳۰) په دې خبرو سره بادشاه پاخيدو اُو ورسره حاكم، برنيكى اُو نور ملگري ئې هم.

(۳۱) بيا چه هغوى لاپل نو د يو بل سره ئې خبرې كولى. هغوى ووئيل چه ”دې سړى

خو داسې هيڅ كار نه دى كړې چه د مرگ يا د قيد لايق وي.“ (۳۲) خو اگريپا فستوس ته ووئيل چه ”كه دې سړى قيصر ته اپيل نه وې كړې نو دئې آزاديدى شو.“

د پولوس روم طرف ته روانيدل

۲۷

(۱) كله چه دا فيصله وشوله چه مونږ به اټلى ته د اوبو په جهاز كېښه خو نو پولوس اُو ځنې نور قيديان د قيصر د پلټنې يو صوبه دار يوليوس ته وسپارلې شول.

(۲) بيا مونږ د ادراميتينې په يو جهاز كېښه كېښناستو چه د ايشيا د صوبې بندرونو

ته تلو اُو په سمندر كېښه روان شوو. زمونږ په ملگرو كېښه د تسالونيكه يو مكدونى

سړى وو چه نوم ئې اريسترخوس وو. (۳) په بله ورځ مونږ په صيدا كېښه كوز شوو

اُو يوليوس پير په مهربانې پولوس ته اجازت وركړو چه د دمه كولو د پارو خپلو دوستانو

ته لاپ شى. (۴) چه له صيدا نه روان شوو نو د قبرص د غاړې په پناهي كېښه لاړو

حُڪه چه باد مُخالف وو. ﴿٥﴾ بيا چه د هغه سمندر نه تير شوو چه كلڪيه اُو پمفوليه ته مخامخ دے نو د لُڪيه ميره نومے بنار ته راغلو. ﴿٦﴾ هلته صوبه دار د سڪندريه يو جهاز وموندلو کوم چه اِٿلي ته روان وو اُو مونڙ ئے په کبسے سواره کرلو.

﴿٧﴾ اُو تر ڀيرو ورخو پورے مونڙ ڀيرو ورو ورو تلو اُو کنيدوس ته په ڀير تڪليف ورسيدلو. بيا چه باد بدستور زمونڙ مخالف وو نو د ڪريت په پناهي کبسے سلمونے ته مخامخ شوو. ﴿٨﴾ اُو چه په مُشكل سره د سمندر په غاڙه تلو چه د بنايسته بندر نومے خائے ته ورسيدلو چه د لسيه بنار ته نزدے دے.

﴿٩﴾ تر دے ڪافي وخت تير شوے وو اُو د يهوديانو د ڪفارے ورغ تيره شوے وه اُو په دے سمندري سفر تلل خطرناڪ وو. نو د دے د پاره پولوس هغوى ته دا مشوره ورکړه ﴿١٠﴾ اُو وئے وئيل چه ”ائے عزتمنو! ما ته بنڪاري چه دا سفر به خطرناڪ وي اُو دا به يو لوئے نقصان وي، نه صرف د جهاز اُو د سامان بلڪه د ژوندون تاوان به هم وي.“ ﴿١١﴾ خو صوبه دار د پولوس په خائے د مانگي اُو د جهاز د مالڪ رائے زياته غوره وگڻله. ﴿١٢﴾ اُو چه هغه بندر د ژمي موسم د تيرولو د پاره مناسب نه وو نو ڀيرو خلقو د سمندر د سفر رائے خوبسه کړه اُو اُميد ئے دا وو چه گني فنيڪس ته د ژمي تيرولو د پاره ورسيرُو، کوم چه د ڪريت يو بندر دے چه مخ ئے سهيل قبلے ته اُو قطب قبلے ته دے.

په سمندر کبسے طوفان

﴿١٣﴾ اُو چه د سهيل نه نرے باد راوالتو نو هغو گمان وکړو چه زمونږ مقصد تر سره کيدونکے دے. نو لنگر ئے پورته کړو اُو غاڙے ته نزدے د ڪريت په خوا خوا روان شول. ﴿١٤﴾ خو ڀير وخت نه وو تير چه يو طوفاني باد راوالتو چه ورته هغوى يورکلون، يعنې قطبي نمرختيز باد وائي، ﴿١٥﴾ د مزکے د طرفه راوالتو اُو جهاز ئے راگير کړو،

اَو دَ باد په مخ هغه ته تلل گران شول ځکه چه جهاز بے قابو شوی وو. (۱۶) مُونږ د کاوډه نومے یوے ورکوته جزیرے په پناهی کبښے لارلو اَو هلته مو په مُشکل سره د جهاز کښتۍ قابو کړله. (۱۷) اَو چه جهاز ته ئے وخیژوله نو د حفاظت د پاره ئے جهاز په پرو وتړلو، بیا هغوی په دے ویریدل چه د سرتیس په شگو کبښے ونه نښلی، نو هغوی بادبان راگوز کړو اَو جهاز ئے روان کړو. (۱۸) په بله ورځ چه پیر سخت طوفان وو نو هغوی د جهاز د بوج په کمولو شروع وکړه. (۱۹) اَو په دریمه ورځ ئے د جهاز سامان په خپلو لاسونو وغورزولو. (۲۰) تر پیرو ورځو نه خو نمر ښکاریدو اَو نه ستوری، بلکه سخت طوفان چلیدو اَو زمونږ د بچ کیدو آخری امید هم ختم شو.

(۲۱) اَو هغوی تر پیرو ورځو بے خوراکه وو، نو پولوس د هغوی په مینځ کبښے ودریدلو اَو وئے وئیل چه ”ئے عزتمنو! تاسو ته زما د کریت نه د سفر نه کولو مشوره منل په کار وو، اَو که تاسو منلے وئے نو د دے نقصان اَو تاوان نه به بچ شوی وئ. (۲۲) خو اوس زه درته نصیحت کوم چه زړونه مه بائیلۍ ځکه چه هیڅ څوک به هم مړ نه شی خو جهاز به غرق شی. (۲۳) بیگاه هغه خدائے د چا چه زه یم اَو د چا چه زه عبادت کوم د هغه یوه فرېسته ما سره ولاړه وه. (۲۴) هغه راته وئیل چه پولوسه! ویرېره مه! ځکه چه دا مقرر دے چه ته د قیصر په وړاندے ودریرے، اَو تسلی ولره چه څومره خلق چه تا سره په جهاز کبښے دی، خدائے به ستا د خاطر هغوی بچ کوی. (۲۵) نو حوصله په ځائے کړئ! ولے چه زما په خدائے ایمان دے چه څنگه چه ما ته وئیلے شوی دی، هم داسے به وشۍ. (۲۶) خو دا ضروری ده چه چرته به د یوے جزیرے په غاړه وغورزولے شو.“

(۲۷) خو څوارلسمه شپه د بره شوه اَو مُونږ لا د ادريه په سمندر کبښے په جهاز کبښے بے قابو روان وو چه په نیمه شپه د جهاز مانگیانو دا محسوسه کړه چه مزکه رانزدے کیرۍ، (۲۸) نو هغوی اندازه واخسته اَو ژور والے ئے څلوېښت گزه وختلو. اَو چه لږ ساعت پس ئے چه بیا میچ کړه نو دیرش گزه وه. (۲۹) نو هغوی ویرے واخستل چه

هسے نہ ڇه جهاز د گٽانو سره ڀغره وځوري، نو د شا طرف نه ئے څلور لنگرونه واپول او د سحر كيدو د پاره ئے پير انتظار او دُعا وكړله. (۳۰) خو ماښگيانو د جهاز نه د تبتيډلو كوشش كاوو. هغوى د جهاز كشتى بيا كوزه كړې وه او دا بهانه ئے كوله ڇه گنى مونږ د جهاز د څوكي نه لنگرونه اچوو. (۳۱) كله ڇه پولوس صوبه دار او سپاهيانو ته ووييل ڇه ”كه دا سړى په جهاز كښي پاتې نه شي نو په تاسو كښي يو كس هم بچ كيدې نه شي.“

(۳۲) نو سپاهيانو د كشتى پرې پريكړلو ڇه هغه وغورزيرى.

(۳۳) د سحر كيدو نه لږ وړاندې پولوس ټولو ته نصيحت وكړو ڇه ”څه وځورئ، ولې ڇه په تيرو څوارلسو ورځو كښي تاسو په شك كښي وئ او وږى وئ او تاسو هيڅ هم خوړلى نه دى. (۳۴) نو زه تاسو ته خواست كوم ڇه څه لږ وځورئ، ستاسو د ژوند دارومدار په دې دې، او ياد لرئ ڇه ستاسو د سرونو ويښته قدر به هم نه وركيرى.“ (۳۵) په دې وينا هغه ډوپئ واخستله او د هغو ټولو په وړاندې ئے د خدائے شكر پرې ووې، نو ما ته ئے كړه او په خوراك ئے لاس پورې كړو. (۳۶) بيا هغوى ټولو زړه بيا موندو او په خپله ئے خوراك خوړل شروع كړو. (۳۷) او مونږ ټول په جهاز كښي دوه سوه شپږ اويا كسان وو. (۳۸) هغوى ڇه څومره حاجت لرلو هغه هومره ئے وځورلو، نو د جهاز د بوج د سپكولو د پاره ئے غنم سمندر ته ورگزار كړل.

د جهاز تباه كيدل

(۳۹) او ڇه ورځ شوه نو هغوى مزكه ونه پيژندله خو د خليج غاړه ئے په نظر شوه، نو مشوره ئے وكړه ڇه كه كيدې شي نو په دې به جهاز وځيژوو. (۴۰) نو د لنگر پرې ئے پريكړل او په سمندر كښي ئے ورگزار كړل. او هم په دغه وخت هغوى د جهاز د رفتار پرې سست كړل او مخ كښي بادبان ئے باد ته وځيژولو او د غاړې په لور ئے جهاز

روان کړو. (۴۱) خو بیا جهاز شکنځائے ته ورسیدو او په مزکه ولگیدلو. او د جهاز څوکه ولگیدله او نښتلے پاتے شوه خو ورستنئ حصه ئے د چپو په زور ماتیدله.

(۴۲) نو سپاهیانو صلاح وکړه چه قیدیان به ووژنو هسے نه چه په لامبو وهلو وتښتی.

(۴۳) خو صوبه دار غوښتل چه پولوس په حفاظت ورسوی او هغوی ئے له دے صلاح

نه منع کړل. او حکم ئے ورکړو چه هر چاله چه لامبو ورځی هغه د وړومبے سمندر ته

توپ کړی او وچے ته د ورسے. (۴۴) او نور به ورسے، یعنے څوک په تختو او څوک د

جهاز په توتو. او دغه شان ټول په خیر سره وچے ته ورسیدل.

د مالټا په جزیره کښے پولوس

۲۸ (۱) او چه مونږ بچ شوو نو مونږ دا جزیره وپیژندله چه د دے نوم مالټا وو. (۲)

د جزیرے اوسیدونکو زمونږ سره پیره مهربانی ښکاره کړه. ولے چه باران شروع شوے وو او یخنی وه نو هغوی راته اور بل کړو او مونږ ټولو ته ئے تود هر کلے ووئیلو.

(۳) خو چه پولوس د لرگو یو گیدے ټول کړے وو او هغه ئے په اور واچولو او د اور د

تاو نه یو مار بهر راووتو او د هغه په لاس ونښتو. (۴) چه د جزیرے خلقو د هغه د لاس

نه چاپیر ځورند مار ولیدو نو یو بل ته ئے ووئیل چه ”دا سرے به خامخا قاتل وی، او

اگر که هغه د سمندر نه ځان بچ کړو خو د خدائے عدل به هغه ژوندی اوسیدلو ته پرے

نه ردی.“ (۵) خو پولوس هغه مار اور ته وغورزولو او څه نقصان ورته ونه رسیدلو.

(۶) هغوی اوس هم دا گمان کاوو چه گنی دا به وپرسیږی او راپرے به وځی او مږ به

شی، خو د پیرے شیبے د انتظار نه پس هم چه په هغه هیخ اثر ونه شو نو هغوی خپل

خیال بدل کړو او وئے وئیل چه ”دا څوک خدائے دے!“

(۷) د دغه ځائے په خوا او شا کښے د دغه جزیرے د حاکم چه پوبلیوس نوم ئے وو،

مزکے وے. هغه مونږ خپل کورته بوتلو او درے ورځے ئے پیر په درناوی میلمانه

کړلو. (۸) دا په دے دے سرې پلار چه په تبه او د دستونو د لاسه د مودے راسے ناجوره پروت وو. پولوس هغه ته ورغے، دُعا ئے ورته وکړله، خپل لاس ئے پرے کيښودو او روغ ئے کړو. (۹) نو له دے نه پس د جزيرے نور رنحوران هم راغلل او هغه روغ کړل. (۱۰) هغوی په پالې راکولو زمونږ پير عزت وکړو او خه وخت چه مونږ ورنه رخصتيدو نو هغوی زمونږ د ضرورت خيزونه زمونږ د پاره په جهاز کښے کيښودل.

د پولوس روم ته رسيدل

(۱۱) د دريو مياشتو نه پس مونږ په هغه جهاز کښے روان شوو کوم چه ژمے په دے جزيره کښے تير کړے وو او دا د سکندريه يو جهاز وو چه نخښه ئے ارنډه او جوزا وه. (۱۲) او مونږ په سرکوسه کښے کوز شوو او هلته مو درے ورخے تيرے کړلے. (۱۳) بيا د هغه خائے نه روان شوو او په جهاز کښے ريگيوم ته لاړلو او بيا يوه ورخ پس سهيلي باد شروع شو او مونږ پوتيلي ته په دوو ورخو کښے ورسيدلو. (۱۴) هلته مونږ خپل مسيحيان ملگری وموندل او هغوی مونږ ته د ايساريدو د پاره وويل او مونږ يوه هفته هلته پاتے شوو او دغه شان مونږ روم ته ورسيدلو. (۱۵) د هغه خائے ورويو چه زمونږ د راتلو خبر واوريدو نو هغوی زمونږ مخے ته د اپيوس تر بازار او دريو سرايونو پورے راغلل. کله چه پولوس هغوی وليدل نو هغه د خدائے شکر ادا کړو او زړه ور شو.

(۱۶) کله چه مونږ روم ته ورننوټو نو پولوس ته د هغه سپاهي سره په خپل کور کښے د پاتے کيدو اجازت ورکړے شو چه د هغه څوکيداری ئے کوله.

په روم کښے د پولوس گواهی

﴿١٧﴾ درے ورخے پس هغه دهغه خائے اوسیدونکی د یهودیانو مشران راوبلل. او کله چه هغوی راپول شول نو هغه ورته ووئیل چه ”آئی زما وروئو! ما چرے هم د خپل اولس خلاف کار نه دے کرے او نه مے د خپلو پلارونو نیکنو لار پریبے ده، نو بیا هم زه په بیت المقدس کبے قید کرے شوم او د رومیانو لاس ته وسپارلے شوم. ﴿١٨﴾ نو هغوی زما تحقیقات وکړل او دا ئے غوښتل چه ما آزاد کړی ځکه چه زما په خلاف د مرگ هیخ وجه ثابته نه شوه. ﴿١٩﴾ خو یهودیانو دا ونه منله، او زما د پاره بله لاره نه وه بغیر د دے نه چه قیصر ته اپیل وکړم، په دے نه چه گنی ما په خپل اولس څه الزام لگولے دے. ﴿٢٠﴾ دغه وجه ده چه ما دا غوښتل چه تاسو وینم او خبر مو کړم ځکه چه دا چه نن زه په زولنو کبے دلته راوستے شوے یم، دا د اسرائیلو د امید په خاطر دے.“

﴿٢١﴾ هغوی جواب ورکړو چه ”مونه ته د یهودیه نه هیخ داسے خبر نه دے راغلے او نه څوک زمونه ورور د دے خبر راکولو د پاره دلته راغلے دے چه ستا په سر ئے شکایت کرے وے. ﴿٢٢﴾ مونه ستا د خیالاتو آوریډو په طمع یو، خو دومره راته معلومه ده چه د دے فرقے په حقله هیڅوک هم ښه نه وائی.“

﴿٢٣﴾ بیا هغوی یوه ورغ مقررہ کړه او ښه په گن شمیر خلق د هغه میلمانه شول. هغه ټوله معامله ئے سر تر پایه بیان کړه او د خدائے د بادشاهئ په حقله ئے شاهدی وکړله او دا کوشش ئے وکړو چه د موسی د شریعت او د نبیانو د کتابونو نه ئے د عیسی په حقله قائل کړی، او دا د سحر نه تر ماښام پورے جاری وو. ﴿٢٤﴾ ځنې خو د هغه په دلائلو قائل شول او ځنې شکمن پاتے شول. ﴿٢٥﴾ او چه په هغوی کبے بے اتفاقی راغله نو هغوی په خوریدو شروع شول، خو له دے نه مخکبے پولوس ورته ووئیل چه ”د یسعیاہ نبی په وسیله روح القدس ستاسو پلارونو نیکنو ته څه ښه وئیلی و و چه :

﴿٢٦﴾ ”دے خلقو ته ورشه او ورته ووايه چه

تاسو واؤرى اؤ واؤرى به، خو تاسو به پوهه نه شى،

تاسو گورى اؤ گورى به، خو وبه نه وينى.

٢٧ ځكه چه د دى اولس زپونه سخت دى،

غورپونه ئى درانه دى، اؤ سترگى ئى پتې كرلې،

هسې نه چه په سترگو ووينى،

په غورپونو واؤرى اؤ په زپه پوهه شى اؤ راوگرزى

اؤ زه به ئى روغ كرم.

٢٨ نو ځكه دا خبره ياد لرى چه دا د خدائى د خلاصون زيرى غيرو يهودى قومونو له ليرلې شوې دى اؤ هم هغوى به ورته غورپىسى! ٢٩ كله چه پولوس خپله وينا ختمه كړه نو يهوديان لاپل اؤ په خپلو كښې ئى تود بحث وكړو.

٣٠ نو هغه هلته پوره دوه كاله د كرائى په كور كښې اوسيدو اؤ هر هغه چا ته به ئى په خلاص مټ هر كلې وى، څوك چه به هغه ته راتلل. ٣١ اؤ هغه د خدائى د بادشاهى وعض كاوو اؤ د مالك عيسى مسيح په حقله ئى بنه په پاگه اؤ بغير د څه پابندى تعليم وركاوو.